

MAASTRICHT KRIJGT EUROPESE STUDIES

Er komt een Centre for European Studies (CES) in Maastricht, dat beoogt om groepen studenten van twee Amerikaanse Business Schools te onderrichten in economische, politieke en juridische kennis van Europa. Het gaat om de Business Schools van de universiteiten van Indiana en Connecticut. Halfjaarlijks zullen deze Schools afwisselend groepen van rond de 25 studenten de cursus in Maastricht laten volgen.

Het CES zal een stichting worden, waarin de RL tenminste vier bestuursplaatsen zal vullen. Een daarvan is voor een lid van het college van bestuur. De invulling van twee overige bestuursplaatsen staat nog ter discussie. Men hoopt dat het CES na ongeveer drie jaar financieel op eigen benen kan staan. Het centrum is een voortzetting van het Program for European Studies dat al jarenlang bij de voormalige Tilburgse Hogeschool (nu: Katholieke Universiteit Brabant) resideerde. Interne moeilijkheden daar hebben de Amerikaanse partners doen besluiten naar een andere vestigingsplaats om te zien, waarbij het oog uiteindelijk op Maastricht is gevallen.

Voor de Amerikaanse studenten zal de Nederlandse semestercursus gewoon meetellen in het studieprogramma. Het collegegeld dat zij anders aan hun eigen universiteit zouden betalen wordt overgeheveld

naar het CES, en dat zal de basis vormen waarop dit financieel zal kunnen bestaan. Samen met de circa 40 studenten die de verkorte zomercursus zullen volgen betekent dit dat de stichting jaarlijks ongeveer een kwart miljoen gulden aan inkomsten kan verwachten. Daarvan zal naast de overhead een wetenschappelijke staf van zes parttime docenten kunnen worden bekostigd. Voor de aanloopkosten doet de stichting een beroep op subsidie van de provincie Limburg en de gemeente Maastricht. De gemeente heeft al toegezegd de huisvesting van de studenten te verzorgen. De wetenschappelijke staf zal van deels interne (RL), deels externe herkomst zijn. Voor het komende jaar is het volledige Tilburgse programma overgenomen, inclusief de externe docenten. In de twee daaropvolgende jaren zullen wellicht aanpassingen plaatsvinden. Na drie jaar zal het geheel worden geëvalueerd.

In Tilburg is enige beroering ontstaan rond het onverwachte vertrek van wat daar nog het PES heette, het Program for European Studies. Vanuit de universiteitsraad van de KUB zijn vragen gesteld aan het college van bestuur over de redenen van de overplaatsing. In de afgelopen jaren zijn er fricties geweest tussen de universiteit en de stichting PES, met name over de onderlinge financiële verhouding. Ook de U-raad zou het overigens positief gewaardeerde PES meer onder universitaire bestuurlijke controle hebben willen brengen; de leiding van de hoogleraren Alting von Geusau en Van Veen werd te eigenzinnig geacht. Naar verluidt zouden de Amerikanen de indruk hebben gekregen dat het voortbestaan van het programma organisatorisch niet meer verzekerd was. Zij zochten daarom een ander pied à terre, liefst in Nederland. Maastricht kreeg daarbij de voorkeur boven Rotterdam. Het kleinsteeds karakter van Maastricht zou goed aansluiten bij de culturele achtergrond van de Amerikaanse studenten, en de 'Europese' ligging zou perspectieven bieden voor toekomstige plannen. Daarnaast werd de kwaliteit van de economische faculteit gunstig beoordeeld. Om deze redenen werd het programma voor Europese studies aan de RL aangeboden, die dit met beide handen heeft aangegrepen.

Wammes Bos

STRATEGISCH PLAN OP KOMST VOOR UITBOUW

Het College van Bestuur wil in de loop van augustus een "strategisch plan" publiceren waarin de grote lijnen van de toekomstige universiteit geschetst zullen worden. Het plan moet gaan dienen als kader voor de verdere uitbouwplannen.

"We willen met het strategisch plan een voorzet geven voor de faculteiten en de Universiteitsraad, die er daarna hun mening over kunnen uitspreken", zegt drs. L. Vredevoogd. Sinds hij is aangetreden als collegevoorzitter valt steeds meer te beluisteren dat de uitbouwplannen, waar de universiteit nu achteraan rent, te weinig samenhang vertonen. Volgens hem is er behoefte aan een duidelijk profiel van de toekomstige instelling, waaraan nieuwe ideeën voor uitbreiding kunnen worden getoetst.

Wat er in de profielschets komt te staan, wil Vredevoogd nu niet vertellen. Voor hem staan twee dingen vast: wat er nu aan studierichtingen in huis is, kan niet genoeg zijn voor de toekomst en anderzijds zijn de mogelijkheden voor grote nieuwe voorzieningen uiterst beperkt. Ook valt van hem te verwachten dat het getal zesduizend een minder absolute rol zal spelen bij het streven naar uitbreiding. "We moeten ons onderzoek en onderwijs echt in de diepte zien te profileren, dat is belangrijker dan de kwantiteit".

Voorlopig moet Vredevoogd nog meedoen aan het "breiwerk", waarmee nu het gevecht om de uitbreiding wordt gevoerd: aan bestaande voorzieningen worden steeds nieuwe delen toegevoegd.

Op korte termijn zijn er op dat terrein wellicht nieuwe ontwikkelingen te verwachten. Op 24 juni vindt namelijk een bilateraal overleg plaats tussen de universiteit en het ministerie van onderwijs over de vernieuwingsgelden, die het departement bij de laatste bezuinigingen opzij heeft gelegd om nieuwe ontwikkelingen in het WO mogelijk te maken. De RL wil voor haar aandeel gaan pleiten om diverse kleinere uitbreidingsplannen te kunnen verwezenlijken, zoals de accountancyopleiding en de studie Milieuwetenschappen. Het college zou deze week een beslissing nemen over de opzet voor Milieuwetenschappen. Waarschijnlijk zal men ervoor kiezen de studie als zevende afstudierichting onder te brengen bij Gezondheidswetenschappen. De opleiding Kunst- en Cultuurwetenschappen zal waarschijnlijk nog niet ter sprake komen, omdat de nadere voorstellen, die daarover zijn ingediend, nog niet zijn besproken.

Een bijzonder onderwerp dat in Den Haag aan de orde zal komen, is

het plan om een deeltijdse opleiding Verplegingswetenschappen te laten beginnen in Maastricht en op drie andere plaatsen in Nederland. Daarvoor is met de Open Universiteit in principe afgesproken, dat de RL gebruik kan maken van OU-studiecentra. Daarmee brengt de universiteit voor het eerst het onderwijs naar de mensen die vanwege hun werkring in de verpleging de afstand naar Maastricht moeilijk kunnen overbruggen.

Jacques Herraets

Vakantie

Dit is de laatste Observant voor de zomervakantie. U zult uw lijfblad moeten missen tot 27 augustus. Dan verschijnt het eerste nummer van het studiejaar '87-'88. Kopij voordat nummer moet op uiterlijk dinsdag 25 augustus in ons bezit zijn. De redactie wenst iedereen een zonnige vakantie.

Inhoud

Pagina 7

Onderwijskwaliteit

Wat is de kwaliteit van het onderwijs aan de universiteiten en hoe kun je die meten? Bijvoorbeeld met rendementscijfers, arbeidsmarktcriteria, studenteninstroom en 'kwantitatieve kwaliteitsaspecten', vindt de VSNU-stuurgroep die bekeken heeft hoe een onderwijsverslag eruit moet zien. De studenten in de VSNU vinden dat dat allemaal nog niet zoveel zegt over wat goed onderwijs is. Ze willen zelf een centrale rol spelen in de kwaliteitsbewaking ervan.

Pagina 9

Rode dokters

Geneest een socialistische dokter beter? Als de behandeling gratis is en de dokter nauwelijks meer verdient dan zijn patiënten, moet er in ieder geval idealisme in het spel zijn. In de groepspraktijk van Geneeskunde voor het Volk, gevestigd in het Belgische Genk, zijn praktijk en partijpolitiek nauw verweven.

Pagina 11-14

Het Verdriet van Limburg

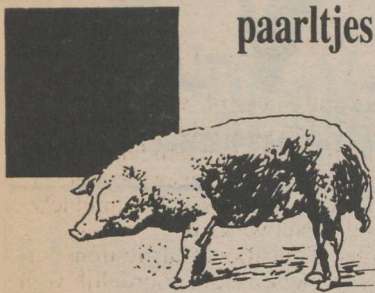

Is al het verdriet over het vaak gehoorde verwijt dat de Maastrichtse student weinig cultureel niveau heeft terecht? Bezorgde burgers hebben er iets aan willen doen. Bij het afscheid van de vorige voorzitter van het College van Bestuur richtten zij de Van den Biggelaarstichting op, die jaarlijks een prijs toekent aan een student die zich weet te onderscheiden op cultureel gebied. Daarvoor werd dit jaar de korte verhalen-wedstrijd "Het verdriet van Limburg" uitgeschreven. In dit laatste nummer van het jaar publiceren we de beste vier verhalen, waaronder uiteraard de winnaar van de prijs. Oordeel na lezing hoe de vraag hierboven beantwoord moet worden.

En verder

Het paard van Lucky Luck is dronken, een lesje in klassieke talen, een klachtenregeling bij ongewenste intimiteiten, herenleed in Maastrichtse sociëteiten, wie komen er in de raden en blijft het eindfeest voor de universiteit behouden?

paarltes

3 maanden West-Afrika per truck, herfst '87. Reizen door woestijn, savanne en regenwoud. Zelf koken, kamperen. Wil je meer weten? Bel 020-120008 of 255424, meestal 's avonds bereikbaar.

Aankomend student R.L. (rustig type, hobby fietsen) zoekt per 1-8-'87 of eerder ongemeubileerde kamer met douchegelegenheid in Maastricht. Geen studentenhuis, liefst aan rand van de stad. Tel. na 18.00 uur tel. 043-634529.

Wie weet een etage (Maastricht) voor mij? Tot max. f 600.00. Tel. 043-219764 (na 18.00 uur). Vragen naar Yvonne.

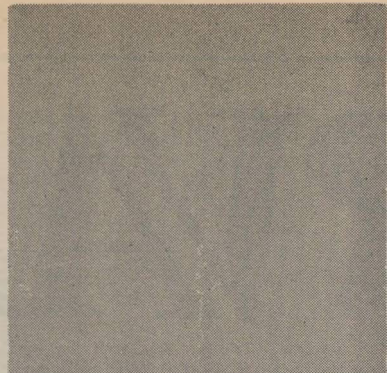
Nog geen vakantie gepland? Leer Spaans in Spanje. Verschillende niveaus, voor elk budget. Madrid, Barcelona, Salamanca etc. Bel 080-784461.

Te huur voor weekenden en vakanties villa gelegen aan de Maas van Haspiere (Dinant) België. Slaapgelegenheid voor 10 personen, jeu de boules baan, tennisbaan en grote tuin, op 5 min. afstand van zwembad, waterfietsen en kanoën, alsmede mogelijkheid tot bergbeklimmen en wandelen. Per week f 1000,00 incl. Tel. 045-311755 of 043-252790.

Jurist als RE-PETITOR v. stud. RECHTEN, tel. 043-610143. Na 18.00 uur.

Te koop: Renault 9 GTS, van 1982, roestvrij, alle keuringen toegestaan. Prijs n.o.t.k. Tel. 888140, buiten werken tel 616162.

Te koop: Bungalowtent (4 pers.) en aantal toebehoren (F 250,00). Melkkan (F 50,00). 1-Persoons bed incl. matras (F 100,00). Damesfiets - 3 versnellingen (F 100,00). Witte porcelainen wasbak en marmeren achterplaat en marmeren planchet (f 75,00). Inl. v.a. zondag 21/6 na 18.00 uur tel 043-212995.

Te huur aangeboden: kampeertenten, bungalowtenten, vouwagens en bagagewagens. Tenten vanaf f 50,00 p.w. Vouwagens vanaf f 125,00 p.w. Inf. 04406-13730.

Twee kamers te huur in studentenhuis in centrum van Maastricht. Een kamer van juni t/m augustus, een kamer van half juli t/m jan. 1988, liefst meisje, huur f 345,00 per kamer. Tel. 043-210264, graag tussen 18.00-19.00 uur bellen.

Kamer te huur aangeboden voor de periode half september/half november. Ravelijnstraat. tel. 043-470822.

Te huur in Voerendaal: zeer ruime woning (2 onder 1 kap) met garage, gunstig gelegen tuin, vrij uitzicht. f 1138,00 p. mnd. Per 1/8/87. Met overnamekosten. Tel 887777 tst. 358 of 367/045-752202.

Te huur: gemeubileerde kamer b.g. 3,5x4,5. Gebruik van keuken, douche, tuin. Huur pl. min. f 200,00. Voor periode 1 juli-1 november of gedeelte. tel. 043-434059 of 080-782015.

Te koop: auto-oped f 25,00. tel. 431597.

Boekhandel *literatuur en politiek*
DE TRIBUNE
 Kapoenstraat 8
6211 KW Maastricht
Telefoon (043) 251978

Financiële aktie
 Studenteneklesia
 TAFELSTRAAT 13
 voert financiële aktie.
 Inlichtingen: 043-215651.
 Bank: NMB 67.97.63.848
 (giro bank: 1057074) t.n.v.
 VRIENDEN oec. stud. ekkh.
 Maastricht.

Ook als u maar met z'n tweeën bent kunt u bij ons terecht voor uw gebak. Onze vlaaien hebben wij iedere dag in vier verschillende groottes en ieder weekend maken wij ook van onze taarten extra kleine maten. Het veiligste is het uiteraard om even vooraf te bestellen als u zo'n kleine taart wilt hebben.

Heerlijke hartigheden

Dagelijks zeker twee soorten voorradig. Vrijdag en zaterdag het hele assortiment. Op bestelling maken wij uw hartig gebak ook zonder vlees.

Open: zondag van 10.00-14.00 uur, maandag van 8.00-18.00 uur, dinsdags gesloten, overige werkdagen van 8.00-18.00 uur.

patisserie

theo coenegracht

Stationsstraat 5
 6221 BM Maastricht
 Tel. 214550

Bevoegd wiskunde-docent biedt aan bijles te geven. Prijs nader overeen te komen. Inl. 888283 (wetenschapswinkel) of tel. 475366 ('s avonds).

Buongiorno Roma! Intensieve communicatieve tweeweekse zomercursus Italiaans in Rome inclusief accommodatie en excursies naar droomplekjes f 395,00. Bel voor meer informatie naar Angélique van Groeninghen: 030-513118.

Te koop: Opel Kadett 1,2S. Oud: 2 jr en 9 mnd. z.g.a.n. pl. min. 45.000 km. Inl. 888313. na 18.00 uur: 04409-3319.

Te huur: woonboerderij in Zeeland, 200 m van zee. Periode van 18/7 t/m 15/8. f 600,00 p.w. Inl. 01192-1947.

Te koop: zo goed als nieuwe Olympus monoculair Microscop. Vraagprijs f 800,00. Interesse?! Bel dan: 043-616859 (ma-vr na 18.00 uur).

Universitair medewerker zoekt dringend appartement te huren in Maastricht. Tel. 043-888787

Wie kan mij een aanstaand eerstejaars economiestudent, helpen aan een kamer voor het komende schooljaar. De hulp wordt beloofd. Bel Hans: 08856-1254.

3 Weken durende cursus Italiaans v.a. 7 juni t/m 19 september nabij Florence. Inl. 043-211919 (ma t/m vrij).

Wanhopige 1e jaars studente zoekt hospita (of kamers) in/om Maastricht. Bel Anna-Marie 01641-2824.

I.v.m. buitenlandse reis, van half oktober tot half januari, te huur aangeboden: half Ravelijnhuis (benedenkamer en gedeelde keuken, douche en wc). Nader informatie, Ernst tel. 430273.

AFS Interkulturele Jongerenuitwisseling zoekt mensen die begin oktober voor 2=week een Amerikaanse jongere in huis willen nemen. Voor meer informatie: tel. 210445 tussen 18.00 en 20.00 uur.

Enthusiaste vrijwilliger gezocht die voor de stad Maastricht samen met de steden Aken en Luik een programma op touw wil zetten voor het uitwisselen van buitenlandse jongeren. Voor meer informatie: tel. 215863 tussen 18.00 en 20.00 uur.

Huishoudelijke hulp aangeboden. tel. 043-633643

Te koop gevraagd ouderwetse ijzeren wenteltrap. lengte ca. 3 meter. Tel. 045-441630

Te koop: Maastricht, woning met berging en garage, 3 slaapkamers, badkamer met ligbad, douche, tweede WC. Vaste trap naar zolder, gedeeltelijk dubbele beglazing en geheel voorzien van rolluiken. Vraagprijs f 165.000,- k.k. Inl.: tel. 043-434499

Te koop Fiat 127, bouwjaar 1979 in zeer goede staat, APK-gekeurd. Vraagprijs f 2300,- Inl. ma.-vrij.: tel. 043-252520, weekend tel. 04132-65252

Wil degene die een spijkerblouse gevonden heeft (tussen de Universiteit en de Toneelacademie) contact opnemen met Ingrid: 043-255202. Bedankt!

Te koop spiegelreflex-camera Ricoh Singlex met 50 mm. objectief. Prijs f 150,- Inl. tst. 468 of 043-630670

Twee studenten willen graag rond 1 juli richting Praag. Wie gaat die kant op en wil ons een lift aanbieden? Tel. 020-680448 of 015-561675

Van 2 september tot 24 oktober bezoekt een groep van twintig rechtenstudenten uit Lancaster (Engeland) de Faculteit der Rechtsgeleerdheid. Daarom zoeken wij een aantal logeerdressen. Wie wil een of twee Engelse studenten gedurende deze periode (of een gedeelte van deze periode) onderdak verschaffen? Bij voorkeur in of nabij Maastricht. Inlichtingen en aanmeldingen bij Erna Beurskens, Nieuwenhof, kamer 0.041, tel. 888713

Eindelijk kun je je weer opgeven als mentor of helper van INKOM '87. Meld je aan bij Juliette Creemers, kamer 004, Hoofgebouw of tel: 888211

Aankomend eerstejaarsstudente Gezondheids-wetenschappen zoekt met spoed kamer in Maastricht of omgeving. Tel 040-413889

Niet veel eisenende derdejaars student Medische Techniek zoekt in verband met stage een kamer van half augustus tot half januari. Maximaal f 300,- incl. Bel Jochem van Dijk 053-314115 tst. 43

Te koop: grote vier-persoons tent, half lichtgewicht (19 kilo), gemaakt door de firma Zwarts in Den Haag. Kleur: lichtbruin, bestaande uit slaapgedeelte (binnen-/buitentent), achter laag, bij ingang stahoogte; tussenluifel (enkeldaks, stahoogte), naar beide zijden uitzetbaar; kook- of bagagehoek met muskietennet. Aan de tussenluifel kan bovendien een extra ruimte gebouwd worden. De tent is zes jaar oud en vier keer gebruikt. Hij is gemakkelijk op te zetten. Wij doen hem weg omdat we niet meer zoveel ruimte nodig hebben. Ideaal voor gezin met kinderen. Vraagprijs: 1000 gulden. Tel:04409-3641 (avonden), 888579 (overdag).

Te koop: oranje-kleurige jongensfiets (tot ca. 12 jaar). In prima conditie met alles erop en eraan. Vraagprijs: 75 gulden. Tel: 04409-3641 (avonden), 888579 (overdag).

Te koop ruim uitgebouwd vrijstaand woonhuis met garage, gelegen te Meerssen (10 min. v. centr. Maastricht). Grondopp. 451 m2, aangelegde tuin, prima staat van onderhoud. Indeling: Parterre: L-vormige ruime living met leistenen vloer en open haard; ruime keuken, compl. ingericht met inb. apparatuur; ruime slaapkamer met eigen entree. Eerste verd.: 3 sl.k., badk. met ligbad en v.w., extra ruimte met v.w. en 2de toilet. Vaste trap naar zolder/hobbyruimte. Prijs f 175.000,- k.k. Inl./bezichtiging 04406-13246

Help, nog een keer: ik, eerstejaars GW, haalde alles behalve 2 voortgangstoetsen. Ik mag waarschijnlijk ook niet voorwaardelijk over. Lotgenoten, wie reageert? Tessa van Mourik, 253627 of postvakje. PS: hoeveel mensen zullen er voorwaardelijk overgaan? Als dit aantal groot is, valt er vast iets aan te doen!

Studente Pedagogiek uit Groningen zoekt voor de maand augustus kamer in Maastricht. Tel. 050-718323 Ria.

Te koop Talbot Horizon Ultra. Okt. '83, km-stand 40.000. Tel. 043-474736

Huisje te huur voor juli en/of augustus, tel. 043-436506.

Te koop aangeboden: 4 pits kookplaat met deksel, zo goed als nieuw. Prijs f 100,00. Voor meer inf. tel. 479283.

Te koop: Windsurfer Hifly 111, gezinsplank, f 450,00. El. orgelportable met ritmebox f 175,00, bel 212707, vraag naar Focco.

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgave van de Stichting Maffius. Verschijnt wekelijks.

Redactieadres
 Tongersestraat 53, kamer 316,
 Postbus 616, 6200 MD
 Maastricht. Telefoon:
 043-888468. (doorkiesnummer)

Stichtingsbestuur
 Wim Hermens (voorzitter)
 Kees Schröder (penningmeester)
 Hans Lensing (secretaris)
 Erik de Graaff
 Ton Hamelers
 (redactieafgevaardigde)
 Geertjan Tangelder
 Joan Muysken

Redactie
 Jacques Herraets
 Wammes Bos
 Emely Nobis

Redactieleden/medewerkers
 Marc Bonten
 Bart Brouwers
 Lucia Geurts
 Judith Habets
 Ton Hamelers
 Evelyn de Leeuw
 Jan Mokkenstorm
 Jannie Riteco

Redactie-assistente
 Liesbeth van Hoef

Foto's
 Franco Gori
 Fotopersburo Widdershoven
 Fotopersburo Mellaart

Tekeningen
 John Prop
 Raph de Haas

Druk
 Limburgs Dagblad Heerlen

Advertenties
 Advertenties (behalve Paarltes):
 Yvonne Stevens, tel. 043-624938,
 werkdagen bereikbaar na 18.00
 uur, vrijdag de hele dag. Tarieven
 op aanvraag

Paarltes
 Paarltes opgeven bij de redactie.
 Voor medewerkers en studenten
 gratis, anderen f 7,50. Paarltes
 waarin onroerend goed te koop
 wordt aangeboden f 25,00 (max
 50 woorden)

Mededelingen
 Mededelingen voor de
 mededelingenpagina's doorgeven
 aan Frank Speet, Dienst
 Voorlichting, tst 319.

Abonnement
 Leden van de universitaire
 gemeenschap ontvangen het blad
 gratis. Afgestudeerden en andere
 belangstellenden kunnen zich
 abonneren voor f 25,00 per jaar.

Universitaire Pers
 Observant maakt deel uit van het
 landelijk samenwerkingsverband
 Universitaire Pers, samen met Ad
 Valvas (Vrije Universiteit), Delta
 (Delft), Univers (Tilburg), Cursor
 (Eindhoven), Universiteitsblad
 Twente, KU-nieuws (Nijmegen),
 Universiteitsblad Utrecht,
 Universiteitskrant Groningen en
 het Wageningen Universiteitsblad.

UP-korrespondent: Bert Bakker,
 Esther Hageman.

Medtronic en universiteit omarmen elkaar

EEN KWESTIE VAN GEVEN EN NEMEN?

Universiteit en bedrijfsleven. Schaarste aan geld aan de ene kant, schaarste aan kennis aan de andere. Dat móet wel tot samenwerking leiden. Het ene uiterste is een routine-onderzoekje dat een leuke tijdbesteding voor een student-assistent oplevert, het andere uiterste is iets moeilijker in zicht te krijgen. Voorlopig gaat in Maastricht niets zo ver als de vestiging van Medtronic pal voor de deur van het nieuwe ziekenhuis op Randwijck en dus straks ook pal voor de deur van de medische faculteit. De grootste pacemakerfabrikant ter wereld vlak bij enkele van de grootste kenners van hartritmestoornissen uit het hoofdproject Hart- en Vaatziekten, de vakgroepen Cardiologie en Fysiologie.

Medtronic is een Amerikaanse onderneming, gevestigd in Minneapolis. Van de 250.000 pacemakers die jaarlijks over de operatietafel gaan, zijn er 100.000 van het merk Medtronic. Ruim een kwart daarvan, 28.000 stuks, wordt in Kerkrade gemaakt. Het productiebedrijf aldaar telt 270 werknemers, bijna allemaal betrokken bij de productie, want tot voor kort werd in Kerkrade nauwelijks aan research gedaan. Daar kwam verandering in, toen de directie in Minneapolis een lumineus idee overnam van de Kerkradse vice-president Ivan Bourgeois, metalurg, MBA en Belg met "ontiege-lijk" als het meest gebruikte woord.

Klinische aanvulling

Bourgeois vroeg zich af hoe de wetenschappelijke kennis die zich ophoopt bij de universiteiten kon worden aangeboord door zijn bedrijf, dat daar grote behoefte aan had. "Ik was gefascineerd door de ongelijke investeringen die overheden doen in universitaire en andere wetenschappelijke research. Maar je hoort overal hoe moeilijk het is de universiteiten en de industrie te laten samenwerken. De fout van de industrie is vaak dat zij voor een appel en een ei aan wetenschappelijke kennis wil komen. Wij willen die fout niet maken. De universiteit kan erop rekenen dat ze door ons toegang krijgt tot nieuwe technologie."

„De meeste industrieën lossen het probleem op door zelf een researchafdeling op te zetten, maar bij een medisch-technologisch bedrijf als het onze ligt dat veel moeilijker. Wij maken een therapeutisch gericht product dat vraagt om een klinische researchbasis. De werking van een intelligente implanteerbare prothese moet klinisch goed uitgezocht zijn. Je hebt te maken hebt met een oneindige variabiliteit aan patiënten, wat betekent dat een zuiver theoretische benadering onmogelijk is. Voor mij was het dan ook een logische stap om een technisch-medisch centrum te vestigen in de nabijheid van een klinisch gericht centrum. Dat zijn twee complementaire elementen”.

Het idee van Bourgeois heeft gestalte gekregen in het "International Research and Science Center BV", dat goed twee weken geleden op Randwijck werd geopend. De minister van onderwijs kwam hoogst persoonlijk de openingsdaad verrichten, daarmee demonstrerend hoeveel waarde hij hecht aan deze vorm van samenwerking. Het ministerie van Economische Zaken, het LIOF, de provincie Limburg, de gemeente Maastricht hadden zich ook al het vuur uit de sloffen gelopen om Medtronic zoveel mogelijk terwille te zijn. En zo kon het gebeuren dat Medtronic in zeven maanden tijd een lelijk gebouw op

het beste plekje van Randwijck kon neerzetten tegen zo gunstig mogelijke voorwaarden. Hoe de zaak financieel geregeld is, wil Bourgeois noch LIOF vertellen. Vast staat dat de industriebank met zeer gunstige voorwaarden is gekomen. Bovendien mag Medtronic voor het centrum rekenen op een researchsubsidie van het ministerie van Economische Zaken, maar ook wat die bijdrage betreft worden geen bedragen genoemd. De concurrentie hoeft dat immers niet te weten.

Ook van de universiteit kan gezegd worden dat zij Medtronic weinig bureaucratische obstakels in de weg heeft gelegd. Bourgeois is over die instelling zeer te spreken: "We werken op basis van vertrouwen. Er zijn mondelinge afspraken gemaakt, die nog op papier moeten worden uitgewerkt. Wij stellen bepaalde apparatuur beschikbaar, waar de universiteit mee werkt. Aan de andere kant stelt de universiteit bijvoorbeeld laboratoriumruimte, arbeidsuren en proefdiervaciliteiten ter beschikking. Wij hebben heel bewust geen eigen proefdiencentrum. Dat komt omdat wij zo dicht mogelijk bij het klinische beeld willen blijven. Een clinicus trekt heel andere conclusies uit een dierproef dan een fysioloog of een biomedisch ingenieur. Ik heb meer vertrouwen in een clinicus dan in een fysioloog, omdat de klinische finaliteit ons hoofddoel is".

Niet exclusief

De keuze van Medtronic voor vestiging pal naast de universiteit betekent niet dat er sprake is van een exclusieve huwelijksband tussen twee partners. In tegenstelling tot de werkwijze van de meeste andere Science Parks, die vooral bestemd zijn voor kleine bedrijfjes op zoek naar industriële toepassing van wetenschappelijke kennis, is het studiecentrum van Medtronic gericht op heel Europa. Bourgeois brengt van de acht dagen er zeven buiten zijn Kerkradse kantoor door. In die tijd bestudeert hij in het veld de toepassingen van zijn producten en de nieuwe ontwikkelingen op het gebied van implanteerbare prothesen. Als hij ergens een veelbelovende ontwikkeling waarneemt, komt die in aanmerking voor een samenwerkingsproject. En zo gaat het ook met de Maastrichtse universiteit: er is geen sprake van een huwelijk, maar van afpraken die lopen van project tot project. Dat het studiecentrum in Maastricht terecht is gekomen, heeft dan ook te maken met andere omstandigheden dan alleen de vestigingsvoorwaarden en de veelgeroemde kwaliteiten van de vakgroepen Cardiologie en Fysiologie. Bourgeois: "We zitten hier op de kruising van drie culturen: de Franse, de Duitse en de Nederland-

De vice-president van Medtronic, Ivan Bourgeois.

se, die het meest aansluit bij de Angelsaksische". Op die laatste lijkt de Nederlandse mentaliteit het meest, vindt Bourgeois. "Het is voor ons heel belangrijk dat die drie culturen elkaar hier ontmoeten, omdat het centrum echt een internationale opzet krijgt. We zijn op heel Europa georiënteerd, ook al zullen de meeste van de honderd mensen die hier uiteindelijk komen werken, Nederlanders zijn. Maar dat wil niet zeggen dat wij aan Maastricht gebonden zijn."

Het belangrijkste project waar de universiteit momenteel met Medtronic aan werkt, is de verdere ontwikkeling van de wikkelaar-techniek. Het is een schoolvoorbeeld van de manier waarop Medtronic te werk gaat bij het zoeken naar nieu-

Evaluatie internationaal

Van 25 mei tot en met 28 mei j.l. werd het "International Symposium on Evaluation in Medical Education" gehouden. Plaats van handeling was de "Ben Gurion University of the Negev" te Beer Sheva in Israël. Het ook in Maastricht inmiddels ruimschoots bekende "Network" of "Community-Oriented Educational Institutions for Health Sciences" was mede verantwoordelijk voor de organisatie van dit symposium. Nederland was bij dit internationale symposium over evaluatie goed vertegenwoordigd. De deelnemerslijst van 180 deelnemers bevat de namen van 28 Nederlanders en de helft hiervan is werkzaam bij de Medische Faculteit van de Rijksuniversiteit Limburg. Uit het programma-boekje kan verder worden afgeleid, dat nog 7 niet-deelnemers uit Maastricht aan de voorbereiding van een en ander hebben meegewerkt. Opmerkelijk hierbij is, dat de Maastrichtse deelnemers werkzaam zijn bij 7 verschillende vakgroepen. Nu zijn getallen natuurlijk niet de meest belangrijke gegevens, wanneer het over internationale symposia gaat. De kwaliteit van het gebodene dient uiteindelijk maatstafgevend te zijn. Ook in dit opzicht waren er met betrekking tot de Maastrichtse bijdragen bijzonder positieve geluiden te beluisteren.

Er was waardering voor de variëteit van de gepresenteerde papers. Presentaties over voortgangstoetsen, vaardigheidstoetsen, evaluaties van PAO-onderwijs werden aangevuld met meer gedetailleerde studies over beslisseregels, studiedeugd, itembank, itembeoordelingen en de evaluatie van probleem solving.

Waardering was er ook voor de kwaliteit van de presentaties. In de wandelgangen, maar ook bij de meer officiële samenvattingen en in de discussies werd positief gereageerd op de beschreven resultaten van het onderzoek en op de wijze, waarop de gegevens door de deelnemers werden gepresenteerd.

Het is bijzonder prettig bij gelegenheden als deze te mogen constateren, dat de evaluatie-activiteiten van de Medische Faculteit ook in internationaal verband gezien mogen worden en gewaardeerd worden.

Van nog meer betekenis is wellicht, dat deze internationale contacten een bijzondere stimulans geven om met enthousiasme en nieuwe ijver verder te gaan op de ingeslagen wegen. Dat daarbij dan ook nog nieuwe mogelijkheden en nieuwe uitdagingen over het voetlicht komen, is alleen maar een gelukkige bijkomstigheid. Of de nieuwe taken met voortvarendheid kunnen worden aangepakt, zal nog moeten blijken. Aan de deelnemers van dit internationale symposium in Beer Sheva zal het niet liggen.

Wynand Wijnen

we toepassingsmogelijkheden van zijn producten. Bourgeois kwam in contact met de Franse chirurg Carpentier, die als eerste kwam met het idee van het wikkelaar. Hoe zo'n contact tot stand komt is volgens Bourgeois het geheim van de smid, maar hij laat doorschemeren dat het niet verbazend is als een chirurg bij het zoeken naar een geschikte pacemaker aanklopt bij de grootste fabrikant van de wereld. De operatie, waarbij de schouderpijper om het hart gewikkeld wordt heeft immers alleen maar zin als die spier vervolgens gestimuleerd wordt om de hartspier te ondersteunen bij het pompen. Die stimulatie kan alleen gebeuren met behulp van een pacemaker. Voor het wikkelaar worden enorme toekomstperspectieven voorspeld, omdat er een groep patiënten mee gebaat kan zijn, die tot nu toe alleen nog met een transplantatie of een kunsthart geholpen kan worden. Niet alleen Medtronic ondersteunt de Maastrichtse onderzoeken op het gebied van toepasbaarheid van het wikkelaar, maar ook de Nederlandse Hartstichting.

Andere nieuwe pijlen die Medtronic op zijn boog heeft zijn de ontwikkeling van een nieuw type defi-

brillator, dat het hart automatisch een stroomstoot geeft als het met zijn werk ophoudt. Er bestaan al van die apparaten, maar die zijn vanwege hun omvang moeilijk toepasbaar. "Het zijn sigarendozen, maar de apparaatjes die wij willen beproeven, zijn niet groter dan een pakje sigaretten, omdat ze door een betere plaatsing van de elektrodes aanzienlijk minder energie hoeven af te geven", zegt Bourgeois. Ook de kunststof bloedvaten, een vinding die aan de Rijksuniversiteit Groningen is gedaan, vormen een object van samenwerking tussen Medtronic en de universitaire wereld. Bourgeois wil er nog niet veel over kwijt: "We zijn nog in een voorstadium". Hetzelfde geldt voor het kunsthart van de Oostenrijkse cardioloog Unger. Bourgeois klinkt veel minder voortvarend dan de Maastrichtse hartchirurg Van Swieten, die eerder heeft beweerd dat er binnen afzienbare tijd mee gewerkt zou kunnen worden. "We weten nog niet of we ermee doorgaan. U moet het zo zien: we hebben het hart met Unger gebouwd om het probleem te bestuderen. We hebben feiten nodig."

Jacques Herraets

bladeren

Samengesteld door Bart Brouwers

Allure

Maastricht laat geen argument onbenut wanneer het gaat om het binnenlokken van instituten op het gebied van onderwijs en wetenschappen. Met een actieve lobby en een ruimhartig subsidiebeleid lijkt de stad nog in deze opzet te slagen ook. Het ene na het andere Europese instituut zwichtte voor argumenten zoals 'op een knooppunt van internationale wegen en spoorwegen', 'tweede luchthaven van Nederland' of 'tal van universiteiten en hogescholen binnen een straal van honderd kilometer'. Het Europees Instituut voor Bestuurskunde is waarschijnlijk het bekendste, maar er zijn daarnaast heel wat kleinere instituten in de stad met haar internationale allure neergedward. Ifias, International Federation of Advanced Studies, is er daar een van. Ifias, sinds juni vorig jaar gevestigd aan het Onze Lieve Vrouweplein, is in het leven geroepen om diverse onderzoekers erop te wijzen dat de wetenschap niet bij de muren van hun eigen deelgebiedje ophoudt, om multidisciplinair onderzoek te stimuleren dus. De Rockefeller Foundation is de belangrijkste sponsor, maar ook de provincie Limburg draagt haar steentje bij. De belangrijkste activiteit van Ifias in de komende tijd is het opstellen van onderzoeksprogramma's rond 'greening the desert',

'coastal waters' en 'world economic interdependence'. (Overzicht)

Bekakt

Professor Beek is behalve manager bij Unilever ook buitengewoon hoogleraar aan de Technische Universiteit van Delft. Voor die laatste instelling zit hij sinds een jaar ook in de 'Commissie voor de Onderzoekspromotie', die zich bezighoudt met een fundamentele bezinning op de koers van de universiteit. En daarbij wordt dan minder gelet op de financiële ruimte van de dag en de problemen van het moment, dan op de mogelijkheden voor een TU op de langere termijn. Een dergelijke commissie was volgens Beek speciaal in Delft hard nodig. Want Delft heeft dan weliswaar geen slechtere technische universiteit dan Eindhoven of Twente, maar men is er veel te lang van overtuigd geweest dat het de beste was, aldus de hoogleraar. Tot een paar jaar geleden werd voortdurend geroepen dat de enige goede TU van Nederland in Delft stond. Hele gevechten zijn er gevoerd om Eindhoven en later Twente tegen te houden en toen dat niet bleek te lukken gingen men nog maar weer harder roepen hoe goed Delft wel niet was. "Die bekaktheid, die verwaandheid, die ijdelheid heeft Delft parten ge-

speeld. In de Commissie zeiden we wel eens: Delft is wereldberoemd - in Delft." Het rapport, dat de Commissie Beek onlangs uitbracht, blinkt niet uit door Delftse peptalk. Enige citaten: 'Er rijzen vragen over de constructieve vaardigheden van de Delftse ingenieurs', 'stimulering van bouwkunde moet als verloren geld worden beschouwd', 'wat betekent de academische vorming hier eigenlijk nog?' Hoewel Beek zelf al toegeeft hier en daar wat provocerend op te zijn getreden, liegt de kritiek op de TU Delft er al met al niet om. (NRC Handelsblad)

Sponsors

Studenten zijn nijvere regelaars. In hun organisatiedrang regelen ze doorgaans meer zaakjes dan ze zelf kunnen bekostigen. Gelukkig dat in dergelijke gevallen (verenigingsblad, culturele of sportieve manifestatie, galabal) de gulle hand van het bedrijfsleven in de buurt is. Een advertentietje is zo gezet, het kost vrijwel niks en het bedrijf in kwestie wint er een hoop goodwill mee bij de studenten. Studenten, die in de nabije toekomst wellicht tot de klantenkring (of erger nog, het personeel) van het bedrijf in kwestie gaan horen. Zo ging het tenminste de laatste jaren. Er zijn echter tekens waarneembaar, dat bedrijven die geen direct voordeel meer uit de sponsoring verwachten, er dan

maar mee kappen, hoe weinig ze het ook kost. Aan de andere kant zullen bedrijven, die wel profijt rijken, steeds meer op eigen kracht de weg naar de wetenschap vinden. Sponsoring van scripties, tijdschriften en zelfs hele gebouwen is het gevolg. Via een wel doordacht en uiterst geraffineerd beleid hoopt men de studenten aan zich te binden. Een voorbeeldje: softwaregigant Holec, die steeds vaker gesignaleerd wordt binnen de muren van de Technische Universiteit Twente. (U-blad Twente)

Slachthuis

Binnenkort gaat het Utrechtse slachthuis definitief dicht en dat zullen niet alleen de plaatselijke slagers merken. Een andere groep van direct betrokkenen zijn de diergeneeskunde studenten, die daar gewoonlijk een tijdje stage lopen. Een eigen slachthuis voor de universiteit leek aanvankelijk de oplossing, maar het ministerie wilde daarvoor niet met financiële middelen over de brug komen. Ook werden er moeilijkheden verwacht met de aanvoer van de slachtdieren over het universiteitsterrein. Op het moment wordt overwogen een particulier slachthuis op te richten, met een forse financiële injectie van de kant van de universiteit. Zo kunnen de toekomstige diergeneeskundigen waarschijnlijk over een jaartje weer de praktijk in. (U-blad)

Katholiek

In navolging van de universiteit van Nijmegen gaat de Katholieke Universiteit Brabant meer aandacht be-

steden aan de identiteit van de instelling. In een vertrouwelijke notitie is reeds aangekondigd, dat de verscherping van het katholieke karakter (want daar komt die nadruk op de eigen identiteit op neer) ook zal doorwerken in het personeelsbeleid van de KUB. Het Tilburgse stichtingsbestuur verwacht van de studenten dat zij respect tonen voor de katholieke signatuur. Van verschillende kanten in het Tilburgse is inmiddels met verbazing gereageerd op de geheime nota, die de titel "Universiteit en levensbeschouwing; een aanzet tot eigentijdse invulling van de katholieke signatuur" meestorst. (KU-nieuws)

Milieu

De Nederlandse universiteiten worden nog steeds in meerderheid bezocht door kinderen uit de 'hogere sociale milieus'. Dat blijkt uit onderzoeken van het Centraal Bureau voor de Statistiek. Als we bijvoorbeeld de groep kinderen bekijken, die in 1977 van de basisschool kwam, dan zien we dat 14 procent van hen onderwijs volgt aan een universiteit of hogeschool. Van hen blijkt ruim 31 procent uit de 'hogere' sociale milieus te komen en slechts vier en een half procent uit de 'lagere'. Opmerkelijk zijn ook de verschillen in prestatie tussen leerlingen op de basisschool in relatie tot hun sociale afkomst en de invloed daarvan op de keuze van een vervolgopleiding. Van alle kinderen met goede resultaten, kiezen met name de beter gesitueerden voor een universitaire of hogeschoolopleiding: 56 procent van hen 'gaat door', tegenover 34 procent van de goede leerlingen uit 'lagere' milieus. (Mare)

postbus

Ingezonden brieven voor deze rubriek mogen een lengte van maximaal een A4 kantje hebben. De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten of niet te plaatsen.

brief

Pythische Spelen

"Pythische Spelen financiële strop", zo kon men in de vorige Observant lezen boven een artikel waarin Emely Nobis melding maakt van een inderdaad niet malse brief die het College van Bestuur aan de organisatie van de Spelen gestuurd heeft, handelend over het forse tekort op de eindafrekening. Volgens de schrijfster zou de vraag rijzen "of de financiële planning en bewaking (van de Spelen) niet amateuristisch is geweest en wellicht te hoog gegrepen". Wel, bij de organisatie rijst sterk de behoefte om op het artikel te reageren aangezien ons voor een dergelijk commentaar vorige week wel erg weinig tijd gegund werd.

1. De inhoud van de brief van het College, waarop het artikel is gebaseerd, is deels onjuist en dat hebben we het College in een antwoord ook laten weten. We schreven o.a. dat we nogal

geschrokken waren van de aantijging het College pas zo laat over de te verwachten financiële tegenvallers geïnformeerd te hebben. Wij meenden n.l. zeker t.a.v. het budget, steeds en al vanaf een vroeg stadium, op advies van het College gehandeld te hebben.

2. De oorspronkelijke, overigens goedgekeurde, begroting, bedroeg ruim een ton. Tien dagen vrr de Spelen meende men dat wij van een aantal posten nu toch wel een beeld moesten hebben en men vroeg ons de begroting hier alvast aan te passen. In deze hectische dagen (en nachten) waarin iedereen met alles tegelijk bezig was, heeft onze financiële commissie de begroting bijgesteld tot 86.000 gulden, terwijl men bij het overhandigen ervan aan het College al te kennen moest geven, dat we over de meeste financiële ontwikkelingen nog in het ongewisse waren. Het is misschien flauw om de zaken zo voor te stellen, maar: aan de oorspronkelijke begroting hebben wij ons goed kunnen houden!

3. De overschrijding van de 86.000 gulden zaten 'm niet, zoals het artikel in de Observant suggereert, in Representatie en Feest (deze posten bedroegen eigenlijk beide slechts 500 gulden). Nee, de grootste tegenvaller was Dousberg. De slaapaccommodatie kostte uiteindelijk bijna 10.000 gulden, terwijl er maar mondjesmaat tegen betaling van gebruik is gemaakt. Verder: WVC maakte pas ná de Spelen bekend geen subsidie (5000 gulden) toe te kennen, de U-raad schreefde om ons onbekende reden de eerder toegezegde 6000 gulden omlaag tot 1500 gulden en de belangstelling van het publiek viel inderdaad bar tegen. We hadden gedacht dat toch minstens de studenten en medewerkers van de R.L. massaal zouden komen opdagen. Dit laatste, samen met laatste-moment-afzeggingen en het niet op komen dagen van deelnemers door de treinstakingen, was al goed voor een tegenvaller van 6200 gulden.

Afijn, zo zijn er nog wel een aantal zaken te noemen, die mijn inziens vooral te maken hebben met het simpele feit dat zo'n festival voor de eerste keer werd georganiseerd. Want je laat het een volgende keer natuurlijk wel uit je hoofd om zulke enorme circustenten te huren als je weet dat men op het laatste moment massaal toch nog een slaapadresje ritselt.

Zijn wij dan absoluut van onbesproken gedrag en treft ons geen enkele blaam? Natuurlijk niet, ook wij zijn af en toe behoorlijk chaotisch te werk gegaan, hebben onder tijdsdruk soms te impulsief gehandeld of hadden alerter

moeten zijn. Maar bij ons rijst in het geheel niet de vraag of het evenement voor ons te hoog gegrepen was, integendeel, eigenlijk zijn we best tevreden met het tafereel dat zich uiteindelijk heeft afgespeeld.

Tenslotte voor de duidelijkheid: wij hebben vanaf de eerste voorbereidingen tot en met de laatste stuip trekkingen de Lustrumcommissie en het College van Bestuur op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen en hebben ook steeds alle personele en deskundige steun gekregen waar wij om verlegen zaten. In ons antwoord op de brief van het College waar het artikel aan refereert hebben wij dan ook gesteld dat wij de inhoud nogal discutabel vinden en dat wij graag opheldering zouden willen geven (en krijgen) over de beschreven kwesties. Tot op heden heeft een gesprek echter nog niet plaatsgevonden.

Namens het bestuur van de Stichting Pythische Spelen

Marcel Hilwig.

brief

Thuis bevallen

Iemand "open en bloot" op de operatietafel achterlaten, zoals beschreven in het artikel over het Vrouwengezondheidscentrum (Observant 33), is nu niet iets dat ik dagelijks tegenkom. Gelukkig zijn er vrijwilligsters te vinden die

bereid zijn een functie te "bekleden" binnen het Maastrichtse Vrouwengezondheidscentrum (VGZ). Zij vangen vrouwen op en dit kan mij zeer verheugen. Zij willen binnen dit centrum ook een voorlichtende rol vervullen, helemaal prima.

Het foutief verstrekken van informatie, zodanig dat vrouwen uit Maastricht die met een vroedvrouw of huisarts in het ziekenhuis willen bevallen naar Geleen of Heerlen zouden moeten uitwijken werkt mijn inziens echter niet subsidie bevorderend, doch kostenverhogend! Gaarne zou ik jullie willen wijzen op de mogelijkheid welke reeds sinds 24 juni 1986 in het Academisch Ziekenhuis Maastricht bestaat, om met je (vrouwelijke) huisarts of desnoods met de mannelijke verloskundige van je keuze in het Open Verloskundig Centrum te komen bevallen.

Treden er complicaties op, dan staat de gynaecoloog om de hoek. Ik wil hiermee overigens niet zeggen dat bevallen in het ziekenhuis altijd ideaal is. Ik, en met mij menig gynaecoloog in Nederland, hoop dat de mogelijkheid blijft bestaan om thuis te bevallen. Dit is echter alleen mogelijk als het voor moeder en kind op een veilige manier gebeurt. Van belang is wel dat de voorlichting van zowel huisarts, verloskundige, gynaecoloog als VGC juist en eerlijk is.

Marion Valkenburg
arts-assistente gynaecologie AZM

Met ondernemingsraden in de gezondheidszorg is het slecht gesteld

ONDERNEMINGSRADEN NIET POPULAIR

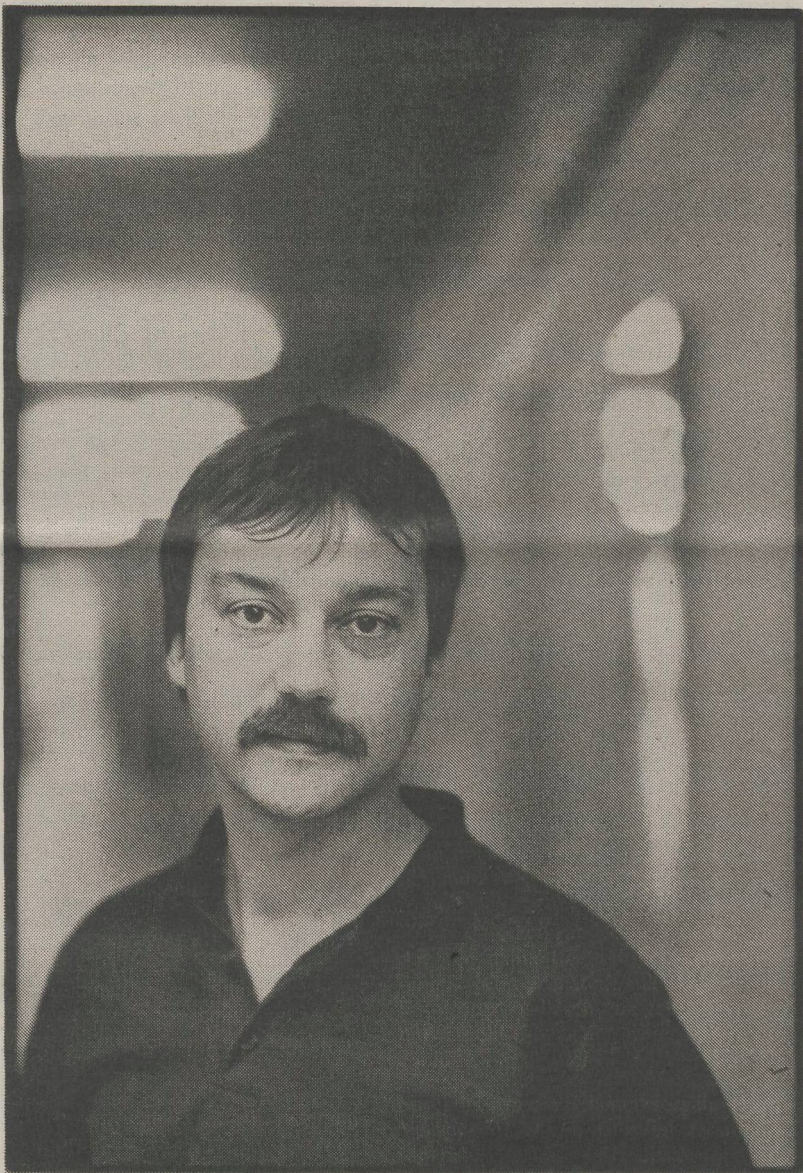
Het is maar moeilijk werken met een vakcentrale als partner in een onderzoek. Als je even niet oplet brengt ze voortijdig de resultaten naar buiten, zelfs tot in het NOS-journaal, en voor dan eindelijk het definitieve rapport klaar is heeft men menig robbertje moeten vechten over de formuleringen en de conclusies. Dat overkwam drie onderzoekers van de vakgroep bedrijfseconomie, die samen met het Christelijk Nationaal Vakverbond (CNV) een onderzoek deden naar ondernemingsraden.

"Soms was het weleens vervelend", beaamt drs. Paul Kunst, "maar je moet het niet overdrijven. In principe hebben ze zich keurig neutraal opgesteld. En verder hebben we ook veel voordeel gehad van deze tijdelijke relatie. Bij zo'n CNV heeft men toch meer inzicht in vakbonds- en ondernemingsraadwerk dan wij. Hier en daar konden ze ons dus bijsturen als we een verkeerde richting insloegen. Bovendien hebben zij toegang tot adressenbestanden waarmee de ondernemingsraden benaderd konden worden, en beschikken ze over connecties die het mogelijk maakten om snel een deskundige begeleidingscommissie samen te stellen. Maar ja, hier en daar hebben we wel moeten duwen en trekken om het clean te houden. Wij wilden bijvoorbeeld niet de beleidsaanbevelingen opnemen die het CNV aan de uitkomsten van het onderzoek verbond. Zoiets staat buiten de wetenschappelijke verantwoording, vinden wij".

Het initiatief tot het onderzoek ging uit van Kunst. Tijdens cursussen voor vakbondsleden bereikte hem vaak de klacht dat het lidmaatschap van een ondernemingsraad (OR) zoveel problemen voor de individuele werknemer met zich meebrengt. Zo zou het vooral de carrièrekansen behoorlijk belemmeren. Dat leek een interessant thema om eens wat dieper op in te gaan; ondernemingsraden zijn tenslotte de enige fora waarin georganiseerde werknemersinvloed is te realiseren op het niveau van het bedrijf zelf. Als OR-leden hinder ondervinden in hun dagelijks werk en in hun verdere loopbaan zal dat de animo frustreren, en daarmee het functioneren van de OR als zodanig in gevaar brengen. Kunst werkte het thema uit en besprak het op een onderzoeksdag, waar vervolgens een CNV-onderzoeker hem zijn interesse toonde voor een verwant probleem, namelijk de mate van het verloop onder OR-leden en de redenen daarvoor. Men besloot de inspanningen te combineren en beide vraagstellingen op te nemen in een gezamenlijk onderzoeksproject.

Negatief beeld

Benaderd zijn zowel zittende OR-leden als mensen die de OR al dan niet voortijdig vaarwel hebben gezegd. In totaal zijn 625 (ex-)leden aangeschreven, waarvan er 487 reageerden. Zij waren afkomstig uit 54 ondernemingsraden van bedrijven en instellingen met meer dan honderd werknemers, ruwweg te situeren in de industrie, de commerciële en de niet-commerciële dienstverlening. Die laatste groep werd hoofdzakelijk gevormd door grote instellingen in de gezondheidszorg, zoals ziekenhuizen. Volgens de onderzoekers kan men vertrouwen hebben in de representativiteit van de

Kunst: Situatie in ziekenhuizen niet bevorderlijk voor goed functionerende OR (foto Franco Gori)

steekproef; wat betreft belangrijke kenmerken van de onderzochte groep stroken de uitkomsten met gegevens uit eerdere research. Zo kwam ook deze keer weer vast te staan dat de meeste ondernemingsraadsleden mannen zijn, relatief ouder en lager opgeleid. Vaak zijn ze gemiddeld langer in dienst bij hun werkgever.

Kunst: "Het OR-lidmaatschap blijkt voor veel mensen een soort carrière-uitloop te betekenen. Jongeren beginnen er niet zo gauw aan. Dat hangt weer samen met ideeën die er heersen als zou het nadelig zijn voor je verdere loopbaan. Zo'n 25 procent van de (ex-)OR-leden denkt dat je er problemen door krijgt. Nu hebben we ons speciaal geconcentreerd op dat punt, maar niets kunnen vinden wat die veronderstelling zou staven. Iemands loopbaan wordt vooral bepaald door leeftijd, opleiding en het soort functie. Ook zijn er wel verschillen per branche waar te nemen. Maar

dat je toekomst er door een OR-lidmaatschap slechter uit zou zien blijkt nergens. Zoiets kun je dus als een geruststelling opvatten, maar dat is toch niet helemaal terecht. Als een kwart van de mensen die in een ondernemingsraad zitten of hebben gezeten die angst heeft, dan kun je nagaan wat de werknemers denken die zich niet eens kandidaat stellen. We hebben het niet onderzocht, maar de kans is natuurlijk heel groot dat onder die groep dat negatieve beeld veel sterker heerst. Trouwens, omgekeerd kunnen wij met dit onderzoek in de hand niet zeggen dat benadeling in individuele gevallen niet zou voorkomen. Maar over het geheel genomen worden OR-leden objectief niet anders behandeld dan gewone werknemers".

Het CNV wilde met dit onderzoek inzicht krijgen in het percentage OR-leden dat het na verloop van tijd voor gezien houdt, en vooral ook in de motieven die de afhakers

daarvoor opgeven. Op die punten zijn er wel wat aardige resultaten uitgerold. Vergelijking met eerder onderzoek leert bijvoorbeeld dat er vooral in de industriële sector en de commerciële dienstverlening een soort vergrijzing plaatsvindt: de gemiddelde zittingsduur neemt toe. Kunst: "Wat je ziet is dat een beperkte groep steeds langer in de OR zit. De doorstroming wordt geringer. Dat komt ook doordat de animo om in de ondernemingsraad te gaan zitten niet erg groot is; slechts in 33 procent van de gevallen waren er voldoende kandidaten voor de OR-verkiezingen".

Overigens vond de overgrote meerderheid van de ondervraagden het werk in de OR wel bevredigend. Bij de afhakers was dat uiteraard relatief minder het geval, en zeker bij hen die voortijdig opstapten. Uit de cijfers is gebleken dat het hier om een betrekkelijk grote groep gaat: bijna een derde van de ex-OR-leden heeft voor het einde van de officiële zittingsduur, meestal drie jaar, de raad verlaten. In de gezondheidszorg lag dat percentage nog hoger. Daar ook zijn er veel vacatures in de ondernemingsraden. Juist de redenen van de leden die er voortijdig mee ophouden zijn interessant; die kunnen een inzicht geven op welke punten het functioneren in ondernemingsraden wordt bemoeilijkt. Een belangrijke factor blijkt te zijn dat men moeilijk tijd vrij kan maken voor het OR-werk. Zelfs als er afspraken zijn gemaakt met de chefs geeft dat nog geen garantie dat de leden dan ook met een gerust hart hun gewone werk opzij kunnen zetten om voor de OR in de weer te gaan. Zo zijn er nog al eens problemen met het vinden van een vervanger; ook komt het voor dat niet slechts de chef, maar ook de collega's het niet zien zitten dat het OR-lid weer eens afwezig is.

Over de collega's hebben de OR-leden trouwens wel meer klachten. Steun vanuit de achterban wordt er nauwelijks gegeven. De vakbond is wat dat betreft actiever: die staat haar leden in de OR wel bij. De meeste georganiseerden waren aangesloten bij een FNV-bond, een minderheid bij het CNV of andere organisaties.

Gezondheidszorg

Waar de onderzoekers toch wel enigszins van geschrokken zijn, is de situatie in de gezondheidszorg. In dit geval betrof dat meest ziekenhuizen, inrichtingen of verpleeghuizen, alle uiteraard met meer dan honderd personeelsleden. Ongeveer alles wat negatief was in de onderzoeksresultaten was in de gezondheidszorg nog een graadje erger. Om te beginnen is de animo om OR-lid te worden daar het geringst. Dat blijkt uit een groot verloop (41% van de ex-OR-leden beëindigde het lidmaatschap voortijdig) en veel openstaande plaatsen. Van alle vacatures in ondernemingsraden bleek tachtig procent in de gezondheidszorg te localiseren. Het lukt daar niet om voldoende kandidaten bij elkaar te krijgen.

Paul Kunst: "Dit zijn inderdaad opvallende resultaten. Helaas reikt het onderzoek niet zover dat we precies kunnen vertellen waar dit nu allemaal aan ligt. We hebben wel vermoedens. Neem bijvoorbeeld de bezuinigingen in deze sector. Die treffen vooral het verplegend personeel, en dat is weer de categorie die het meest in de ondernemingsraden is vertegenwoordigd. Artsen tref je daar minder aan. Ook denken we dat de beroepsethiek iets verklaart van het geringe enthousiasme voor de OR: de patiënt gaat immers altijd voor, en dat is weleens moeilijk als je moet vergaderen of stukken moet lezen. Onregelmatige werktijden en veel parttimers, dat tekent de situatie in de ziekenhuizen, en ook dat is niet bevorderlijk voor een goed functionerende OR. Maar

nogmaals, dit zijn wat losse opmerkingen. Er moet hier echt eens diepgaand naar gekeken worden".

Daarin wordt Kunst bijgevalen door het CNV. Afgelopen maandag heeft de vakcentrale de beleidsaanbevelingen gepubliceerd die zijn opgesteld naar aanleiding van het gezamenlijke RL- en CNV-onderzoek. De gezondheidszorgsector wordt daarin speciaal genoemd als onderwerp van nader onderzoek. Verder wil het CNV dat het OR-lidmaatschap een positieve rol gaat spelen in de loopbaanontwikkeling: op de een of andere manier zou het hoger gewaardeerd moeten worden. Tevens wil men dat er procedures worden opgesteld om klachten van leden over belemmeringen in hun loopbaan te kunnen behandelen. De belangrijkste aanbeveling van het CNV is wel dat er een modelregeling moet worden ontworpen die het OR-werk beter in de bedrijven en instellingen zou verankeren. Daarin zullen in ieder geval de verhouding tussen het OR-werk en het reguliere werk, en de eventuele financiële compensatie aan de orde moeten komen. Het CNV is van plan om te zijner tijd deze regeling in de CAO-onderhandelingen te gaan inbrengen.

Wammes Bos

EXTRA GELD VOOR APPARATUUR

De universiteiten krijgen tot 1991 49,1 miljoen gulden extra voor apparatuur. Een derde deel van dat bedrag wordt verdeeld via ZWO. Dat heeft het kabinet vrijdag besloten tijdens de Ministerraad. De regering verdeelde de 300 miljoen gulden, die in het regeerakkoord zijn opgenomen voor de verbetering van de kwaliteit van het personeel en de apparatuur in het beroeps- en het hoger onderwijs. Het bedrag van 300 miljoen gulden is niet meteen volledig beschikbaar. Pas in 1991 zal de begroting er structureel mee worden verhoogd. Tot die tijd komt een langzaam oplopend bedrag ter beschikking. In 1987 was dat nog maar 50 miljoen. In de totale kabinetsperiode wordt 625 miljoen uitgegeven, waarvan 120,6 miljoen naar de universiteiten gaat en 169,6 miljoen naar het HBO. Universiteiten en HBO krijgen daarmee samen evenveel geld als het Lager- en middelbaar beroepsonderwijs. Het landbouwonderwijs mag daarnaast rekenen op 43,7 miljoen (waarvan 14,6 mln. voor het hoger onderwijs).

Naast extra geld voor apparatuur krijgen de universiteiten gedurende de kabinetsperiode ook 26 miljoen gulden om de verschuiving van studenten van de relatief goedkope alfa-studies naar de duurdere bèta- en technische opleidingen te kunnen financieren. Voorts is 9 miljoen beschikbaar voor de 'internationalisering'. De universiteiten ontvangen in vier jaar 36,5 miljoen, bestemd voor SURF. Het HBO ontvangt daarvoor in de jaren tot 1991 een veel groter bedrag: 145,5 miljoen.

Vanaf 1991 krijgen de universiteiten ieder jaar 57 miljoen extra en het hbo 82,5 miljoen. Tien miljoen daarvan wordt naar dure studierichtingen geschoven, 21 miljoen is voor apparatuur (en 7 miljoen daarvan wordt via ZWO verdeeld. Verder krijgt SURF nog 21 miljoen, en tenslotte is er voor internationalisering ook nog eens vijf miljoen. Op Prinsjesdag zal minister drs. W.J. Deetman een meer gedetailleerde verdeling van het stimuleringsgeld bekend maken in het Hoger Onderwijs en Onderzoekplan (HOOP).

Bert Bakker/UP

UITSLAGEN VERKIEZINGEN 1987

1. Universiteitsraad

a. Wetenschappelijk Personeel

Opkomst: 61,13%
 Gekozen:
 Drs. S.H.J.G. Braat (ABC)
 Job Cohen (Lijst van Faculteiten)
 V. Dubois (Lijst van Faculteiten)
 Jan van der Made (Lijst van Faculteiten)
 T. de Goeij (ABC)
 Pauline Tomlow (Lijst van Faculteiten)

b. Niet-wetenschappelijk Personeel

Opkomst: 55,8%
 Gekozen:
 Leo Baars (Frontaal)
 Riet van der Geeren (Frontaal)
 Peter van der Hijden (Lijst Langerak)
 Puck Muller (NWP-collectief)
 Ireen Kleynen (Frontaal)
 Coen van der Gugten (Frontaal)

c. Studenten

Opkomst: 40,64%
 Gekozen:
 Lia Nijzink (NSEM)
 Marike Laning (NSEM)
 Josine Schattenberg (Rechtstreeks)
 Ferry van Nie (Student Centraal)
 Marion van Berkum (NSEM)
 León Terzano (eigen lijst)

2. Faculteit der Geneeskunde

a. Wetenschappelijk Personeel

Opkomst: 62,59%
 Gekozen:
 Prof.dr. R.S. Reneman (Basislijst)
 Dr. André Knottnerus (Eén Lijn)
 Prof.dr. G. Kootstra (Basislijst)
 Prof.dr. Riet Drop (Eén Lijn)
 Prof.dr. J. de Haan (Basislijst)
 Drs. Marijke van Santen (Eén Lijn)

b. Niet-wetenschappelijk Personeel

Opkomst: 56,29%
 Gekozen:
 Paul van Dijk (Frontaal)
 Mieke Janssen (NWP-collectief)
 R.J.J. Kocken (Consequent)

c. Studenten

Opkomst: 39,27%
 Gekozen:
 Agaath Been (NSEM)
 Paul Habets (NSEM)
 Renske Scherpenzeel (NSEM)

3. Faculteit der Gezondheidswetenschappen

a. Wetenschappelijk Personeel

Opkomst: 65,34%
 Gekozen:
 F.F.H. Rutten (lijst Rutten/Mur)
 Hans Trouw (Progressieve Lijst)
 W.H.M. Saris (Lijst Rutten/Mur)
 Yvonne Winants (Progressieve Lijst)
 R.J.M.M. Does (Lijst Rutten/Mur)
 Peter Paul Mersch (Progressieve Lijst)

b. Niet-wetenschappelijk Personeel

Opkomst: 45,12%
 Gekozen:
 Liesbeth Fiddelers (Frontaal)
 Math Reintjens (Frontaal)

c. Studenten

Opkomst: 41,50%
 Gekozen:
 Rianne de Wit (NSEM)
 Frédérique de Vries (NSEM)
 Gretha van der West (NSEM)
 Agnes Meershoek (NSEM)

4. Faculteit der Rechtsgeleerdheid

a. Wetenschappelijk Personeel

Opkomst: 64,2%
 Gekozen:
 G.R. de Groot
 A.Q.C. Tak
 Rob Bakker
 Fred Grünfeld
 G. Mols
 Elies Steyger

b. Niet-wetenschappelijk Personeel

Opkomst: 72,41%
 Gekozen:
 Marijke van Hoof
 Caroline Welling

c. Studenten

Opkomst: 40,13%
 Gekozen:
 Monique van Oers (Rechtstreeks)
 Vivian Nowak (AJSF)
 Jan Wassenberg (Rechtstreeks)
 Bert Kuijter (AJSF)

5. Faculteit der Economische Wetenschappen

a. Wetenschappelijk Personeel

Opkomst: 69,12%
 Gekozen:
 Peter de Gijsel
 Tom van Veen (STEM)
 Guido Wolfs (STEM)
 Dirk Tempelaar (STEM)
 Hans Kasper
 Hein Schreuder

b. Niet-wetenschappelijk Personeel

Opkomst: 82,76%
 Gekozen:
 Els Nijsten
 Marianne Stijnen

c. Studenten

Opkomst: 49,09%
 Gekozen:
 Mariëtte Heijltjes
 Theo Counotte
 Jaap May
 Dominique van Rassel

6. Faculteit der Algemene Wetenschappen

a. Wetenschappelijk Personeel

Opkomst: 76,92%
 Gekozen:
 Ton Nijhuis
 Jo Wachelder
 Maarten Doorman
 Tannelie Blom
 Hans Blanc

b. Niet-wetenschappelijk Personeel

Opkomst: 100%
 Gekozen:
 Marty Heuvelman

c. Studenten

Opkomst: 100%
 Gekozen:
 Rita van den Elzen (NSEM)
 Bob Schoenmaker (NSEM)

VERMAKELIJKE LATIJNSCHE SPRAAKKUNST

In de tweede helft van de vorige eeuw gaf A.W. Sijthoff, de Leidse boekdrukkerij, een reeks aardige, meestal lichtvoetige boekjes uit in de zogeheten "vijftig-cents-editie". Het is niet meer helemaal te achterhalen, wanneer er werkelijk vijftig cent betaald moest worden voor een uitgave, want: "De 50-Cents-Editie kost bij afzonderlijke Deelen gekocht 60 Cents ingenaaid en 90 Cents gebonden. Geillustreerde boeken kosten (bovendien) altijd 10 Cents meer." Ook voor mijn "Vermakelijke Latijnsche Spraakkunst", ten nutte der jeugd samengesteld door een liefhebber der Latijnsche Tale" is derhalve meer dan vijftig centen betaald. Want vanaf het schutblad tot en met de allerlaatste pagina (205) staan fraaie "illustratiën", pentekeningen van ene Alfred Ronner. De spraakkunst verscheen voor het eerst in september 1866 en beleefde in elk geval, gezien mijn exemplaar, drie drukken.

Na een in metrische verzen geschreven inleiding in een mengeling van potjeslatijn en Nederlands ("Benevolus lector habeat erbarment") volgt een even lange vrije vertaling. De schrijver zinspeelt erop, dat "het boekskes - als wel van zelf spreekt - uit het Engelsch is vertaald" en dat "wie het heeft geschreven U volkomen blijft om 't even". Dat prikkelt uiteraard mijn nieuwsgierigheid en ik denk, dat ik de gedrapeerde sluiers kan oplichten. Achterin het boekje staat een uittreksel uit de Vijftig-Cents-Editie: alleen de verspreide nummers van de hand van Mr. J. van Lennep. U wellicht bekend als de schrijver van de leeslijst-toppers Ferdinand Huyck en De Roos van Dekama worden vermeld! Een wat vermakelijke vingerwijzing naar de anonieme samensteller van de Spraakkunst ("Uw Dienaar en Vriend"). Meester Jacob hield van relativerende grapjes, was een veelschrijver en bovendien was zijn vader, David Jacob, leraar klassieke talen. Misschien is hij wel de grondlegger van het boekskes en zoon Jacob de uiteindelijke uitgever en "Revisor", die de tekst nog wat melig becommentarieert met noten. Als mijn vermoeden juist is, dan heeft Jacob zijn pennevrucht twee jaar

voor zijn dood laten drukken. Hij werd slechts 66 jaar en publiceerde tot vlak voor zijn dood. Het boekje ademt de geest van zijn tijd. De wat studentikoze humor die bijvoorbeeld ook Beets, Knepelhout, Piet Paaltjens en De Genestet hanteren, zit 'm vooral in het laconieke taalgebruik en de talrijke woordspelingen en stijlbloempjes. Gymnasiasten waren (en zijn?) er altijd dol op en pronkten er graag mee in schoolkrantenproza of Sinterklaaspoëzie. Juist voor hen is de Spraakkunst geschreven en als leerboek is zij haar tijd ver vooruit. Want behalve vermakelijk is zij ook nog serieus en behandelt de woordsoorten, de zinsbouw en de versleer netjes en overzichtelijk. De gemakkelijke schrijfstijl, de alledaagse dus o zo duidelijke voorbeelden, de toespelingen op de actuele politiek en vooral de vele geestige pentekeningen maken van de stugge spraakkunst een lekker leerbaar boekje. De door de tekst heen gestrooide ezelsbruggetjes en versjes zijn oubollig, maar didactisch een prima hulpmiddel. Wat voorbeeldjes tot slot: Het zevende hoofdstuk gaat over de lastige voorzetsels, struikelblokken in elke vreemde taal. Om te onthouden welke naamvallen zij regeren, dient een vers: "Ad, apud, ante, Ik at bij mijn Tante.

Adversus, citra, cis, Eerst kwamen twee soepen en toen de visch"...etcetera. En het zelfstandig naamwoord wordt als volgt gedefinieerd: "Het nomen substartivum is een naam, 't zij een doop-, bij- of toenaam, 't zij van een vorst, van een vloo, van een vogel, van een varken of van een vetgezwel. Wat is, is een naam."

"De Vermakelijke Latijnsche Spraakkunst ten nutte der jeugd samengesteld door een liefhebber der Latijnsche Tale." Uitgegeven bij A.W. Sijthoff, Leiden.

Lucia Geurts

boeken in heel linnen in leer met goudopdruk in perkament
 maar ook stencils, proefschriften, e.d.
 handboekbinderij arno lipsch
 hunnenweg 41
 6224 jp maastricht
 tel. 043-625889
 als u vakwerk op prijs stelt

ONDERWIJSVERSLAG MOET KWALITEITSBEWAKING MOGELIJK MAKEN

Kwaliteitsbewaking is het nieuwe toverwoord in het hoger onderwijs. Voorsnog doet het begrip meer denken aan koekjesfabrieken en controleurs aan het einde van de lopende band, maar die associatie zal snel tot het verleden behoren. Vorig jaar hebben de universiteiten namelijk al aan minister Deetman beloofd dat zij periodiek onderwijsverslagen zullen gaan maken, die bij de kwaliteitsbewaking als informatie kunnen dienen. De controleursfunctie wordt vervuld door de inspecteur voor het hoger onderwijs, die ook nog visitatiecommissies tot zijn beschikking krijgt. Een stuurgroep van de VSNU, de Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten, heeft zich gebogen over de vraag hoe zo'n onderwijsverslag er eigenlijk uit moet gaan zien. In maart produceerde zij een nota met richtlijnen daarvoor. Die werden niet echt bevredigend gevonden door de studenten in de VSNU. Op haar beurt schreef deze Studenten Advies Commissie (SAC) daarom een eigen nota over de kwaliteitsbewaking van onderwijs aan de universiteiten, en vooral over de rol die studenten daarin kunnen spelen.

Dat er een centrale beoordeling van onderwijsprestaties gaat komen is op zichzelf een nieuw verschijnsel, waar de universiteiten nog wel even aan zullen moeten wennen. Bij onderzoek ligt dat anders; in het kader van de voorwaardelijke financiering vindt daar al regelmatig externe toetsing van projecten plaats. Nu is het meten van de kwaliteit van onderwijs natuurlijk een notoir moeilijke opgave. Toen enige tijd geleden de visitatiecommissie voor een paar sociale wetenschappen zich op dit gladde ijs begaf, werden haar prestaties onder andere in dit blad nagenoeg met de grond gelijk gemaakt. De onderwijspsycholoog prof. Hans Crombag sabelde (Observant nr.26) vooral de gedachte neer, dat het onderwijsrendement te destilleren zou zijn uit de aantallen afgestudeerden per stafid, zoals de visitatiecommissie suggereerde.

Prestatie-indicatoren

De VSNU-stuurgroep heeft echter een veel fijnzinniger stelsel van criteria voor de kwaliteitsmeting bedacht. Een hoofdrol daarin wordt aan de zogenaamde prestatie-indicatoren toegedelen. Men onderscheidt er voorlopig zes, want er is nog weinig ervaring mee. De eerste is de kwaliteit van de afgestudeerden.

De stuurgroep benadrukt dat er geen instrumentarium beschikbaar is waarmee deze kwaliteit kan worden afgelezen. Zo zijn er geen ge-centraliseerde examens, zijn er nauwelijks vergelijkende metingen en is er geen traditie om afgestudeerden in hun loopbaan te volgen. Omdat dit er allemaal niet is zullen we een meer indirecte weg moeten bewandelen, zegt de stuurgroep. Daarbij kan gedacht worden aan gegevens over het percentage gepromoveerden na een bepaald aantal jaren, en aan het aantal afgestudeerden per jaar. Daarnaast zijn er de typische arbeidsmarktcriteria: de relevantie van de studie voor het beroep en het oordeel van de werkgever over de afgestudeerde, het tijdsverloop tot de eerste baan, het gemiddelde salaris en het percentage afgestudeerden met een opvallende carrière.

De meest voor de hand liggende kritiek hierop heeft de stuurgroep zelf al onderkend: misschien zegt dit alles minder over de kwaliteit van afgestudeerden en hun onderwijs dan over de situatie op de ar-

Ronald Peters: kwaliteit niet afmeten aan marktpositie academicus. (foto Franco Gori)

beitsmarkt. Maar toch: hier enige ervaring mee op doen is altijd nuttig. En we hoeven nu ook niet met alle universiteiten tegelijk al deze gegevens te gaan documenteren, vindt de stuurgroep, want dat zou niet realistisch zijn. Laten we eerst maar eens kijken of afzonderlijke instellingen enkele van dit soort gegevens kunnen gaan verzamelen. Op de langere duur kan het volgen van de afgestudeerden dan uitmonden in beschrijvende statistieken.

Prestatie-indicator nummer twee betreft een 'kwantitatief kwaliteitsaspect', namelijk de 'kwaliteit van de studentendoorstroming', zoals de stuurgroep het in het vertrouwde ondoorzichtige Nederlands formuleert dat bij dit soort nota's schijnt te horen. Waar het om gaat is het numeriek studierendement, waarvan meteen al wordt toegegeven dat er vele manieren zijn om dat te berekenen. De elementen die in ieder geval aan de orde moeten komen zijn: de gemiddelde studieduur, het percentage studenten dat de studie afbreekt, de gemiddelde studielast,

het percentage geslaagden bij de verschillende examens en het studentenoordeel over de studieduur. Het aan de Vrije Universiteit ontwikkelde AMOS-systeem zou hier trouwens volgens de stuurgroep goede diensten kunnen bewijzen.

De derde prestatie-indicator wil de kwaliteit van de studenteninstroom meten. Immers, de kwaliteit en de kwantiteit van de afgestudeerden hangt in niet geringe mate af van het gehalte der studenten dat aan de studie begint. De relevante kenmerken daarvan (vooropleiding, leeftijd etc) zullen dus ook in de beoordeling betrokken moeten worden.

De vierde, vijfde en zesde prestatie-indicatoren hangen samen met de kwaliteit van de docenten en de organisatie waarin ze moeten werken.

Vanzelfsprekend gaat daar eveneens een grote invloed op de hoeveelheid en het peil van de afgestudeerden van uit. Ook hiervoor worden een aantal elementen genoemd

die een beoordeling mogelijk moeten maken.

Voorzichtig

Er kan veel gezegd worden van de voorstellen die de stuurgroep op dit terrein doet, maar niet dat ze de draagwijdte en de mogelijkheden van de prestatie-indicatoren overschat. Meermalen benadrukt zij dat men er niet voorzichtig genoeg mee kan zijn. "Het zijn slechts indicaties voor iets, waarop nadere toelichting gewenst is; concrete cijfers moeten altijd verbaal worden geëxpliciteerd". Maar dat wil aan de andere kant niet zeggen dat ze maar geheel terzijde moeten worden geschoven. Gebruik ze, maar met beleid en met mate, zo ongeveer luidt het standpunt van de stuurgroep.

Dat klinkt allemaal zeer redelijk en verstandig. Wat is er nu beter dan faculteiten die interne onderwijsverslagen produceren ten behoeve van hun eigen beleidsvoering en van het centrale gezag in de universiteit, terwijl die op haar beurt hetzelfde doet voor het gezag in Zoetermeer? Vooral als men ziet wat voor mooie functies deze onderwijsverslagen zullen hebben: een signaalfunctie om ontwikkelingen tijdig te kunnen onderkennen, een evaluatiefunctie om te zien of de doelstellingen zijn gehaald; een dialoogfunctie om de communicatie tussen de verschillen-

de nota van de SAC (die overigens op een punt moeiteloos de nota van de stuurgroep overtreft, en dat is in onleesbare ambtenarentaal) komt dit probleem niet voor; de vraag wordt niet eens gesteld. De studenten onderschrijven de noodzaak van bewaking van de kwaliteit van het onderwijs, en ook van een centrale controle daarop. Zij bekritisieren de stuurgroep alleen in die zin dat ze niet aangeeft wat goed onderwijs nu eigenlijk is.

Maar het eigen alternatief is eveneens nogal mager: universitair onderwijs dient voor te bereiden op maatschappelijke functies en deel uit te maken van de persoonlijke vorming van studenten. Kennis moet in een maatschappelijke context kunnen worden geplaatst en dus multi- en interdisciplinair van opzet zijn. Voor wie de studentenbeweging van de jaren zestig en zeventig heeft meegemaakt geen overdonderend originele doelstellingen. En eigenlijk fungeren ze in de nota als niet veel meer dan een inleiding op de passages over het werkelijke oogmerk van de SAC: de rol van studenten in de onderwijs-evaluatie organisatorisch te verzekereren.

Ronald Peters, namens de RL lid van de SAC en een van de opstellers van de nota, licht de ideeën toe. "Die inleiding staat er niet zomaar in. We maken ons echt zorgen over de huidige trends naar een modulaair onderwijsstelsel. Als men voortaan met die vouchers (knipkaarten) gaat studeren zul je zien dat juist het kritische, breed georiënteerde onderwijs in de knel komt. Dan wordt alles afhankelijk van korte termijn belangen, vooral van het bedrijfsleven. Ik vind ook dat in de prestatie-indicatoren het arbeidsmarkt-motief een te grote rol speelt. De kwaliteit van een academicus kun je niet alleen afmeten aan zijn marktpositie. Voor de rest geven we inderdaad slechts marginale kritiek op de nota van de stuurgroep; we stellen ons realistisch op, en dat betekent dat je mee moet gaan met nieuwe ontwikkelingen en moet proberen ze in jouw richting bij te sturen".

Draagvlak

En die richting is vooral: grotere invloed van studenten bij de beoordeling van het onderwijs. Die zijn daarvoor bij uitstek geschikt, omdat ze de tekortkomingen aan den lijve ondervinden, meent de SAC. Om de kwaliteitsbewaking tot een permanent proces te maken stelt zij voor om naast de reeds bestaande facultaire onderwijscommissies, die voor de helft uit studenten bestaan, facultaire evaluatiecommissies in te stellen. Daarin zouden de studenten goed ("naar mogelijkheid van inbreng evenredig") vertegenwoordigd moeten zijn; een precieze eis wordt op dit punt niet geformuleerd. Deze commissie wordt een centrale rol in de kwaliteitsbewaking van het onderwijs toebedeeld. Zij krijgt haar onderzoeksoverdrachten van het faculteitsbestuur of van de onderwijscommissie, en haar methoden dienen een breed draagvlak te hebben, want, zo redeneert de SAC, als dat niet het geval is zullen de aanbevelingen niet worden opgevolgd en kweek je alleen maar frustratie bij het docerend personeel. Dat zal immers aan de conclusies van de evaluatie in de werkwijze gevolg moeten geven en waar nodig de aanpak moeten veranderen. Peters: "Inderdaad, we zijn voorzichtig met de docenten. We vinden dat we gehoord moeten worden, en dat bereik je niet door je te radicaal op te stellen. Docenten zijn gevoelig voor kritiek, dus is het verstandig om ze bij het hele proces te betrekken. Het gaat om het resultaat".

Wammes Bos

**Ontwerp klachtenregeling
ongewenste intimiteiten**

KLACHTENCOMMISSIE KAN PRODEDURE ONNODIG INGEWIKKELD MAKEN

In het voorjaar van 1985 kwam de Amsterdamse VU in de publiciteit toen bekend werd dat drie studenten door opmerkingen, handtastelijkheden en bedreigingen ervoor gezorgd hadden dat verschillende studentes zich nauwelijks nog op het universiteitsterrein waagden. Pas na heel veel aarzeling durfden de studentes een klacht in te dienen bij het college. De drie mannen werd uiteindelijk de toegang tot het universiteitsterrein ontzegd, maar die beslissing werd in tweede instantie door de Universitaire Commissie van Geschillen is teruggedraaid. De Amsterdamse affaire maakte duidelijk dat een goede klachtenregeling nodig is om adequaat te kunnen reageren op ongewenste intimiteiten. Aan universiteiten waar een dergelijke regeling ontbrak, werd hiertoe alsnog initiatief genomen.

In Maastricht waren vragen van de NSEM-fractie in de universiteitsraad aanleiding om te komen tot een klachtenregeling voor ongewenste intimiteiten. Daarvan is inmiddels een eerste concept opgesteld, waarin de studentendecaan (voor studenten) en een personeelsconsulent (voor medewerkers) worden aangewezen als vertrouwenspersonen. Daarnaast zou er een klachtencommissie worden ingesteld, die een klacht al dan niet gegrond kan verklaren en die het college bovendien kan adviseren over eventuele disciplinaire maatregelen. De voorgestelde klachtenprocedure is een uiterst summier werkstuk. Er wordt bijvoorbeeld niets gezegd over geheimhoudingsplicht en over de wijze van klachtenregistratie en rapportage. Er worden nauwelijks eisen gesteld aan de vertrouwenspersoon en ook de exacte samenstelling van de klachtencommissie blijft onduidelijk. De taken en bevoegdheden van vertrouwenspersoon en klachtencommissie zijn bovendien nauwelijks uitgewerkt.

Nijmegen

Ook in Nijmegen heeft de publiciteit rondom het wangedrag van de Amsterdamse studenten geleid tot het aanwijzen van drie medewerkers als vertrouwenspersonen. Studentendecaan Felicia Vizi en bedrijfsmaatschappelijk werkster Ria Westdijk, die aan de Katholieke Universiteit nu bijna twee jaar ervaring hebben met dit werk, wijzen erop dat een zorgvuldige opgestelde klachtenregeling van het grootste belang is, om te voorkomen dat een procedurefout wordt aangegrepen om een klacht ongegrond te verklaren.

Westdijk: "De omzichtigheid waarmee je naar buiten moet treden is zo bepalend voor ons werk. De eerste reactie is toch vaak ontkennen dat er een probleem is. Het zou om futiliteiten gaan, maar een futiliteit die telkens herhaald wordt maakt weldegelijk dat je je onvrij voelt in je werk of studieomgeving."

Op een punt wijkt de Nijmeegse praktijk duidelijk af van het Maastrichtse model. Als de Nijmeegse vertrouwenspersonen vinden dat een klacht aanleiding is tot verdere actie, kunnen zij zich via de Dienst Personeelszaken rechtstreeks tot

het college wenden, zonder tussenkomst van een klachtencommissie. Felicia Vizi: "Ik ben heel blij met deze constructie. Alles wat de weg langer maakt en de procedure ingewikkelder moet je vermijden. Ik ben bovendien bang dat een commissie als weging wordt gebruikt om te kijken of de klacht wel serieus genoeg is. Dat oordeel moet bij de klager zelf en bij de vertrouwenspersoon liggen. Wat je je wel kunt voorstellen is dat de klachtencommissie als een soort backing werkt voor de vertrouwenspersoon, als een club die op haar initiatief bij elkaar komt om van gedachten te wisselen, juist omdat het vaak zo moeilijk is om goed advies te geven."

Anonimiteit

De klachten waarmee de Nijmeegse vertrouwenspersonen geconfronteerd worden, variëren van schriftelijke bejegening of bijvoorbeeld obscene computertekeningen tot lom-

pe opmerkingen en handtastelijkheden. Vooral administratief en restauratief personeel wordt slachtoffer van ongewenste belangstelling van hun 'baas'. Het probleem speelt minder naarmate er meer gelijkwaardigheid in opleiding is. Ook eerstejaars vormen volgens Vizi en Westdijk een uiterst kwetsbare groep; de nieuw aangekomenen heeft nog geen weerbaar gedrag ontwikkeld en gaat misschien op toenaderingen in 'om erbij te horen'. Goede voorlichting tijdens de introductie kan hierop preventief inspelen.

Concrete voorbeelden willen de vertrouwenspersonen niet geven, omdat dit de strikt gehanteerde anonimiteit doorbreken zou, en ook over het aantal klachten willen ze niets kwijt.

Vizi: "Cijfers suggereren een mate van exactheid die er niet is. Bovendien lijkt het dan net of je wil bewij-

zen dat er iets aan de hand is. Wij gaan ervan uit dat ongewenste intimiteiten een reëel probleem zijn; dat is inmiddels afdoende aangevoeld."

Dat het instituut vertrouwenspersoon wellicht het lichtvaardig indienen van klachten tot gevolg heeft, een suggestie die in discussies over dit onderwerp altijd weer bovenkomt, wordt volgens de Nijmeegse vertrouwenspersonen door hun praktijkervaring geloochend.

Westdijk: "Mensen houden de problemen juist heel lang bij zichzelf. Ze worden ziek, blijven thuis. Of ze komen niet meer op college, verbreken een samenwerkingsverband. Pas als dergelijk verijdingsgedrag problemen gaat opleveren -bijvoorbeeld omdat iemand studieovertraging oploopt- komen ze bij ons. De meeste vrouwen willen bovendien alleen maar spuien. Eventuele verdere actie kunnen we alleen ondernemen met toestemming van de klager, maar meestal willen ze dat niet eens. En dat is soms heel frustrerend."

Vizi: "We willen vrouwen in de eerste plaats weerbaar maken door ze

te leren hoe ze adequaat kunnen reageren op het vervelende gedrag. Vaak is dat al voldoende om de situatie te veranderen."

Veel publiciteit kan volgens Westdijk het taboe rond ongewenste intimiteiten doorbreken.

"Dit jaar zijn er duidelijk méér meldingen dan vorig jaar, doordat er meer bekendheid aan gegeven is aan ons werk. We worden in de studentiegeds genoemd. Dat is zeer, zeer belangrijk. Er zijn affiches in omloop gebracht en die hebben heel wat discussies losgemaakt. In het begin kregen we veel telefoontjes van mannen die gingen grappen of grollen. Maar er waren ook mannen die meer informatie wilden en die de affiches heel bedreigend vonden. Maar door erover te praten geeft iedereen zijn normen en waarden vrij en kan een secretaresse bijvoorbeeld duidelijk maken dat ze die vriendschappelijke arm om haar schouder helemaal niet zo fijn vindt."

Emely Nobis

(Ingezonden bijdrage)

STUDENT-INVLOED OP HET ONDERWIJS?

"Voort met de voortgangstoets, tenminste als we het voor Maastricht karakteristieke onderwijssysteem willen behouden"; zo valt de uitkomst samen te vatten van een onlangs gehouden, druk bezochte, forumdiscussie over het thema voortgangstoets. Toch is de voortgangsevaluatie geen vanzelfsprekendheid binnen de RL. De ontwikkeling van toetsen loopt allermest gesmeerd. Binnen drie van de vier studierichtingen wordt nog volop aan het toetsstelsel gesleuteld, alleen bij de medische faculteit is de situatie redelijk stabiel.

Over één ding was men het eens: de meeste problemen vinden hun oorsprong bij docenten die er niet in slagen behoorlijke toetsitems te produceren. Van studentenzijde werd geopperd dat hun visie teveel uit het zicht verdween. Toetsgedrag van studenten, de kwalijke behoefte van docenten om hun eigen stokpaardjes te berijden, de mogelijk heilzame invloed van studenten bij het vaststellen van het eindniveau zijn relevante onderwerpen, waar in de discussie tot dusverre aan voorbij is gegaan.

Deze kritiek vormt het uitgangspunt van een volgende forumdiscussie op dinsdag 23 juni a.s., om 20.00 uur, in kamer 100 van het Jezuiten klooster. Wordt er voldoende rekening gehouden met de mening van studenten bij de ontwikkeling, evaluatie en beoordeling van curricula? - is de vraag die dan het uitgangspunt van discussie vormt. Eric van Rijswijk (Geneeskunde), Marjon van Berkum (Rechten), Marjolein Grol (Gezondheidswetenschappen) en Hans Smorenburg (Economie) zullen een aantal stellingen inbrengen waar Jos Kleinjans (voorzitter examencommissie FdGW) en Gerard Mols (voorzitter examencommissie FdR) op zullen reageren.

Hieronder een selectie van de stellingen:

Studenteninvloed in blokplanningsgroepen is vrijwel nutteloos. Het wp in zo'n planningsgroep bepaalt toch wat er in een bloktoets komt. (Eric van Rijswijk)

De rechtenfaculteit kent als enige faculteit planningsgroepen waarin de studenten geen zitting hebben. Dit zou moeten veranderen en wel zodanig dat de studenten in een planningsgroep daadwerkelijk mee kunnen beslissen over de inhoud, de wijze van toetsing en de evaluatie van een blok. (Marion van Berkum)

Omdat er binnen de faculteit geen consequent terugkerend evaluatiemoment bestaat, kunnen de studenten hun kritiek niet kwijt. (Marion van Berkum)

De studenten leveren de data voor de onderwijsevaluatie (via de standaard evaluatieformulieren + toetsen). Tesamen met O&O worden de uitkomsten verwerkt in de opzet van het blok. Deze data moeten dan wel gevraagd worden (ook in de hogere jaren!). (Hans Smorenburg)

De examencommissie heeft door het stellen van regels en richtlijnen voor de examens té veel invloed op het onderwijsproces. (Marjolein Grol en Bart Zijlstra)

Slechte vragen in de voortgangstoets? Laat studenten uit elk jaar ook maar vragen maken voor de toets in volgende jaren. (Eric van Rijswijk)

Studiebegeleiders vervullen twee niet te combineren rollen: begeleider en beoordelaar. (Eric van Rijswijk)

Jo Wachelder

Financiële aktie

Studenteneklesia
TAFELSTRAAT 13

voert financiële aktie.

Inlichtingen: 043-215651.
Bank: NMB 67.97.63.848
(giro bank: 1057074) t.n.v.
VRIENDEN oec. stud. eekl.
Maastricht.

Genkse artsen in conflict met de gevestigde orde

GENEESKUNDE VOOR HET VOLK

Kolderbosch is een uit de grond gestampte arbeiderswijk aan de zuidkant van Genk, langs de weg naar Lanaken. Het "Recreatieoord" zoals op de richtingaanwijzers staat, ligt waarschijnlijk ver achter de horizon. De huizen uit een blokkendoos, waartussen kale stenen speelplaatsen, lijken er niet op. Veel donkerogige kinderen en mannen die aan een brommer of auto prutsen. Bij de flats hangt de was buiten. Midden in de wijk is een groepspraktijk van Geneeskunde voor het Volk gevestigd. Gratis gezondheidszorg door rode dokters, die niet meer verdienen dan een fabrieksarbeider en al hun tijd steken in de strijd tegen ziekten in de mensen en vooral in de maatschappij. Te mooi om waar te zijn?

Orde-verstoring

Verpleegkundige Gina Desmedt legt het zo uit: "Voorop staat dat wij streven naar kwaliteitsgeneeskunde. Maar wij maken ook een analyse van de maatschappij, die ziek is van het kapitalisme

en die mensen ziek maakt. Daarvan proberen wij onze patiënten bewust te maken. Wij hebben de kant van de arbeidersstrijd gekozen, omdat wij menen dat die uiteindelijk de maatschappij kan veranderen. Dat betekent bijvoorbeeld, dat wij al voordat wij ons hier implanteerden in de wijk actief waren in de mijnen, die met sluiting bedreigd worden. De mensen kwamen allengs meer en meer hier met vragen: hoe zit dat, hoe zit dat? En zo groeide het vertrouwen. Ze zagen dat onze dokters werkelijk leven als een arbeider, in dezelfde soort huizen, met hetzelfde loon. Ze hebben in het begin afwachtend gekeken of wij dat wel zouden volhouden. Maar het duurt nu al twaalf jaar en ons werk groeit alleen maar. Men is zich

toch weggehaald werden. De publieke opinie pikte dit niet: een reeks van demonstraties van patiënten en sympathisanten dwong de Orde op de knieën. De artsen kwamen vrij en de meubels terug. Het werk kon weer doorgaan. Gina: "Het uiteindelijk resultaat was positief voor ons. Het grote publiek ging vragen stellen: wat is nu precies die Orde. Wiens belangen behartigt ze? We hadden nog nooit zó de kans gehad onze visie en onze alternatieven uit te leggen." De Orde heeft de strijd niet opgegeven. De dokters zijn verenigd in een vennootschap. In verschillende andere praktijken probeert de Orde nu via de vennootschap beslag te leggen op het loon.

Medicijn afschaffen

Een belangrijk breekpunt voor de rode artsen is het medicijn-beleid. Jansen Pharmaceutica, de grote Belgische farmaceutische industrie blijkt er niet happig op te zijn, dat de Orde verstoord wordt. Via de Belgische geneesheren vinden hun producten een makkelijke weg naar de patiënten. Drieduizend medicamenten zijn in omloop. Een test van de Partij van de Arbeid heeft aangetoond, dat slechts driehonderd daarvan nuttig en nodig zijn. Daarbij is gekeken naar kwaliteit, veiligheid van het medicijn en de prijs voor de consument. Naar aanleiding van die test is een voorlichtingscampagne gehouden onder artsen en patiënten. Gina: "De mensen zeggen: het eerste dat ik hier heb geleerd is mijn medicijnen afschaffen en ik ben er beter van geworden."

Een tweede actie is de bekostiging van de gezondheidszorg. In België worden artsen betaald per verrichting en wel handje contantje onmiddellijk na de behandeling. Een consult kost een basisbedrag van 310 Belgische franken plus wat de arts er eventueel zelf nog bovenop doet. Een aantal houdt dat op 25 procent, maar vooral specialisten schromen niet de prijs flink op te voeren. De patiënt moet het geld eerst voorschieten. Later kan men het basisbedrag via de Ziektekas terugkrijgen, maar het extra honorarium niet. Geneeskunde voor het Volk gaat uit van het principe, dat de arts werkt voor een vast maandloon, dat gelijk is aan dat van een fabrieksarbeider (zo'n 25.000 frank of 1500 gulden). Aan de patiënt wordt nooit meer gevraagd dan het vastgestelde basisbedrag, dat men terugkrijgt: gratis gezondheidszorg dus. Vrijwillig kan men zich als patiënt laten inschrijven in de praktijk tegen een jaarbijdrage van tweehonderd frank. De meeste collega-huisartsen voelen het systeem van Geneeskunde voor het Volk als een bedreiging. De samenwerking is dan ook nihil, met uitzondering van twee alternatieve, maar niet partijpolitieke groepspraktijken in de stad. De meeste specialisten en ziekenhuizen staan wel op goede voet met de rode dokters. Zij zijn geen concurrenten. Regelmatig wordt er overleg gepleegd op puur pragmatische basis: geen politieke discussie, wel vakkundige uitwisseling van patiënteninformatie.

De vraag is of het nodig is dit werk te doen in het keurslijf van de partijpolitiek? Marc Martens: "Dit werk kun je onmogelijk waar maken zonder een breed politiek kader. Veel andere idealistische dokters werken zonder die steun en houden het daardoor niet vol of blijven steken in het glad strijken van oneffenheden zonder naar de oorzaken te zoeken. Ze zijn daardoor zonder dat ze het zo willen of bedoelen maatschappij-bestendige en niet revolutionair."

Lucia Geurts

Geneeskunde voor het Volk is een initiatief van de Belgische Partij van de Arbeid. Deze is ontstaan uit de Leuvense studentenbeweging van 1968. Op basis van het marxisme-leninisme hebben linkse intellectuelen aangesloten bij de arbeidersstrijd. De partij lijkt niet op de Nederlandse PvdA, maar vertoont overeenkomsten met de SP. In 1970 ontstonden de eerste groepspraktijken. Nu zijn er tien in heel België, met dertig aangesloten artsen. In een aantal ontwikkelingslanden, waaronder Libanon en El Salvador werken artsen aan de zijde van de bevrijdingsbewegingen. Van de medewerkers in de praktijken wordt verwacht dat zij loyaal zijn met het politiek engagement van Geneeskunde voor het Volk. Dit jaar voor het eerst werkte een Maastrichtse stagiaire, Margreeth Oyevaar, drie maanden in de praktijk in Genk. Naar aanleiding van haar ervaringen wordt de samenwerking tussen de opleiding huisartseneeskunde en de praktijk voortgezet. Stagebegeleider Marc Martens legde afgelopen donderdag in het Politiek Café van de studentenvakbond NSEM uit wat het doel en de werkwijze van Geneeskunde voor het Volk is.

GROEI RL ZET DOOR

Voor het studiejaar 1987-1988 worden er 36% méér aanmeldingen voor een studie aan de RL verwacht dan in het vorige studiejaar. Dit blijkt uit de telling die het Centraal Bureau Plaatsing en Aanmelding (CBAP) te Groningen op 12 mei jongleden heeft verricht. De groei geldt voor alle studierichtingen; economie +59% (landelijk +20%), rechten +30% (landelijk +14%), gezondheidswetenschappen +46% (landelijk +26%) en geneeskunde +12% (landelijk -6%). De jongste cijfers bevestigen de trend dat de RL aanzienlijk sterker groeit dan de andere Nederlandse universiteiten, waar het aantal aanmeldingen met gemiddeld 8% stijgt (voor de studierichtingen die aan de RL voorkomen is dat 11%). Door haar relatief sterke groei neemt het aandeel van de RL in het landelijk geheel toe van 3,3% tot 4,1%.

Ook de andere Nederlandse universiteiten groeien, met uitzondering van Nijmegen, waar het aantal aanmeldingen op eenzelfde percentage blijft staan dan in '86. Een sterke groei vertonen naast de RL de universiteiten in Rotterdam (20%), Groningen (13%) en Tilburg (17%).

Op basis van bovenstaande gegevens heeft het CBAP een prognose opgesteld van het aantal definitieve inschrijvingen per 1 september '87. Aan de RL zullen er dan volgens die prognose 1229 studenten staan ingeschreven. Bij gezondheidswetenschappen kunnen niet alle inschrijvingen gehonoreerd worden, omdat de capaciteit (325) lager ligt dan het aantal aanmeldingen (411). Bij rechten en economie is de belangstelling weliswaar toegenomen (respectievelijk 360 en 308 inschrijvingen), maar wordt de capaciteit (400 en 350) niet gehaald. Een verschuiving hierin kan echter nog optreden als het effect van de plaatsingscommissie Rechtsgeleerdheid en Economie duidelijk wordt.

Emely Nobis

De groepspraktijk van Geneeskunde voor het Volk, gevestigd in de arbeiderswijk Kolderbosch. (foto Paul Mellaart)

Twee kinderen van nauwelijks tien jaar wijzen feilloos de weg naar "de dokters". De praktijk blijkt te huizen op de begane grond in een van de flats. Direct bij binnenkomst wordt je aandacht getrokken door politieke affiches en pamfletten. In de "wachtzaal" (nauwelijks vier bij vier meter) een tekst tegen discriminatie en aankondigingen voor politieke bijeenkomsten en activiteiten. Een video maakt reclame voor een vakantie van de Belgische Partij van de Arbeid. Het secretariaat van de partij is op de eerste verdieping gevestigd, naast de acupunctuur-behandelkamers. Dit geeft de directe verstrengeling aan tussen praktijk en partij. In Genk werken vijf artsen: een vrouw en vier mannen. Ze vormen samen met een verpleegkundige, een diëtiste en twee partitme secretaresses de groepspraktijk. Van negen tot drie en opnieuw tot

vijf uur zijn er "raadplegingen", meestal bij twee dienstdoende artsen. Voor elke patiënt wordt gemiddeld een kwartier uitgetrokken. In de "consultatiekamers" ligt het blad Solidair op tafel, een uitgave van de partij. Of je wilt of niet: de politiek wordt je aangeboden, bijna opgedrongen. Het schijnt de meeste patiënten niet te storen. De vijf dokters hebben handen vol werk. In een pieklein kamertje hangen zo'n 3000 familiédossiers (waarin gemiddeld drie tot vier patiënten). Voor de acupunctuur-behandeling zijn ruim 1600 mensen ingeschreven. Vier jaar geleden moest een patiëntenstop worden ingesteld. Is het de gratis behandeling waarop de mensen afkomen? Het is onwaarschijnlijk, dat patiënten blijven komen, als de kwaliteit van de zorg slecht zou zijn en de politieke discussie onzinnig, zelfs al kost het hen niets.

ook gaan verdiepen in onze partijpolitieke doelstellingen en ons alternatief op lange termijn: een socialistische maatschappij." Een belangrijk actiepunt van Geneeskunde voor het Volk is de strijd tegen de Orde van Geneesheren, een beroepsorganisatie waarbij de macht in handen is van een kleine groep traditionele artsen. Zich verzetten tegen de Orde betekent de banvloek. In januari 1985 leidde dat tot een deurwaardersexploot aan het adres van de artsen: omdat zij de contributie van de Orde stelselmatig weigerden te betalen, moest beslag gelegd worden op de meubels. Om zes uur 's morgens trachten gerechtsdienaren en rijkswachters de huizen van de dokters binnen te dringen. Twee artsen werden gevangen genomen. Een drie uur durende belegering kon niet voorkomen dat de meubels uiteindelijk

UNIVERSITEIT STEUNT EINDFEEST NIET LANGER

Het is de vraag of het eindfeest, dat jaarlijks ter afsluiting van het studiejaar werd georganiseerd, volgend jaar nog wel een vervolg krijgt. De organiserende studentenvereniging Koko krijgt van de universiteit geen enkele steun meer. Dit jaar zal Koko het feest zelfstandig organiseren. Omdat een feest van die omvang voor een studentenvereniging groot financieel risico met zich meedraagt kan een eventueel verlies meteen het einde van deze traditie betekenen.

Tot 1985 werd het eindfeest in het Hoofdgebouw georganiseerd. Twee jaar geleden besloot het college van bestuur al dat het feest niet meer op een lokatie van de universiteit gehouden mocht worden. Op grond van veiligheidsaspecten, schadegevaar en het feit, dat de buitenwacht dit soort feesten ervaart als universitaire activiteiten, werd dat besluit genomen. Wel kon Koko nog rekenen op personele, materiële en financiële steun om jaarlijks een Dies- en eindfeest te organiseren. Vorig jaar vond het eindfeest plaats in het Fort Sint Pieter. Dat leverde in de omgeving nogal wat geluids-overlast op. Koko ontwierp daarom een plan om toch een feest in het Hoofdgebouw te organiseren. Volgens Nicolle Dekkers van Koko was het nieuwe plan aangepast aan alle veiligheids-

normen. Door een speciaal kaart-verkoopsysteem zouden alleen mensen van de universiteit toegang hebben tot het feest. De nieuwe opzet zou alle bezwaren die in het verleden gerezen waren, ondervangen.

Toch brachten de diensthoofden van Civiele zaken en Studentenzaken, respectievelijk M. Lambriex en W. Kort, een negatief advies uit aan het college van bestuur. Nicolle Dekkers: "Hoewel ook het veiligheidsaspect aan de orde kwam wog nu ineens het argument dat het feest gezien zou worden als een universitaire activiteit, veel zwaarder. De universiteit is er niet om feesten voor studenten en medewerkers te organiseren, werd er gezegd. Volgens hen moeten de Dies- en eindfeesten daarom ook gezien worden als initiatieven van Koko,

waar de universiteit verder buiten staat."

Nadat de universiteit dus twee jaar geleden al geen lokatie meer beschikbaar stelde besloot men nu om in het vervolg helemaal geen steun meer te geven. Dat betekent dat Koko geen beroep meer kan doen op mensen en materialen van de universiteit. Ook financieel biedt de universiteit geen enkele hulp meer. Jaarlijks gaf de universiteit een subsidie van ongeveer vijfduizend gulden.

Ondanks de risico's heeft Koko besloten om dit jaar toch op eigen houtje een eindfeest te organiseren voor studenten en medewerkers. Het vindt plaats op 26 juni in de Eurohal.

Marc Bonten

vrije universiteit amsterdam

De Stichting Centrum voor Toegepaste Wetenschappen van de Vrije Universiteit (CTW-VU), zoekt per direct een erkend gewetensbezwaarde militaire dienst

Het CTW-VU, dat is opgericht in 1986, heeft ten doel het bevorderen van wetenschappelijk onderwijs en onderzoek in samenwerking met derden.

De taken van de gewetensbezwaarde zullen zijn:

- het assisteren van de Transfermedewerker-VU bij de ontwikkeling van een centraal informatiepunt voor het Centrum voor Toegepaste Wetenschappen, alsmede bij de in- en externe voorlichting over het CTW-VU
- coördineren van CTW-faciliteiten voor faculteiten en (sub)stichtingen.

Functie-eisen:

- voltooide universitaire opleiding
- belangstelling voor organisatorische en beleidszaken
- aantoonbare redactionele kwaliteiten
- goede contactuele eigenschappen en representatief kunnen optreden
- zelfstandig en in teamverband kunnen functioneren

Telefonische inlichtingen bij D.J. Coehoorn, Transfermedewerker-VU, tel. 020-548 4329. Schriftelijke sollicitaties richten aan de Dienst Personeelszaken Vrije Universiteit, Postbus 7161, 1007 MC Amsterdam. De VU is gelegen aan de De Boelelaan 1105 te Amsterdam-Buitenveldert.

Financiële actie van start

STUDENTEN-EKKLESIA WIL EIGEN FONDSVORMING

De Studenten-Ekklesia, ook bekend als Tafelstraat 13, is begin mei een financiële campagne gestart. De stichting Vrienden van de Oecumenische Studenten-Ekklesia Maastricht is opgericht en er zijn folders verspreid onder particulieren. Ook bedrijven zullen benaderd worden. De Ekklesia hoopt met dit initiatief een vaste financiële basis te krijgen, waarop het werk op lange termijn kan worden uitgebouwd.

Op het ogenblik draait de Ekklesia door steun van de gezamenlijke protestantse kerken, de Radboudstichting, katholieke orden en congregaties en enkele particuliere stichtingen. De universiteit stelt het huis aan de Tafelstraat ter beschikking en zorgt voor de administratieve ondersteuning. De steun van katholieke zijde is echter niet structureel. Bij de Ekklesia werken twee pastores, elk in een tweederde aanstelling. Dominee Geert van der Bom is, na een eerste periode van vier jaar, nu voor onbepaalde tijd "uitgeleend" aan de Ekklesia. Zijn salaris wordt betaald door de gezamenlijke protestantse kerken. Voor een vaste aanstelling van Pim Ligvoet is echter geen geld. Zijn tijdelijke aanstelling is onlangs verlengd met nog eens drie jaar. Hij is pastoraal werker, géén priester. Nadat de oprichter van de Ekklesia, Frits van der Ven, door het Bisdom Roermond, via zijn Jezuïeten-orde, was teruggefloten, heeft men er bewust voor gekozen geen priesters meer in dienst te nemen. De oecumenische samenwerking en de vormingsactiviteiten van de Ekklesia zijn het bisdom een doorn in het oog. Nu kan het op geen enkele wijze ingrijpen in het werk van de Ekklesia, maar subsidieert het uiteraard ook niet meer.

Vorming

De nadruk van het Ekklesia-werk ligt op vorming. Eenmaal per maand is er een oecumenische dienst in de Cellebroederskapel. Maar deze vormt niet, zoals in veel andere, oudere studentenekklesia's, de kern. De thema-avonden met sociale, politieke en ethische

onderwerpen, en de bijna vijftien vaste groepen (van toneel tot koffieplukbrigade Nicaragua, van kloostertocht tot Islamgroep) zijn het belangrijkste. Er wordt veel samengewerkt met het Humanistisch Verbond en het Joods Leerhuis, de andere bewoners van de Tafelstraat 13. De activiteiten worden grotendeels bekostigd door de Radboudstichting/Wetenschappelijk Onderwijs Fonds, een particuliere organisatie die katholieke activiteiten in het wetenschappelijk onderwijs ondersteunt. Aan niet-katholieke universiteiten zorgt zij voor de instelling van bijzondere leerstoelen. Het salaris van rooms-katholieke studentenpastores wordt voor 75 procent door de Radboudstichting betaald en studentenactiviteiten, zoals die van de Ekklesia, worden ondersteund. Ondanks de oprichting van de Roermond-bevriende rooms-katholieke studentenvereniging Servatius, is de spoeling voor Maastricht niet dunner geworden. Het bestuur van de Radboudstichting heeft een motie aangenomen om geen "Opus Dei-activiteiten" te ondersteunen en vindt de basis waarop Servatius werkt, op grond daarvan te smal.

De inkomsten van de Ekklesia zullen in de toekomst niet groeien. Ook de kerken moeten inkrimpen. Om het werk te kunnen bestendigen, de aanstelling van Pim Ligvoet permanent te kunnen maken en een reserve te krijgen voor verdere uitbouw, is fondsvorming noodzakelijk. De hoop van de Ekklesia is nu gericht op "Vrienden op wie zij kan rekenen!", aldus de folder.

Lucia Geurts

van dinsdag 2 juni
t/m zaterdag 28 juni

MENU À f 25,00

Mousseline de poisson au
beurre blanc nantaise
Warme vispaté
met botersaus

☆☆☆

Noisettes de porc
aux pruneaux
Varkenslende met zwarte
pruimen in roomsaus

☆☆☆

Coeur de cremets d'Angers
aux fraises
Luchtig kwarkdessert met
verse aardbeien

Mogelijkheid tot eten op het terras.

Keuze uit 10 rode en 7 witte wijnen per glas vanaf f 3,50.

Juni, juli en augustus is de keuken geopend van 12.00 tot 24.00 uur.

Havenstraat 19. Keuken:
6211 GJ Maastricht 17.00-24.00
tel. 043-213364

Gesloten: zondag, maandag en feestdagen.

Scherven

door Erik Bos (vertalersopleiding, eerste prijs)

In de verte zie ik de bus verschijnen. De mensen halen hun strippenkaarten te voorschijn. Ik rommel in mijn zakken, maar kan de kaart niet vinden. Om zo lang mogelijk te kunnen zoeken, stap ik als laatste in. Bij de chauffeur koop ik een retourticket. Doordat de bus optrekt voordat ik een zitplaats bemachtigd heb, verlies ik bijna mijn evenwicht. Ik plof neer naast een lelijk dik mens. Voor de tijd van het jaar is haar huid erg bruin. Zeker zo'n wijf dat de hele dag onder de zonnebank ligt. Snel wend ik mijn blik af. Niet snel genoeg, want de bruine kleur van haar huid herinnert me aan de bruine scherf van Limburg. Deze scherf heeft te maken met het bezoek dat ik hem ga brengen en waar ik erg tegenop zie. Terwijl de bus rijdt en de vrouw naast me een damesblad doorbladerd, gaan mijn gedachten als vanzelf terug naar de afgelopen jaren. Ik kende mijn collega, Karel Limburg als een opgewekt mens. Soms liet hij mij de foto's zien van zijn zoontje. Een keer was er eentje waarop het kind speelde met een schepje in de zandbank.

"t Wordt later vast net zo'n goede archeoloog als zijn vader."

Limburg lachte en zei:

"We zullen wel zien. Hij is pas vier en heeft nog een lange weg te gaan."

Toen Limburg mij weer eens een keer een serie foto's liet zien, ging de telefoon. Limburg nam de hoorn van de haak en werd na een paar seconden lijkleek.

"Ja, ik kom direct."

Limburg legde de hoorn op de haak en pakte zijn jas. Tegen mij zei hij dat zijn kind was aangereden en dat hij nu naar het ziekenhuis ging.

"Is het ernstig?"

Limburgs gezicht vertrok toen hij zei:

"Ja, heel ernstig."

De volgende dag hoorde ik dat het kind was overleden. Nooit zou ik meer foto's zien.

Limburg is eigenlijk nooit over het verlies van zijn zoontje heen gekomen. Hij lachte nooit en zei slechts het allernoodzakelijkste. Soms stopte hij met het werk en staarde voor zich uit. Hij liet dan een diepe zucht horen en trommelde met zijn vingers. Dit ergerde me. Na drie jaar moest hij toch in staat zijn om zijn werk weer normaal te doen. Een keer kon ik me niet langer inhouden en zei ik tegen hem dat hij er goed aan zou doen om met vakantie te gaan.

"Een week eruit doet wonderen, daarna ga je alles in een ander perspectief zien."

Limburg reageerde niet. Ik wachtte een ogenblik en zei tenslotte:

"Ik begrijp dat je het moeilijk hebt, met je zoontje. Maar het werk moet toch gedaan worden. Zo kan het niet doorgaan. Je doet nog niet de helft van wat je vroeger deed."

Limburg keek mij aan. Zijn gezicht drukte verbazing en onbegrip uit. Hij zei:

"Dat is het 'em juist. Ik kan het niet van mijn werk niet meer inzien. Vroeger vond ik het vanzelfsprekend dat ik dit werk deed, maar nu lijkt het allemaal zo achterhaald. Ons werk heeft zo weinig uitstaands met het echte leven."

Ik kon begrijpen dat Limburg leed onder het verlies van zijn zoontje, maar dat hij zijn werk nutteloos vond, deed me verstandeloos staan.

"Ons werk is juist erg belangrijk," zei ik. "Als wij geen rapporten zouden opmaken over de cultuurhistorische waarde van de scherven dan zou de tentoonstellingsbeoordelingscommissie niet meer verder kunnen. Ze zouden nooit weten

(Illustraties Ger Boosten)

welke scherven de moeite van het tentoonstellen waard zijn. Bovendien zouden de bezoekers nooit weten met wat voor soort scherf ze te doen hebben, als wij geen begeleidende kaartjes zouden schrijven."

Limburg keek mij aan alsof ik gek was.

"Dat zeg je nu wel, maar weet je wel dat er van de duizend scherven, die wij onderzoeken er misschien één tentoongesteld wordt. De rest verdwijnt gewoon in de la. Dan kunnen wij ze nog rubriceren ook! Vorig jaar zijn er maar tweeduizend van die bezoekers van je geweest. Toeristen, die zich vervelen. In een mum van tijd hebben ze de hele troep al gezien. Als we er gewoon bloempotscherven zouden neerleggen, dan zouden ze het verschil niet zien. Als er maar bij staat dat het een Romeinse is zijn ze dik tevreden."

Ik was erg ontstemd over Limburgs woorden. De rest van de dag verliep zwijgend.

De dag daarop zei Limburg tegen mij dat hij toch maar een week op vakantie zou gaan.

"Misschien heb je gelijk en zie ik de dingen daarna in een ander licht."

Ik zei hem dat ik blij was met zijn voornemen en sprak de hoop uit dat hij een fijne vakantie zou hebben.

Een week ging voorbij. Ik deed al het werk alleen. Dat ik overruen maakte, vond ik niet erg. Op een bouwterrein in de buurt van

Maastricht was een urnenveld ontdekt. Het was zaak om zoveel mogelijk urnen te redden voordat de bouwwerkzaamheden hervat zouden worden. Overdag groef ik en 's avonds maakte ik de rapporten op. Zoveel werk ineens viel me zwaar. Ik had de hulp van Limburg nodig en zag met verlangen naar zijn terugkomst uit.

Op de dag dat Limburg zijn werk weer zou hervatten zag ik, toen ik het laboratorium binnenging, Limburg over een urn gebogen. Hij keek op en zei:

"Ik heb de urn van het kind opgehaald. Je zult het wel vreemd vinden, maar ik heb er in de vakantie veel over nagedacht, over de toekomst van het museum. We moeten de collectie moderniseren. De mensen laten zien dat er ook nu dingen kapot gaan. Vandaag worden kinderen door een auto dood gereden, gisteren door een paard en wagen. Het resultaat is hetzelfde, het verdriet is hetzelfde. Daarvan moet de bezoeker zich bewust worden." Hij hief de urn boven zijn hoofd.

"Vandaag is een historische dag voor ons museum," zei hij. Hij liet de urn vallen. Het ding viel in stukken. De as uit de urn vormde een stofwolk. Zodra het stof bezonken was, raapte Limburg een van de scherven op en zei dat hij over deze scherf een rapport ging opmaken. Ik stond aan de grond genageld en

wist niet hoe te reageren. Na een ogenblik zei ik:

"Maar dit is toch onzin, Limburg." Even keek hij mij aan, toen stond hij op vanachter zijn bureau en liep naar de microscoop. Hij nam het ding in zijn handen en bekeek het aandachtig.

"Heeft dit ding dan wel zin?"

Keihard smet hij de microscoop tegen de muur. Een wilde razernij nam bezit van hem. Een voor een greep hij de instrumenten en gooide ze kapot.

"Waardeloos!" schreeuwde hij.

"Alles gaat kapot, toen en ook nu. Mijn kind is kapot. De scherven zijn niet meer te lijmen. De mens is technisch zover gevorderd dat hij auto's kan maken om kinderen mee dood te rijden. Die gruwelijke ontwikkeling moet het publiek hier zien. Waarom begrijp je dat niet?"

Hij hield op met smijten en barstte in huilen uit.

"Het verleden is onveranderlijk," snikte hij. "Mijn kind komt nooit meer terug. Enkel de as en de scherven getuigen ervan dat hij ooit bestaan heeft."

Ik had inmiddels de conciërge gebeld en al gauw verscheen er een arts. Deze gaf Limburg een kalmerende injectie. Het laboratorium was totaal verwoest. Ik werd bij de directeur van het museum ontboden. Omdat het laboratorium moest worden hersteld, werd ik met vakantie gestuurd. Over twee weken

zou ik weer met het werk kunnen beginnen.

Limburg werd naar een inrichting gestuurd. "Daar weten ze wel raad met zijn soort," zei de directeur tegen mij.

Ik werd opgeschrikt uit mijn gepeins. De vrouw naast me stootte mij aan en vraagt of ze er langs mag. Ik zie in de verte de flats van de kliniek. Ook ik moet er hier dus uit. De vrouw kijkt mij na als ik de weg naar de kliniek insla.

Limburg zit in de recreatiezaal. Zodra hij mij gewaarwordt, staat hij op en loopt naar mij toe. Hij begroet mij hartelijk. Als ik hem vraag hoe het met hem is zegt hij: "Leeg."

Ik kijk hem niet begrijpend aan.

"Ik geloof niet meer in de modernisering van het museum. Eigenlijk geloof ik in niks meer. Er is een leegte in mij, niets wat ik tegenover de waanzin van leven en dood kan zetten."

Weer begrijp ik Limburg niet. Gelukkig vraagt hij hoe het met het museum is.

"Vanmiddag ga ik weer beginnen. het laboratorium zou vandaag weer hersteld zijn."

Limburg knikt en zegt dat ik de collega's de groeten moet doen. Ik sta op om te vertrekken. Als ik al bij de deur ben, roept Limburg mij terug.

"Er is één ding dat je nog moet weten. Verleden maand heb ik een bloempotscherf als een Romeinse scherf van een urn gerapporteerd. 't Ligt in vitrine A8. Het was een soort van wraak tegen de zinloosheid, die ik voor mijn werk voelde. Dat zegt mijn psychiater en die zal het wel weten."

S Middags stap ik opgewekt het museum binnen, blij dat ik me weer vast kan klampen aan de dagelijkse routine. Het gedwongen nietsdoen is me zwaar gevallen. Het valt me op dat mijn collega's me vreemd aankijken. Ze hebben me ook lang niet gezien, denk ik. Bij de deur van het laboratorium wacht ik met binnengaan. Ik stel me voor hoe prachtig alles daarbinnen eruit ziet. Maar als ik de deur open doe, zie ik een lege kamer. Alles is weggehaald, alleen mijn bureau staat er nog. Er ligt een enveloppe op. Omdat mijn naam erop staat, maak ik hem open. Na enige regels gelezen te hebben, weet ik dat ik ontslagen ben.

"De middelen zijn op," staat er. "Als de tijden economisch beter zijn, bent U natuurlijk weer van harte welkom."

De brief is ondertekend door de directeur. Ik leg het vel terug op mijn bureau. In mijn hoofd suist het. Ik kijk door het raam naar buiten. Op de vensterbank zie ik een van de scherven van Limburg liggen. Ik neem de scherf in mijn hand.

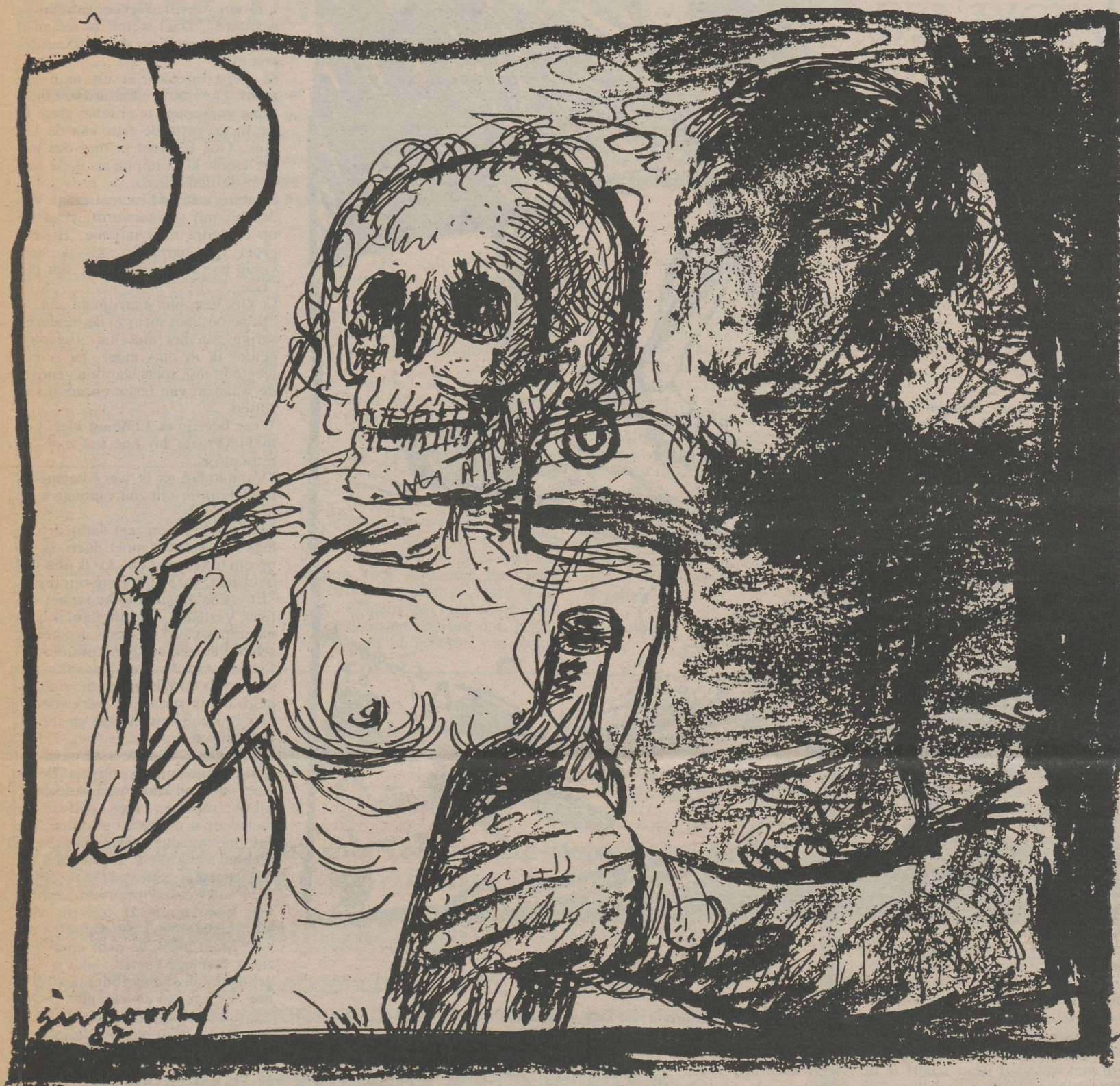
"Vandaag is mijn kind gestorven," mompel ik.

Ik word enorm kwaad. Twintig jaar heb ik voor niets gewerkt. Twintig jaar heb ik gewerkt voor een museum waar nauwelijks mensen komen. Ik bal mijn vuist. Er vloeit bloed uit mijn handpalm. Ik heb me gesneden aan de scherf. Het bloed druppelt op mijn ontslagbrief. Ik kijk hoe het bloed langzaam door het papier wordt opgenomen, hoe de vlekken langzaam groter worden tot ze hun volle omvang hebben bereikt.

Als ik buiten de poort van het museum sta, schiet me opeens de scherf van Limburg weer te binnen. Ik hoop dat de scherf lang zal blijven liggen in de vitrine, als een stille getuige van het verdriet van Limburg. Misschien blijft er af en toe een bezoeker wat langer bij stilstaan, maar de meesten zullen er wel snel aan voorbijgaan.

Graven

door Jan Mokkenstorm (5 MF)

Kwaad worden deed hij niet snel, daar was hij te ingetogen voor. Het maakte bovendien ongeduldig. Zo dacht hij deze morgen: "het is mooi weer", verliet zijn huisje en fietste naar het kerkhof. Daar was het stil, als gewoonlijk. Hij opende de kleine aula, ging naar het keukentje en zette koffie. Van Nelle Dessert, Goudmerk. De bevinding dat er nog genoeg pakken koffie ware voor vijf middelgrote familiebegrafenissen stemde hem te vreden. Alles in orde, de graven hun eerste beurt gehad dit jaar, de aula pas stofgezogen, geen boodschappen nodig; het wachten was wat hem betrof op de overledenen. Hij bladerde de krant door, direct naar de rouwsectie.

Zo te zien niet veel bijzonders. Een man gestorven aan kanker ("moedig gedragen ziekte, lange strijd"), een hartaanval ("kortstondig ziekbed") en een verkeersongeluk ("plotseling weggerukt"). Allemaal in de grote stad, dus waarschijnlijk geen klanten. Rekening houdend met de kleine begrafenis van de oude vrouw uit het bejaardetehuis morgen, kon het wel eens een rustig weekje worden. Nog net voordat hij de bladzijde wilde omslaan viel zijn oog op een kleine vierkante advertentie helemaal onderaan tussen de dankbetuigingen. "Verbijsterd, ... de rust die zij blijkbaar zocht." Een zelfmoord, nog van die zelfde nacht. Hoe in hemelsnaam kon die advertentie al zo snel in de krant staan?

Het was mevrouw de Vree, de afgewezen dienstbode. Ze had een vuilniszak over haar hoofd getrokken, had de Vree gezegd voordat de Boer een blik op de stoffelijke resten had kunnen werpen. Ze had die afgeplakt met dikke tape. Hij was zo in paniek geraakt dat hij als automatisch was gaan handelen. Vandaar die advertentie. De politie was nog langs geweest, maar had op voorspraak van de lijkschouwer geen verdergaand onderzoek ingesteld. "Daar ben ik wel blij mee", had de Vree gezegd, "dat begrijp je zeker wel".

Hoewel formeel perfect was de begrafenis geen succes. Alles verliep op rolletjes, maar er ontbrak iets aan. Het was allemaal te vlot gegaan, te haastig. Voor het eerst in zijn carrière kon de Boer er geen ter aarde bestelling van maken. Zijn instinct had hem in de steek gelaten, althans, zo voelde hij dat zelf. Hij bleef er maar steeds aan denken dat hij mevrouw de Vree te kort gedaan had, dat hij haar, en dat durfde hij nooit hardop te denken, dat hij haar eigenlijk gewoon de grond in had geduwd. Een vreemde gedachte.

Er brak een donkere tijd aan. De Vree trok zich terug uit het begrafeniswezen. De onderneming ging over in vreemde handen. Een Hollandse firma had besloten van het ambachtelijk bedrijfje een grootomzettend uitvaartcentrum te maken waarin crematies uit bedrijfseconomisch oogpunt de voorkeur genoten boven gebravingen. Voor het geval dat de nabestaanden er toch erg op aandrongen werd het graf machinaal gedolven, daartoe was er een dragline aangeschaft. De kleine aula maakte plaats voor een duo crematie eenheid: een linoleum ontvangstlokaal geflankeerd door twee rouwkapellen met ieder een eigen oven en schoorsteen. De opzet was zo groot dat de meeste doden uit de omgeving er niet meer aan ontkwamen bij uitvaartcentrum "Tijdloos" hun laatste reis geboekt te hebben.

Langzaam ging de Boer kapot. Van zijn werk bleef niets over, zijn rol werd beperkt tot het coördineren van stromen nabestaanden. Als de rook uit de ene schoorsteen kwam kon de andere plechtigheid beginnen. De nabestaanden kregen

Meneer de Boer was wat je noemt een vakmannetje. Werkzaam bij begrafenisonderneming "Rust en Vrede" wist hij bij elke begrafenis net die snaar te treffen, die paste bij overledene en nabestaanden. Als geen ander verstond hij de kunst een overlijden te interpreteren. Daarop afgaand intoneerde hij de ceremonie zó, dat met een minimum aan handeling een maximum aan rouw te verwachten was. Misbaar en opsmuk waren woorden die hij niet verstond, soberheid en subtiliteit was zijn devies. Elke begrafenis die hij leidde was een andere, juist zoals geen enkele overledene dezelfde was. De Boer had een instinct voor de dood. Achttien jaar zat hij nu in het vak. Afgekeurd als mijnwerker zag hij zich genoodzaakt een andere betrekking te zoeken. Familie had hij niet veel: Zijn broer was in de oorlog omgekomen, al zijn zusters op één na waren non. Een vlaag mijn-gas was zijn vaders stofflongen te veel geworden, na diens dood ging ook zijn moeder snel ter ziele. Zo kwam het dus, dat meneer de Boer slechts de zorg had voor zijn jongste

zuster die na de dood van haar ouders nooit meer kans gezien had zonder migraine door het leven te gaan. En zo kwam het, dat meneer de Boer na de afkeuring zwart in dienst kon komen bij meneer de Vree, die hij nog kende van de Lagere School.

De Vree was "ein Mensch" ondanks de branche waarin hij werkzaam was. Hij voelde de nood van de Boer en bood hem een tijdelijk contract aan als grafdelver. Het verdiende niet veel bij de Vree, maar het was tenminste werk. Al snel werd duidelijk dat de Boer goed graven kon, vooral waar het graven betrof. Stukjes maatwerk waren het, van precies de juiste dimensie, met kaarsrechte wanden en een bodem als een biljartlaken. De kist verdween in de aarde als een vulpen in haar dop. Als de doden spreken konden zouden zij glunderend vertellen dat zij in een ideaal graf lagen. Zij zouden zeggen: "Wij zijn niet begraven, wij zijn ter aarde besteld".

Meneer de Vree onderkende de

Boer's talent en deed hem snel promoveren. Naast het delven en verzorgen van de graven werd de Boer eerst kistdrager, later de chef de ceremonie. Hij deed de nabestaanden rustig samenkomen in de kleine aula, verzorgde koffie en vla, gaf sprekers het woord en zorgde ervoor dat de pastoor de weg op het sfeervolle kerkhof niet kwijt kon raken. De Boer's tijdelijk contract maakte plaats voor een verbintenis van onbepaalde tijd.

De verhouding tussen de mannen de Vree en de Boer was er één van mateloos respect met inachtneming van een even mateloos standverschil. De Vree, afkomstig uit een ingenieursgezin had de Lagere School wel afgemaakt. Via de Middelebare Handelsschool en de dienstbode van de pastoor had hij kans gezien een op sterven na dode begrafenisonderneming nieuw leven in te blazen. Hij trouwde de dienstbode zo snel als hij winst begon te maken. Er was sprake van een korte verliefdheid maar meer ook niet. Zijn liefde gold niet haar, maar zijn bedrijf. Zij was uitermate

functioneel in de contacten met de geestelijkheid. Zo bouwde hij binnen enkele jaren een prettig rijk bestaan op en bracht het zelfs eens tot wethouder.

Met de komst van de Boer verwierf "Rust en Vrede" nog meer faam dan het al had. Er waren zelfs mensen die in hun testament lieten vastleggen bij geen ander begraven te willen worden. Van een compagnonschap tussen de Boer en de Vree was echter nooit sprake. De Vree ging bij de mensen op bezoek, verzorgde de advertenties en de financiën, de boer bracht de ter aarde bestellingen tot stand. De een leefde van de dood, de ander leefde ervoor.

"Het is mooi weer", dacht meneer de Boer nadat hij zijn zuster haar zoveelste ochtend-asperientje op bed had gegeven. De Carnaval was nog niet lang voorbij, de confetti zat nog tussen de tegels. Gisteren had hij nog een feestneus van een grafkruis moeten verwijderen. Zo een gebrek aan eerbied kon hem een dag lang dwars zitten.

door Els de Bock (1 GW)

Stotteren

lauwe koffie. Witmerk. Sprekers dienden kort gehouden te worden, de pastoor was in vaste dienst. De Boer zijn kop hing al, zijn nek knakte toen hij gewaar werd dat de Vree een verhouding met zijn zuster had aangeknoopt. Haar hoofdpijn was als bij mirakel verdwenen nadat hij haar ten huwelijk had gevraagd. Ze vertrokken uit het kleine stadje en trouwden boven de Moerdijk.

Rouw. Gedurende zijn gehele loopbaan sinds de afkeuring had hij ergegen aan gekeken, maar het zelf nooit gevoeld. Hij had zich zelfs met moeite kunnen herinneren hoe het voelde toen hij zijn broer verloor, en zijn ouders. Nu rouwde hij zonder dat hij daartoe een aanleiding bedenken kon. Hij had het eerst niet in de gaten, tsja, hij was wat eerder moe, merkte minder mooi weer op en genoot minder van een lekkere tas koffie, maar begon dan ook al oud te worden. Bovendien stuitte het werk hem tegen de borst, dat zou er ook wel mee te maken hebben.

Enmaals was hij na een dag werken huilend thuis gekomen. Vijftientig crematies in acht uur! Hij was op, kapot. De tranen biggelden over zijn schrale wangen. Achter de tafel gezeten was zijn middenrif het enige dat bewoog, het stopte pas na een half uur, het was het laatste dat hij voelde.

Hij werd somber, ging piekeren. Eerst over mevrouw de Vree en hoe hij gekund had. Daarna over meeneer de Vree en zijn zuster, het ging maar door. Al die mensen die hij zomaar liet verbranden. Elke dag hetzelfde, al die doden allemaal de oven in. Had hij mevrouw de Vree maar beter begraven, dan zou dit er allemaal niet zijn. Hij durfde niet meer adem meer te halen, zo vol was hij van zijn eigen onbeduidendheid. De dood, al achttien jaar zijn beste metgezel, werd nu zijn enige vriendin. Zij fluisterde de Boer in slaap met woorden van troost en verlichting als hij 's nachts lag te woelen. Ze gaf hem afleiding wanneer gedachten door zijn oude hoofd holden als kinderen die al lang naar bed hadden moeten, maar over hun slaap heen zijn. Het duurde niet lang of de dood won het vertrouwen dat de Boer altijd in het leven had gesteld. Tenslotte, dit leven kon nauwelijks meer leven genoemd worden. Eén ding weerhield de Boer ervan definitief bij zijn vriendin in te trekken: hij zag op tegen de verhuizing.

De Boer redeneerde simpel, maar zo nuchter als de onderneming waar hij nu een half jaar voor werkte: Aangezien ik er niet zal zijn om daar zorg voor te dragen zal iemand anders dat moeten doen. Er is dan niemand anders dan "Tijdloos". Die willen me natuurlijk verbranden. Met veel moeite zullen ze genegen zijn me te begraven maar vraag niet hoe. Dat kan dus in geen geval. Er is slechts één manier om dit te voorkomen. Ik zou mijn eigen graf al gegraven moeten hebben. Maar dat zullen ze merken, ze zullen me digen gaan vragen en mij gaan weerhouden. Bovendien, wie garandeert mij dat ik dan in dat graf ook ter aarde besteld word?" Met deze gedachten liep de Boer een week rond. Hij kwam er niet uit tot hij op een avond naar de radio luisterde. Toen werd hem duidelijk dat hij zijn graf reeds jaren geleden gegraven had, en dat het nu op hem wachtte. Hij hoefde er slechts te gaan liggen om er ongestoord in te kunnen slapen.

Het was in die tijd dat een kabinet besloot de mijnen te sluiten. Er was veel verzet, maar aldus geschiedde. De mijnen werden vol water gevuld. De voorpagina van de krant meldde: "LIMBURG HUILT OM SLUITING MIJNEN"

Niet dat iemand er wat van zei, maar ik voelde me zo rot. De ramp uit mijn kinderjaren, m'n eigen kleine trauma en m'n eigen grote zelfoverwinning. Jarenlang geen last meer gehad. Een meester in het verbergen geworden. Maar nu: zodra ik voorbij Roermond was, voelde ik dat bekende verlamme gevoel omhoogkruipen. Had het iets te maken met de Limburgse lucht, de ENCI, de Maas? Ik wist wel beter. Het was het nieuwe van alles. Voor het eerst zonder mijn ouders, een nieuwe school, nieuwe mensen, op kamers... Maar liever had ik hoofdpijn, slapeloze nachten of eetaanvallen gehad dan dit. Opnieuw draaide m'n leven om dat ene: niet te stotteren. Voor anderen, wonderlijk genoeg, soms niet eens waarneembaar. Men keek mij tenminste niet anders dan anders aan als ik in mijn onderwijsgroep stotterde. Dat gebeurde dan ook nog alleen als ik gesprekleider was; normaal zei ik bijna niets of liet anderen mijn zinnen afmaken. Waarschijnlijk wisten ze niet dat er achter dat kleine beetje stotteren dat ze hoorden, een wereld van verdriet lag. Andere, niet-stotter woorden zoeken, zinnen draaien en vooral: alleen maar aan dat ene denken.

In Maastricht waren trouwens opvallend weinig lotgenoten. En ik ben er zeker van dat als ik een stotteraar tegenkom, ook al is hij nog zo bedreven in het verbergen, ik hem herken. Na al die jaren heb je een speciale radar opgebouwd. Die kleine aarzelingen, dat ongemakkelijke, het nog een keer extra ademhalen; nee mij maak je niks wijs, je bent er een, net zoals ik er een ben. Toen ik na een maand steeds meer begon te stotteren, werd ik toch wel ongerust. 's Avonds deed ik weer de oefeningen uit m'n kinderjaren. Inademen, uitademen, krik, krak, krik. Helaas, het ging niet beter. K.k.krik, k.k.krak, k.k.krik.

Het Maastrichtse systeem begon me tegen te staan. Op een avond, na weer een zwijgzame dag, besloot ik dat het zo niet langer kon. Professionele hulp moest er komen. In de Gouden Gids een logopediste opgezocht en een afspraak gemaakt. Nieuwe oefeningen met een enthousiaste logopediste (ik was de enige stotteraar in haar praktijk) en ditmaal ook een psychologische aanpak. Ik moest leren te aanvaarden. "Gewoon dóórstotteren, ze wachten wel op je, je bent even veel waard als een ander." Nu had ik tot dan toe nooit echt aan dat laatste getwijfeld maar het toegeven dat er aan mijn ike een handicap voor m'n leven zat vastgeplakt, wilde er niet echt in. Misschien was dat er dan de oorzaak van dat het allemaal niet veel hielp. Ondertussen dacht ik er serieus over om maar in Utrecht te gaan studeren. Maastricht zou ik dan wel missen maar de onderwijsgroepen ook. Een van de leuke dingen die ik zeker zou missen, waren de vele tweedehands-winkeltjes.

Op een dinsdagmiddag belandde ik in een winkel van de missiebond. Toen ik de pater vroeg hoe veel een tafeltje kostte, keek hij me onderzoekend aan. "Ik wil niet onbeleefd zijn, maar stottert U?" "Eh, een bbeetje", zei ik en zag tot mijn opluchting dat er verder geen mensen in de winkel waren. "Dan zal ik

U eens wat vertellen, jonge jufvrouw. Ik ben geen Limburger, dat had U misschien al gehoord. Toen ik achttien was, ben ik hier in het Zuiden op seminarie gekomen. In die tijd stotterde ik bij het leven. Het vreemde was, vrij snel nadat ik hier kwam te wonen, veranderde dat. Geleidelijk aan stotterde ik minder en na zo'n drie maanden kon ik met de rest meebidden. Voor die tijd was ik nog maar halverwege als de rest al klaar was. En weet U hoe dat kwam?" "Nou", zei ik "Misschien had U een innerlijke rust of zo iets gevonden." De pater, die duidelijk geen antwoord had verwacht, ging enigzins verstoord verder: "Dat kwam door het kruis; het kruis boven de deur. Ja, kijk maar verbaasd, het is waar. Waarom dacht U dat er hier zo weinig stotteraars zijn? De meeste Limburgers hebben, hoewel ze nog maar zelden naar de mis gaan, toch een kruisje boven hun deur hangen. Hoe het precies zit... Jullie op de universiteit zullen wel zeggen dat het onzin is. Mij heeft het geholpen en ik weet anderen bij wie het ook geholpen heeft." Blijkbaar stond ik na deze woorden nogal ongelovig te kijken want hij zei: "Nu ja, dan gelooft U me niet. Zou U dan nu de winkel willen verlaten; het is sluitingstijd."

"Die is gek" dacht ik toen ik op m'n fiets stapte. "Er klopt

geen barst van zijn verhaal, want ik begon pas weer te stotteren toen ik hier kwam wonen. Werkt het soms omgekeerd? Heb je als stotteraar geen kruis, dan ga je méér stotteren wanneer je in Limburg aankomt. Dat zou toch wel heel merkwaardig en verdrietig zijn." "Ach kom" zei een van de weinige mensen aan wie ik het had verteld, "en dan zeker ook elke dag een glas bier en een stuk vlaai!" Nee, we waren het er over eens dat het onzin was. Maar toen ik een week later over de markt in de Stationsstraat liep en daar een kraampje met kruizen zag, schoot het verhaal van de pater me weer door het hoofd. "Hoe dduur zijn die kruizen? Mmag ik dan de ggoedkoopste?" En daar liep ik met een kruis met Jezus eraan. Thuisgekomen, wilde ik het eerst meteen maar weer weggooiën want hoe moest ik in 's hemelsnaam het kruis verklaren tegen mijn huisgenoten en bezoekers? Zou ik het wit kunnen schilderen zodat het minder opviel of ging dan de kracht verloren? En als ik er iets over zou hangen? Nee, dat bleek al helemaal opvallend te zijn. Dan maar zo, open en bloot. Ik verzon een verhaaltje en over gekregen, en voor de gein opgehangen. Na twee weken, ik durfde het haast niet toe te geven, maar het leek wel alsof ik minder stotterde. Toen er twee maanden voorbij waren gegaan, wist ik zeker dat het geen verbeelding was. Ook mijn logopediste stelde voor om de behandeling te beëindigen. Het werd weer leuk om naar de onderwijsgroep te gaan. En nu: Al weer drie maanden in m'n gewone doen. De herinneringen aan die eerste moeilijke tijd zijn aan het vervagen. En met het schrijven van dit verhaal is mijn Limburgse verdriet vergeten.

Kersenvlaai

door Thom Lentz (3 MF)

Het oude gedeelte van de stad bevatte vele smalle steegjes die elkaar via een wirwar van bochten, trappen en erkers wisten te omhelzen. Zo kon men vele uren over de grofgehouden kinderkopjes lopen zonder een moment van verveling te ervaren, en met enige inbeeldingskracht waande men zich een ontdekkingsreiziger op zoek naar de stille schoonheid van steeds nieuwe beelden. Beelden die al naar gelang de weersomstandigheid en het tijdstip kaleidoscopische veranderingen konden ondergaan. Bij bewoners en bezoekers van de stad was de charme van dit oude gedeelte bekend en regelmatig kon men er dan ook groepjes mensen aantreffen die stil langs de statige panden en kleine huisjes wandelden, meegenomen door de weemoedige sfeer die hier in de straten hing.

Slechts weinigen kwamen tijdens hun wandeling uit op het Slegteplein. De obstakels die te nemen waren om het plein te bereiken waren dan ook bijzonder groot: men moest via de Korenstraat en de Vechtstraat langs de rivierkade lopen, de weg vervolgen door een gietijzeren poort over een verdekt opgesteld bruggetje omtenslotte op een schaduwrijke binnenplaats te belanden, het Slegteplein. De naam had het plein te danken aan de veroordelingspraktijken die hier zo'n driehonderd jaar geleden werden uitgeoefend.

De oude beuk in het midden droeg ook nog de littekens van de vele touwen die om zijn takken hadden gelegen. De geschiedenis had het plein vervolgens gekend als een drukke doorgangsroute van de binnenstad naar de wat nieuwere gedeeltes. Hier was tijdens de laatste stadsvernieuwing abrupt een einde aan gekomen doordat de hoofdweg werd afgesneden. En zo was het verworpen tot een binnenplaats omgeven door wat eens fraaie panden geweest waren. Nu hing de witte was uit de ramen en zo ontstond een nog sterker contrast met de vaalgroene kleuren van het pleisterwerk als ware het dat men de aftakeling van het mooie wilde benadrukken. Niemand bekommerde zich nog om het plein. Het lag er dan ook stoffig bij, bezaaid met afval dat achteloos uit de ramen was gegooid. Als men het plein tijdens een toevallig bezoek echter meer dan een blik waardig keurde, dan kon men in een hoek het uithangbord van een patisserie ontwaren. De vaalgroene kleur en het afbrokelende goudbrokaat lieten doorschemeren dat in het pand vroeger een bedrijvig en in aanzien staande zaak had gehuisd.

Negentig jaar geleden was het inderdaad een zaak waar meisjes met wit gesteven schorten dampen

de vlaaien in lichtblauw gestreepte dozen deden. Keurige klandizie, dames met modieuze hoedjes en heren met fijne sigaren kwamen hun bestellingen hier persoonlijk afhalen. Een traditioneel onderdeel van de bediening werd namelijk gevormd door het korte gesprek met de eigenaar of zijn vrouw. Patisserie Sieters-Dubois was een robuuste veertiger, lid van de gemeenteraad, met een verfijnde trek om zijn neus, die hem in zijn leven nog geen windeieren had gelegd. Al pratende over de plaatselijke politiek, het opkomende arbeidersdom, de groot-handelsprijzen en het weer wist hij de toekomstige gemeenteraadsbesluiten reeds vast te leggen en zo drukte hij als geen andere man in de stad een stempel op de behoudende politiek van de raad. Mevrouw Sieters-Dubois, Frans van origine, wist de dames te vermaken met verhalen over de allerlaatste ontwikkelingen binnen de kleine maar statige kring der welgestelden. Met sierlijke tongval, niet gespeend van een Frans accent, bepaalde zij op deze wijze de thema's op de dagelijkse salonbijeenkomsten. Samen met haar man vormde zij de spil van het sociale leven in de stad.

De zaak met de tientallen hulpen en hulpjes floreerde. Niet in de laatste plaats omdat Sieters-Dubois de bourgeoisie wist te voorzien van overheerlijke patisserie, fijne bonbons en van vlaaien die hun weerga in de hele provincie niet hadden. Geen andere vlaaibakker kon met zijn produkt de abrikozenvlaai van Sieters-Dubois overtroeven. En dan waren alle andere variaties nog niet eens op tafel gekomen: de room-vanillevlaai met appelstukjes, de zuurzoete kersenvlaai met amandeltjes en de rijstevlaai waar menige dame zich zo tegoed aan deed, dat zij de volgende dag met een lichte indigestie op haar boudoir moest blijven. Hoe vervelend dat ook was, erg bezwaarlijk werd het uiteindelijk niet gevonden. Als mevrouw de dag daarop naar Sieters-Dubois ging, dan werd zij weer snel op de hoogte gebracht van de belangwekkendste nieuwtjes. Zij hoorde wat burgemeestersvrouw de Bontemps had gedragen tijdens de ontvangst van madame Fontigny, welke domme opmerkingen mevrouw de Baeckere had gemaakt en hoe het stond met de vete tussen de dames Dotremont en Freulings, die de concurrentiestrijd van hun beider echtgenoten, handelaren in keramische materialen, wisten door te voeren tot de sierlijkheid waarmee zij hun gebaksvorkjes wisten te hanteren.

Toen Sieters-Dubois tegen de zestig liep deed het zachtwerkende vergif der ouderdom zijn onherroepelijke intrede en het duurde

dan ook niet lang voordat hij zich terugtrok uit de gemeenteraad en af moest zien van zijn werkzaamheden in de zaak. Samen met zijn vrouw verhuisde hij naar het bovengedeelte van het ruime pand in de wetenschap dat alles in goede handen lag bij zijn zoon, Sieters-Dubois junior. De jongeman met het tengere postuur van zijn moeder had in de laatste jaren geleidelijk de maatschappelijke positie van zijn vader overgenomen en hoewel het hem enigszins ontbrak aan robuustheid, had hij de fijne trek om de neus van zijn vader geërfd, die hem in staat stelde om de fijne recepten op identieke wijze te interpreteren. Hij had een zetel in de gemeenteraad, en was bovendien in bezit van een beeldschone jonge vrouw, die met haar licht bepoederde gezicht alle harten voor zich in wist te nemen.

Aanvankelijk steeg de roem van de zaak tot nog grotere hoogtes, doordat Sieters-Dubois junior op advies van zijn echtgenote alcoholica in zijn vlaaien was gaan verwerken. Met haar glimlach deed mevrouw het overige. Zij wist de dames en heren warm te maken voor dit nieuwe gebak en het duurde dan ook niet lang voordat de theeuurtjes in de salons steeds gezelliger werden. De dames vermaakten zich opperbest en mevrouw Kemmeleers bekende vaak reeds na haar vierde punt kersenvlaai, dat zij zo verzot was geraakt op het gebak van Sieters-Dubois, dat er bij haar thuis niets anders op tafel verscheen. Haar enorme omvang zette haar woorden kracht bij en de aanwezige dames giechelden besmuikt, keken met plezier naar elkaars uitpuilende corsetten en namen weer een slok thee om zich daarop weer tegoed te doen aan de linzenvlaai met amandellikeur. En zo vlogen de rumvanillevlaaien, de whiskeypruimenvlaaien en alle andere soorten enkele jaren de winkeldeur uit. Natuurlijk steeds verpakt in een lichtblauw gestreepte doos.

Doch de tijden veranderden. De wereld leek zich steeds heftiger om zijn spil te draaien. En de gehele mensheid leek op hol geslagen. In alle heftigheid kwamen de veranderingen ook neer op het Slegteplein. Door de economische malaise brokkelde de salontraditie langzaam af. Velen konden zich het kostbare lekkers van Sieters-Dubois niet meer veroorloven en stapten over naar andere patissiers in de stad, die zich hadden gespecialiseerd in het maken van petit-fours: een lust voor het oog, en weldadig voor zowel de slanke lijn als de minder vette beurs. Daarbij kwamen de beperkingen van de oorlog, die het de firma, zelfs met zijn vele relaties, onmogelijk maakten om de kostbare crèmes, likeuren en zuidvruchten te

importeren. Gedurende de oorlogsjaren moest Sieters-Dubois junior dan ook de ene na de andere werknemer ontslaan en het duurde maar kort voordat hij alleen nog maar met zijn vrouw in de winkel stond. Op haar leek dit alles geen invloed te hebben. Haar glimlach bleef op haar bepoederde gezicht, maar in haar ogen stond de angst voor de onzekere toekomst af te lezen. Sieters-Dubois junior daarentegen kon de teloorgang van zijn faam maar moeilijk verwerken. Hier kwam zijn minder robuuste karakter om de hoek kijken; een karakter sterk genoeg om opbloeit en voorspoed te ervaren, maar te zwak om zich door de misère heen te bijten. Steeds vaker trof zijn vrouw hem dan ook aan in de sober gevulde opslagruimte, waar hij mijmerend rondliep, terwijl hem de zoete geur van likeuren uit de keel steeg. Zij liet hem rustig begaan en uiteindelijk nam zij ook zijn taak helemaal over. Omdat zij nooit kinderen hadden gekregen kon zij zich de hele dag bekommeren om de zaak. De voorraden benutte zij spaarzaam. Eens in de week kocht zij op de zwarte markt met veel geld aanvullingen en zo wist zij iedere dag nog twee soorten vlaai te fabriceren. Er moest veel geld op toegelegd worden, maar mevrouw Sieters-Dubois vond dat de naam van de zaak koste wat het kost hooggehouden moest worden. Het derde haar zelfs niet dat zij het poeder in steeds dikkere lagen op haar wangen moest aanbrengen om nog iets van die frisheid uit te stralen, die over haar had gelegen toen ze kwam.

Toen de oorlogsjaren waren afgelopen en de jaren van stabiliteit wederopbouw een aanvang namen, dacht mevrouw dat alles zich weer ten goede zou keren. Maar hoe feilloos haar intuïtie voor de zaak steeds was geweest, deze keer bedroog hij haar: Tijdens de stadsvernieuwingen die groots werden doorgevoerd, werd het kaf slechts ruw van het koren gescheiden, en zo kon het gebeuren dat de doorgangsroute naar het Slegteplein werd afgesneden door enkele nieuwe panden. De kleine groep van klanten die gedurende de oorlogsjaren trouw was gebleven aan Sieters-Dubois dunde steeds verder uit, omdat de omweg te groot bleek. Sieters-Dubois junior had zelfs met zijn stem in de gemeenteraad de plannen niet kunnen verhinderen, en op een dag waarop alle vlaaien tevergeefs in de vitrine hadden gelegen, kon zelfs de drank hem niet meer uit de ellende halen. Hij stapte uit de opslagruimte, liep de deur uit, en richtte zijn wankele schreden doelbewust op de brug. Mevrouw Sieters-Dubois kwam op dat moment verwonderd de winkel in, omdat zij geen klant meer verwachtte

op dit late tijdstip. Haar lach verstarde en na enkele seconden trokken twee tranen een kronkelig spoor over het poeder.

De jaren daarop waren voor haar als een lange ademdeug ter nagedachtenis van haar man. Iedere ochtend stond zij vroeg op, bepoederde haar gezicht en kleepte zich presentabel. Daarna begon zij met haar dagelijkse werkzaamheden: Zorgzaam sloeg zij de bladzijden uit het receptenboek om, haalde de ingrediënten te voorschijn en werkte tot het middaguur in de bakkerij. Daarna ruimde zij de winkel op en met sierlijke gebaren schoof zij om twee uur in de middag steeds vier vlaaien in de vitrine. Slechts een enkele keer hoorde zij het winkelbelletje rinkelen. Meestal was het een verdwaalde wandelaar die de weg terug wilde vragen. Zij stond dan steeds onbewogen en even behulpzaam als vroeger achter de toonbank. Het ontbrak haar alleen aan de verhalen die haar schoonmoeder en zijzelf in de hoogtijdagen konden vertellen. Zijzelf was al lang niet meer in de stad geweest. Het contact met de buitenwereld bestond slechts uit de spaarzame klandizie en de maandelijkse aflevering van haar bestelling bij de kruidenier.

Elke avond konden de bewoners van de huizen om het Slegteplein een oude vrouw ontwaren in het vage schijnsel van de enige lamp naast de brug. In een mand droeg zij enige vlaaien en wanneer zij midden op de brug stond, dan werden de vlaaien stuk voor stuk uit de mand getild, waarna ze met een statisch gebaar in de rivier gegooid werden. De met lucht gevulde massa's bleven enige meters drijven alvorens ze zich met voldoende vocht hadden volgezogen om geluidloos in de diepte te verdwijnen.

De enkeling die tot het Slegteplein was doorgedrongen en die zijn neus tegen de winkelruit van de patisserie drukte om wat van het oude interieur te bekijken, zag slechts blikken dozen, hout, en enig glaswerk. Niemand realiseerde zich ook maar iets van dat wat zich hier had afgespeeld. De laatste vlaai was dan ook al acht jaar geleden verzonden! Intussen was de stad steeds groter geworden, waren er nieuwe mensen gekomen en haalde niemand het meer in zijn hoofd om een salon te openen. De bakkers verkochten Franse stokbroden en appelcarrés en de gemeenteraad vergaderde nu werkelijk en had het te druk om zich te bekommeren om de restauratie van die enkele panden in de binnenstad. Het huis stond dan ook al acht jaren leeg. Langzaam brokkelde het goudbrokaat, steeds valer werd het groen, het stof der jaren verzamelde zich

Juryrapport Van den Biggelaarprijs

Op 13 februari van dit jaar nam mr. R.B. van den Biggelaar afscheid van Limburg. Hij was tien jaar voorzitter van het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Limburg geweest en zijn inmiddels spreekwoordelijke karpervijver in Kudelstaart lokte. Toch had hij die dag verdriet: veel vrienden en een mooie stad ging hij achterlaten. Het verdriet kwam van twee kanten: ook Limburg treurde. Nochtans heeft niemand van de deelnemers aan de verhalenprijs waarvan we nu de uitslag bekend

maken, voor dit verdriet gekozen als HET verdriet van Limburg. De sluiting van de mijnen, de afgraving van het plateau van Margraten, het onverlichte despotie van monseigneur en gouverneur, de omklemming door familie en traditie, de Hollandse toeristen in Valkenburg, de winkeltjes op de Aw Maosbroek, enzovoort, enzovoort - maar niet het vertrek van mr. Van den Biggelaar. Was dat het verdriet van de jury? Niet echt. Indachtig artikel 2 lid 2 van de statuten van de Stichting Mr. R.B. van den Biggelaar,

waarin de zinsnede "het stimuleren van het intellectuele en culturele klimaat te Maastricht" voorkomt, vond de jury dat de kwaliteit van het proza zwaarder moest wegen dan het onderwerp. De man naar wie deze prijs is vernoemd, zal zich daarin kunnen vinden. Dat neemt niet weg dat er toch enig verdriet van, voor of door Limburg in diende voor te komen. Men moet zich ook aan een opdracht kunnen houden. Een deelnemer die een prachtig verhaal instuurde over een vreugdevolle gebeurtenis in Noord-Brabant, wat gelukkig niet is gebeurd, konden we onmogelijk bekronen.

Wie dan wel? De eerlijkheid gebiedt te vermelden dat er vier a vijf inzendingen in aanmerking kwamen voor de prijs. Deze verhalen zullen worden gepubliceerd in het laatste nummer van "Observant", dat, als het goed is, vanavond nog warm van de drukpersen hier in de aula zal worden binnengebracht. Toch was er in onze ogen een verhaal dat er net even bovenuit stak. De winnaar heeft zich aangaande de titel een kleine vrijheid gepermitterd, die, gelet op wat zojuist is gezegd, in zijn nadeel zou moeten spreken. Toch heeft hij - ja, het is een hij - zich op indirecte wijze aan het opgegeven onderwerp gehou-

den. U merkt het al: we hebben hier met een vindingrijk schrijver van doen. Het is echter niet alleen die vindingrijkheid die de jury heeft bekoord. De auteur geeft ook blijk inzicht te hebben in de wetten van het menselijk hart. De winnaar van de eerste Mr. R.B. van den Biggelaarprijs heet Erik Bos. Hopelijk is hij hier en ziet hij er niet ouder uit dan 36 jaar, zodat hij niet tot inspectie van zijn paspoort hoeven over te gaan, voor hij zijn "verdriet van Limburg" kan voorlezen. (Deze tekst is voorgelezen bij uitreiking van de prijs)

Obse
B
Prom
Josepl
de) h
proefs
tion"
G. K
Buurn
Het p
transp
komst
kan bl
ziekte
wezig
specifi
chaam
Transj
komst
genezi
die ee
lever.
geen t
deling
zou he
niet e
leverc
deling
retisch
minde
behan
verke
boven
len ing
Vroem
getest.
vercelt
een e
maar
behan
ziekte
Promo
Twee
uur drs
en om
ger (Bi
Titel v
ne and
lor is f
is dr. J
"Vascu
Reutel
promot
promot
RI
19-06 I
uur, inf
19-06
Aula (J
19-06
1986/87
26-06 L
hal De
st. 214
26-06 I
(J), 16
02-07 P
16 uur.
03-07 P
14 uur.

Dienst Voorlichting

'Bulletin' wordt verzorgd door de dienst Voorlichting. Kopij inleveren bij de redacteur van deze rubriek Frank Speet, kamer 304 (Jezuïetenklooster) op speciale kopijbladen (bij hem verkrijgbaar). Kopij dient UITERLIJK VOOR VRIJDAG 12 UUR ingeleverd te worden voor de Observant die de week daarop verschijnt. De dienst Voorlichting behoudt zich het recht voor berichten in te korten, te wijzigen of niet meteen op te nemen. Informatie: Frank Speet, tst. 319.

Universiteit

Algemeen

Promotie dr. J. Vroemen

Joseph Vroemen (Algemene Heelkunde) heeft op donderdag 18 juni zijn proefschrift "Hepatocyte transplantation" verdedigd. Promotor was prof.dr. G. Kootstra, co-promotoren dr. W. Buurman en dr. C. van der Linden. Het proefschrift beschrijft een nieuwe transplantatietechniek, die in de toekomst mogelijk een goede behandeling kan blijken voor erfelijke stofwisselingsziekten. Deze ziekten berusten op de afwezigheid van een bepaald enzym dat een specifiek stofwisselingsproces in het lichaam doet plaatsvinden.

Transplantatie van een totale lever afkomstig van een gezonde donor kan de genezing bewerkstelligen van patiënten, die een enzymdeficiëntie hebben in de lever. Tot op heden zijn er echter nog geen transplantaties verricht ter behandeling van deze deficiëntie. In principe zou het ook mogelijk moeten zijn om niet een hele lever, maar afzonderlijke levercellen te transplanteren ter behandeling van zo'n enzymdeficiëntie. Theoretisch biedt dit aanzienlijke voordelen: minder risico, meer patiënten kunnen behandeld worden met de levercellen verkregen uit één enkel donororgaan en bovendien kunnen geïsoleerde levercellen ingevroren en bewaard worden. Vroemen heeft deze nieuwe techniek getest. Hij komt tot de conclusie dat leverceltransplantatie weliswaar nog in een experimenteel stadium verkeert, maar wel perspectieven biedt voor de behandeling van erfelijke stofwisselingsziekten.

Promoties voor de vakantie

Twee promoties op 19 juni: om 14.00 uur drs. T. Kho (Interne Geneeskunde) en om 16.00 uur drs. C. Reutelingsperger (Biochemie). Titel van Kho's proefschrift: "Dopamine and the circulation in man". Promotor is prof.dr. J. Flendrig, co-promotor is dr. J. van Hooff. "Vascular anticoagulant" is de titel van Reutelingspergers proefschrift. Zijn promotor is prof.dr. H. Hemker, co-promotor is dr. G. Hornstra.

RL-Agenda

- 19-06 Promotie L. Kho, Aula (J), 14 uur, info: tst. 257/269.
- 19-06 Promotie C. Reutelingsperger, Aula (J), 16 uur, info: tst. 257/269.
- 19-06 Laatste dag Academisch Jaar 1986/87.
- 26-06 Universitaire sportmiddag, Sportpaleis De Geusselt, 13.30-16.30 uur, info: tst. 214.
- 26-06 Promotie H. Nievelstein, Aula (J), 16 uur, info: tst. 257/269.
- 02-07 Promotie M. Haveman, Aula (J), 16 uur, info: tst. 257/269.
- 03-07 Promotie W. Lammers, Aula (J), 14 uur, info: tst. 257/269.

Op vrijdag 26 juni is om 16.00 uur de beurt aan drs. H. Nievelstein (tot voor kort Farmacologie, nu werkzaam bij Duphar bv). Zijn proefschrift is getiteld "Hemodynamic effects of antihypertensive drugs in conscious spontaneously hypertensive rats". Promotor is prof.dr. H. Struyker Boudier, co-promotor is dr. J. Smits.

Op donderdag 2 juli om 14.00 uur verdedigt drs. P. Schreurs (RU Utrecht, Klinische Psychologie) zijn proefschrift "Persoonskenmerken en essentiële hypertensie" met als promotoren prof.dr. A. Appels, prof.dr. J. Winnubst (RU Utrecht) en prof.dr. K. Rahn. Om 16.00 uur op diezelfde dag promoveert drs. M. Haveman (Epidemiologie-/Gezondheidszorgonderzoek). Promotoren zijn prof.dr. F. Sturmans en prof.dr. F. Vorst, titel van het proefschrift "Van klinisch verblijf naar vervangende zorg".

Op vrijdag 3 juli zijn de laatste twee promoties van dit academische jaar. Om 14.00 uur verdedigt drs. W. Lammers (Fysiologie) zijn proefschrift "Inhomogeneity in conduction and reentrant arrhythmias" met als promotoren prof.dr. M. Alessie en prof.dr. F. Bonke. Om 16.00 uur verdedigt drs. A. Smeets (leraar te Venray) zijn proefschrift "Chromosome and flow cytometric studies of urinary bladder cancer". Promotoren zijn prof.dr. J. Geraedts en prof.dr. F. Debruyne (KUN).

Stappenplan Oud-Gouvernement

Voor de aanpassing en ingebruikname van het Oud-Gouvernement (Bouillonstraat 1-3) is een stappenplan opgesteld. Uitgangspunt daarbij is geweest dat overlast voor de bewoners zoveel mogelijk zal worden beperkt. De aanpassing zal in gedeelten geschieden. Telkens als een deel klaar is zal het door de gebruikers worden betrokken. De eerste fase van het plan start na de grote vakantie. Het geheel zal klaar zijn in april 1988. De verbouwingen en aanpassingen zullen op financiële gronden sober van aard zijn. Een groot deel van de beschikbare middelen zal worden besteed aan de technische installaties, zodat deze de eerstkomende jaren weinig aanpassing zullen behoeven.

Subsidieverzoeken SWOL-Universiteitsfonds

Voor degenen die een subsidieverzoek willen richten aan het SWOL-Universiteitsfonds geldt als sluitingsdatum voor het indienen van deze aanvragen: 20 augustus.

- 03-07 Promotie A. Smeets, Aula (J), 16 uur, info: tst. 257/269.
- 05-07 t/m 24-07 Internationaal seminar "Introducing nursing sciences", RL, info: tst. 212/222.
- 23-07 Uitreiking basisarts getuigschriften, info: tst. 225.
- 20-08 en 21-08 PHO-conferentie "The growth of medical knowledge", RL, info: tst. 212/222.
- 26-08 t/m 30-08 INKOM-introductie eerstejaars studenten, info: tst. 211.
- 31-08 t/m 03-09 Facultaire introductie eerstejaars studenten, info: voor FdG: tst. 433; voor FdGW: tst. 237; voor FdR: tst. 748; voor FdEW: tst. 834.

Na advisering door het College van Dekanen zullen de tijdig en volledig ingediende verzoeken in de bijeenkomst van de Commissie van Bestedingen RL/SWOL Universiteitsfonds van 18 september aan de orde komen. De verzoeken kunnen schriftelijk worden gericht aan: SWOL-Universiteitsfonds, Postbus 402, 6200 AK Maastricht. Aanvraagformulieren voor het indienen van een verzoek kunnen worden verkregen via bovenvermeld adres of bij het secretariaat van de dienst Algemene en Juridische Zaken, tst. 304.

Benoeming dr. Wesdorp

Dr. Robert Wesdorp uit Naarden is benoemd tot hoogleraar Algemene Heelkunde aan de Faculteit der Geneeskunde van de Vrije Universiteit in Amsterdam. Dr. Wesdorp ontving zijn opleiding in de chirurgie o.a. in het St. Annadal Ziekenhuis en hij promoveerde in 1977 aan de RL.

Vrouwelijke proefpersonen gezocht

Op de afdeling Biochemie FdG zijn enkele technieken ontwikkeld waarmee op een gevoelige wijze kan worden gemeten of er veranderingen in de bloedsamenstelling bestaan die kunnen wijzen op een verhoogde kans op trombose. Het is bekend dat bij gebruik van "de pil" dergelijke veranderingen kunnen optreden, hetgeen vooral wordt toegeschreven aan het gehalte van oestrogenen. Men wil nu bij 2 groepen niet-rokende proefpersonen (vrouwen van 17-46 jaar) deze nieuwe testen uitvoeren. Dit impliceert een afname van bloed op minimaal 2 verschillende tijdstippen en een financiële vergoeding. De 2 groepen zijn als volgt samengesteld:

- groep 1: gebruiken tenminste 3 maanden of langer een zgn. 3 fasen-pil (Trinordiol of Trigynon);
- groep 2: goed vergelijkbare controlegroep die geen hormonale anticonceptiva gebruikt.

Nadere informatie over de precieze opzet en achtergronden kunnen worden ingewonnen bij Juliëtte Duynstee. Opgeve (van naam en telefoonnummer) bij het secretariaat Biochemie, tst. 486, Mariet Molenaar.

Logeeradressen gezocht

Van 2 september tot 24 oktober bezoekt een groep van 20 rechtenstudenten uit Lancaster (Engeland) de FdR. Daarom zoekt men logeeradressen. Wie wil één of twee Engelse studenten gedurende deze periode (of een gedeelte daarvan) onderdak verschaffen? Bij voorkeur in of nabij Maastricht. Inlichtingen of aanmelding bij Erna Beurskens, Nieuwenhof, kamer 0.041, tst. 713.

Kopij volgend Bulletin

Op 27 augustus verschijnt de volgende Observant. Kopij voor Bulletin dient vóór vrijdag 21 augustus 12.00 uur ingeleverd te zijn bij Frank Speet, dienst Voorlichting.

3e MS-DOS gebruikersbijeenkomst

Dit kwartaal-evenement is toegankelijk voor alle ziekenhuis- en universiteitsmedewerkers die belangstelling hebben voor PC-toepassingen onder MS-DOS. De bijeenkomst vindt plaats in BMC-zaal 1.631 + 1.633 op 26 juni van 14.00-16.00 uur. Het thema is "Graphics".

Over dit thema zullen de volgende lezingen gehouden worden:

- Cees v.d. Linden - Chartmaster, Symphony
- Riël Snoep - In-a-vision
- Vertegenwoordiger MIS- PSI
- Herman Frank - Energraphics
- Pieter Boon - SPSS-Graphics
- Harry Wetzelaer - SAS-PC
- Frans Markon - Cadvance.

Informatie: Pieter Boon, tel. 862584, secretaris MS-DOS gg.

British Council Specialist Courses and Seminars

Frontiers in Gastroenterology - Colorectal Disease (no. 727): Birmingham, 6-15 september.
 Current Concepts in Anaesthesia and Intensive Care (no. 731): Glasgow, 6-18 september.
 Paediatric Cardiology (no. 745): Cambridge, 9-23 september.
 The First Oxbridge Organ Transplantation Course (no. 722): Oxford, 20-25 september.
 Pancreaticobiliary Surgery (no. 734): Glasgow, 18-24 oktober.
 Scientific Approaches to Medical Virology (no. 746): London, 25-31 oktober.
 Progress in Cancer Management: Radiotherapy and Chemotherapy (no. 750): London, 1-6 november.
 Sluitingsdatum voor deze cursussen: ongeveer 3 maanden voor aanvang van de cursus. Inschrijfformulieren en prospecten zijn verkrijgbaar bij de Education Officer van de British Council, Keizersgracht 343, 1016 EH Amsterdam, tel. 020-223644.
 Info: bureau Buitenland.

Canadian Studies Award Programs

Voor wetenschappelijke medewerkers:

- Canadian Studies Faculty Enrichment Awards
- Canadian Studies Faculty Research Awards (new program)
- Government of Canada Awards - Fellowships

Voor afgestudeerden:

- Canadian Studies Graduate Student Awards
- Government of Canada Awards - Research Scholarships.

Voor alle beurzen geldt dat het onderwerp specifiek gericht op Canada moet zijn. Een gedetailleerde beschrijving van de diverse beurzen is te verkrijgen bij bureau Buitenland, Jezuïetenklooster, kamer 323. Sluitingsdata voor de aanmeldingen zijn 23 oktober, voor de Government Awards 1 november en voor de Graduate Student Awards 15 januari 1988.

Beurzen talencursussen Granada

Het "Colegio Nueva" van de universiteit van Granada stelt 25 beurzen (d.w.z. vrijstelling van inschrijfgeld) beschikbaar voor buitenlandse studenten die nog nooit eerder een talencursus in Spanje gevolgd hebben. Het betreft de volgende cursussen:

- cursus Spaans, 1-2 of 3 maanden, t/m december;
- commercieel Spaans, 1-30 augustus;
- Spaanse literatuur, 1-30 september.

Aanvragen dienen een maand voor aanvang in het bezit van het instituut te zijn. Voor informatie en adres instituut: bureau Buitenland.

Comett

Het Comett-programma beoogt d.m.v. intra Europese netwerken van universi-

teiten en industrieën te komen tot de ontwikkeling van onderwijsprogramma's in moderne technologieën (b.v. informatica, biotechnologie, gezondheid, milieu, etc) en daardoor tot ontwikkeling van deze technologieën zelf. De mogelijkheid tot inschrijving voor deelname voor het jaar 1987 sluit op 1 juli. Informatie: ir. J. van Gijn, tel. 070-919827 of drs. J. Hagen, tel. 070-510530. Info: bureau Buitenland

Diefstal

Uit het laboratorium (kamer 1619) van de vakgroep Arbeidsgeneeskunde is in de periode van 28 tot 31 mei fotoapparatuur ontvreemd. De apparatuur was verspreid over verschillende koffers en kasten en de kamer was afgesloten.

Verslag GO-bijeenkomsten 19-3 en 7-5

De verslagen van de GO-vergaderingen liggen ter inzage bij M. Frissen, kamer 216 van Kleefcentrum, tst. 362. Hieronder volgen enkele punten daaruit:

- ADV-spaarvarianten: de bonden en het CvB hebben overeenstemming bereikt over de spaarvarianten. Korte spaarvariant: mogelijkheid om gedurende 3 jaar de ADV-dagen te sparen t.b.v. een langere vakantieperiode. Lange spaarvariant: mogelijkheid om 42 uur per week te werken en de extra gewerkte tijd met de ADV-dagen gedurende 7 jaar te sparen voor een langere verlofperiode. Life-time variant: mogelijkheid om ADV-dagen te sparen indien men 10 jaar van de vut- of pensioengerechtigde leeftijd verwijderd is. Hierdoor wordt men in de gelegenheid gesteld eerder met vut of pensioen te gaan. De mogelijkheid om vanaf een bepaalde leeftijd minder te gaan werken is hierbij ook aanwezig.
- Vrouwenstudies en emancipatie: er is een werkgroep emancipatoir personeelsbeleid RL ingesteld, die zich voornamelijk zal bezighouden met het opstellen van een knelpuntenanalyse t.a.v. werving, selectie en personeelsbeleid in het kader van vrouwenemancipatie. Financiering van onderzoek naar vrouwenstudies en de aanstelling van een emancipatiemedewerkster ziet het CvB op korte termijn niet zitten.

Eindfeest

Op vrijdag 19 juni organiseren de Economische Faculteitsvereniging HADES en de Juridische Faculteitsvereniging Ouranos hun eindfeest. Vanaf 21.00 uur is er in de "Big Fun club" (Tongersestraat 28a) opwindende disco-muziek te beluisteren. Leden betalen aan de kassa f 2.50, niet-leden f 5,-. Iedereen is van harte welkom.

Agenda Tafelstraat 13

Vrijdag 19 juni 20.00 uur: co-assistentengroep.
 Toneel: Na de eerste eigen productie van de toneelgroep over "keuzes maken" in restaurant "Le Premier Choix", volgt nu de presentatie van een komedie van Paul Haenen (ook bekend als mr. Margaretha Dolman).
 Op 23 en 24 juni wordt Tafelstraat 13 weer veranderd in een vestzaktheater, dat slecht plaats biedt aan een beperkt aantal mensen, zodat intekening vooraf nodig is, tel. 215651. Gespeeld wordt: "De boodschappenjongen". Er zijn vier voorstellingen. Beide dagen begint de eerste voorstelling om 20.00, de tweede om 21.30 uur.

DOORSTUDEREN NA DE EERSTE FASE?

Vanaf 1982 heeft een herstructurering plaatsgevonden in het wetenschappelijk onderwijs. Er is een doctoraalopleiding ingesteld van vier jaar, de zgn. eerste fase. Sommigen willen echter meer. Zij willen een opleiding die wordt afgesloten met het schrijven van een dissertatie en het behalen van een doctorstitel. Zij willen ook actief onderzoek doen.

De Minister van Onderwijs en Wetenschappen heeft hierin voorzien door de creatie van een onderzoekopleiding van vier jaar. Het is de bedoeling dat in deze opleiding de kennis wordt verdiept op bepaalde specialismen en dat in nauwe samenwerking met de promotor, senior onderzoekers en kollega's wordt meegewerkt aan een onderzoekproject. Men krijgt de gelegenheid de studie op een deelproject af te ronden door middel van een promotie.

De Faculteiten der Economische Wetenschappen van de Erasmus Universiteit Rotterdam, de Universiteit van Amsterdam en de Vrije Universiteit Amsterdam hebben gezamenlijk een doctoraatsopleiding Economie opgezet, die wordt verzorgd door het

NEDERLANDS INSTITUUT VOOR ALGEMEEN EN BEDRIJFSECONOMISCH ONDERZOEK

kortweg het

TINBERGEN INSTITUUT

genoemd.

Het instituut richt zich op het stimuleren en verrichten van hooggekwalificeerd onderzoek en op de vorming tot zelfstandig onderzoeker op een deel terrein van de economie (algemene economie, bedrijfseconomie en econometrie). Binnen het instituut zullen de bestaande economische specialismen vanuit een thematische invalshoek aan bod komen. De structuur van het onderzoek binnen het instituut zal daarom bepaald worden door een reeks thematisch gerichte onderzoekclusters.

Voorbeelden van zulke brede onderzoekthema's zijn:

- consumentengedrag en marketing
- financiële markten en investeringen
- internationale handelspolitiek en betalingsverkeer
- economie van het ruimtegebruik en het milieu
- bestuurlijke informatie voor beleid en overheid
- de wisselwerking tussen economie, organisatie, produktiviteit en eigendom
- bevolking en economie
- arbeidsmarkt en de positie van de vrouw
- de theorie en empirie van politieke besluitvorming
- economie en recht
- de sociaal-psychologische aspecten van economisch gedrag
- de methodologie en geschiedenis van de economie.

Uitvoerige informatie over de mogelijke onderzoekthema's en de projecten binnen die thema's wordt in een informatiebrochure gegeven.

Voor verschillende enthousiaste en onderzoekgerichte doctorandi bestaat de mogelijkheid deel te nemen aan het economisch speurwerk in het Tinbergen Instituut als

assistent in opleiding (AIO) m/v

Een assistent in opleiding heeft daarbij de mogelijkheid te participeren in het onderzoek van verschillende vakgroepen van de faculteiten die samenwerken in het Tinbergen Instituut. Een aanstelling als assistent in opleiding vindt plaats bij één van de moederfaculteiten voor een periode van maximaal 4 jaar. Het is de bedoeling dat de assistenten in opleiding de 4-jarige opleiding afsluiten met een promotie. Salarisering vindt plaats volgens rijksregeling volgens de salaristabellen van de assistenten in opleiding (in het eerste jaar f 1.758,- per maand oplopend tot ca. f 3.130,- per maand in het vierde jaar).

AKTIVITEITEN

De hoofdtaak van de AIO is de uitvoering van een, mede op basis van zijn/haar voorkeur, geselecteerd project binnen één van de onderzoekthema's.

Via seminars zal hij/zij intensief betrokken worden bij ander onderzoek van het Instituut. Voorts volgt hij/zij in de aanvang een beperkt, op onderzoek gericht, onderwijsprogramma. Tevens zal de AIO in beperkte mate worden ingeschakeld bij het geven van onderwijs.

BEROEPSVOORUITZICHTEN

De studie heeft tot doel volhardende en creatieve wetenschappers af te leveren, die hun geest gescherpt hebben bij de oplossing van wetenschappelijke problemen. Zij dienen na hun promotie algemeen inzetbaar te zijn binnen en buiten de universiteit. Er bestaat de gegronde verwachting dat voor de gepromoveerde AIO een goede carrière zal zijn weggelegd.

Nadere informatie, zoals een globale programmabeschrijving, een beschrijving van de onderzoekthema's en informatie over de sollicitatie- en selectie-procedure, wordt gegeven in de informatiebrochure over de doctoraatsopleiding economie. Deze informatiebrochure kan worden aangevraagd bij het faculteitsbureau van één van de betrokken faculteiten der economische wetenschappen:

EUR, Postbus 1738, 3000 DR Rotterdam, 010-4081377,
UvA, Jodenbreestraat 23, 1011 NH Amsterdam, 020-5254131,
VUA, De Boelelaan 1105, 1081 HV Amsterdam, 020-5484610.

Inlichtingen kunnen ook worden ingewonnen bij de volgende contactpersonen:

EUR: prof.dr. B.M.S. van Praag, 010-4081412/4081255 of 023-383276
UvA: prof.dr. F.A.A.M. van Winden, 020-5254251 of 035-12474
VUA: prof.dr. P. Nijkamp, 020-5484930 of 035-234902.

UNIVERSITEIT
VAN AMSTERDAM

Erasmus

ERASMUS UNIVERSITEIT ROTTERDAM

VRIJE UNIVERSITEIT
AMSTERDAM

De regie is in handen van Mechtild Prins (stagiaire Toneelacademie). Anita, Ar-dine, Coen, Jacqueline, Karel en Veerle spelen.

Cursus Chwahili

Om tegemoet te komen aan de groeiende belangstelling voor deze taal wil studievereniging Reflex een cursus Chwahili organiseren. Mevrouw Crebolder zal deze cursus begeleiden. Zij wil de tijd, plaats, duur en kosten van de cursus in onderling overleg bespreken tijdens een informatieve bijeenkomst op 24 juni om 20.00 uur in de filmzaal in het Jezuiten-klooster.

Alle belangstellenden zijn welkom. Voor meer informatie: mw. Crebolder, tel. 253897 of Karin Pouls, tel. 253538.

Cursus Verdeelde Geneeskunde

Op 10 en 11 september zal in Leiden een cursus worden gehouden met als titel "Verdeelde geneeskunde: laboratorium, kliniek en gedragswetenschap". De cursus wordt georganiseerd door de Boerhaave Commissie voor Postacademisch Onderwijs in de Geneeskunde. De cursus handelt over de ontwikkeling van de klinische geneeskunde en haar basiswetenschappen gedurende de laatste anderhalve eeuw.

De cursus is bestemd voor medici, paramedici, historici en filosofen met belangstelling voor de geschiedenis en de wijsbegeerte der geneeskunde, alsmede diegenen die beleidsmatig met de geneeskunde van doen hebben.

Cursusprijs: f 370,-.
Voor informatie en toezending van het cursusprogramma: bureau van de Boerhaave Commissie, tel. 071-275293 (mw. D. Hage).

COC in de Roze Week

De Roze Week begint voor Zuid-Limburg op zaterdag 20 juni. Vanaf 20.00 uur is er dan feest in het COC-pand, Bogaardenstraat 43, met een optreden van "Two of a kind" en disco-muziek. Toegang gratis.

Café Rosé vanaf 20.00 uur op dinsdag 23-6 met Ondersteboven vanaf 21.00 uur. Ger ontvangt gasten die met hem zullen spreken over homostrijd en wat daarmee samenhangt. Dit is de laatste avond voor de vakantie.

Filosofische zomercursussen

Drie filosofische zomercursussen op de Internationale School voor Wijsbegeerte:

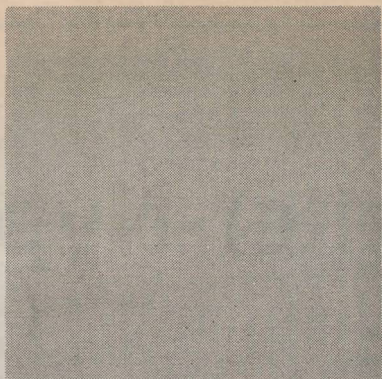
- 29-6 t/m 3-7: Denken over kennen (inleiding tot de kennistheorie)
- 13-7 t/m 17-7: Mens, Cultuur en Computer
- 10-8 t/m 14-8: Filosofie en Levenswijsheden.

Inlichtingen en opgave: ISVW, Dode-weg 8, 3832 RD Leusden, tel. 033-15020/13990.

Vrouwen in gifwijken

Voor het beschrijven van de ervaringen van vrouwen in gifwijken wordt een studente gevraagd die in het kader van een stage/bijvak van 4 tot 6 maanden een tiental vrouwen wil interviewen. De bedoeling is om tot een boek te komen waarin de ervaringen van vrouwen in gifwijken centraal staan.

De gedachten gaan uit naar een vrouw (bij voorkeur) die hieraan zou kunnen werken voor een vak voorlichtingskundef. massacommunicatie, milieukunde, wetenschap en samenleving, e.d. Telefoon- en reiskosten worden vergoed.

Reacties vóór 20 juni naar Moniek Mol, Werkcentrum Opbouwwerk, Singel 272, 3311 HK Dordrecht, tel. 078-142443.

Tropencursussen

De Stichting Tropencursus voor Kader in Ontwikkelingswerk (TKO) organiseert van september 1987 tot mei 1988 weer cursussen bestemd voor mensen die in het kader van ontwikkelingssamenwerking naar derde wereldlanden (willen) gaan.

De tropencursussen zijn toegankelijk voor diegenen die uitgezonden worden en hun partner. Aandacht wordt besteed zowel aan praktische voorlichting op het gebied van voeding, landbouw, gezondheidszorg en huishouding, als aan sociale, culturele, politieke en economische aspecten van ontwikkelingsamenwerking en ontwikkelingsprojecten.

Voor verdere informatie en aanmelding: Stichting TKO, Mariaplaats 4c, 3511 LH Utrecht, tel. 030-318703 (niet op woensdag).

Thema-werkkamp

In het kader van de culturele uitwisseling Nederland-Hongarije 1987 organiseert de Stichting Internationale Werkkampen deze zomer een bilateraal thema-werkkamp. Dit kamp vindt plaats van 27 juni t/m 11 juli bij de biologisch-dynamische landbouwschool de Warm-onderhof in Tiel. Thema-activiteiten zijn o.a. landbouw en cultuur.

Voor informatie: SIW, Willemstraat 7, Utrecht, tel. 030-317721.

Onderwijs

Afspraak met studentendecanen

Studenten die een afspraak willen maken met de studentendecanen dienen re-

Dienst Voorlichting

kening te houden met een wachttijd van 2 à 3 weken.

Het maken van afspraken is mogelijk via het telefonisch spreekuur op dinsdag, woensdag en donderdag van 9.00 tot 10.00 uur via tel. 887777.

Doctoraalvak Public Relations

Bij de Werkgroep Massacommunicatie (RUU) kan men zich inschrijven voor het doctoraal keuzevak Public Relations. De inschrijving sluit op 4 september.

Ingangseis: voor oude stijl-studenten het kandidaatsexamen en voor tweefasen-structuur-studenten het propedeutisch examen.

Studiegids en inschrijfformulier kunnen schriftelijk en telefonisch worden aangevraagd bij het secretariaat van de Werkgroep Massacommunicatie, Transitorium II, kamer 1319, Heidelberglaan 2, 3584 CS Utrecht, tel. 030-534707 (tussen 9.00 en 13.00 uur).

Vacatures

In de periode dat Bulletin niet verschijnt zullen de interne vacatures op de diverse locaties op de publicatieborden worden opgehangen.

Schriftelijke sollicitaties, onder vermelding van vacaturnummer op brief en envelop, vóór 29 juni richten aan de dienst Personele Zaken.

Interne vacature 027

Binnen de dienst Planning, Ontwikkeling en Beleid (POB) bestaat een vacature voor de functie van een SECRETARESSE.

Van haar wordt verwacht dat zij een effectieve secretariële en administratieve ondersteuning van de activiteiten van de dienst tot stand brengt, samen met de andere medewerkers van het secretariaat.

- Vereist zijn o.a.:
- kennis op VWO/HAVO-niveau, aangevuld met een secretaresse-opleiding;
 - enige jaren ervaring als secretaresse in

een complexe organisatie;

- uitstekende contactuele en sociale vaardigheden;

- globale kennis van de organisatiestructuur van een universiteit;
- zelfstandigheid en initiatief om de eigen werkzaamheden in te delen;
- goede beheersing van Nederlands en Engels in woord en geschrift;
- vermogen tot improviseren en omgaan met piekbelasting en tijdsdruk;
- ervaring met het gebruik van een tekstverwerker (bij voorkeur Digital Decmate).

Inschaling geschiedt afhankelijk van leeftijd en ervaring maximaal in schaal 5 (f 2960,- bruto per maand). Na een functie-onderzoek kan worden bekeken of schaal 6 tot de mogelijkheden behoort.

Inlichtingen: A. van Dijk, tst. 322 of mw. C. Vossen, tst. 320.

Interne vacatures Student-assistenten

Voor het studiejaar '87/'88 zoekt de Faculteit der Geneeskunde STUDENT-ASSISTENTEN (M/V).

Aanstellingen lopen van 1 september '87 tot 1 september '88, met een werktijdsfactor van 0,2 fte (1 dag in de week). Student-assistentschappen gelden alleen voor studenten die zich voorbereiden op hun doctoraal-examen.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 029

Vakgroep Klinische Psychiatrie
Project: Panic Disorder: experimentele simulatie en therapie Zuur-base-evenwicht en paniekaanvallen.

Taak: participatie aan experimenten m.b.t. ademhalingsregulatie en chemosensitiviteit bij patiënten met hyperventilatie en angststoornissen. Het mede verrichten van psychopathologische en biologische metingen bij de proefpersonen; data-analyse en literatuur-screening.

Vereist:
Derde- of vierdejaars student.
Goede kennis van respiratoire fysiologie en/of psychopathologie strekt tot aanbeveling.
Inlichtingen: dr. E. Griez, tel. 633444.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 030
Vakgroep Epidemiologie
Project: diagnostiek van acute buikpijn

in de eerste en tweede lijn.

- Taak:
- statusonderzoek van patiënten die met acute buikpijn naar de EHBO verwezen zijn;
 - statistische bewerking van de gegevens;
 - literatuuronderzoek.

Vereist:
ruime kennis van medische terminologie;
liefst vierdejaars geneeskunde.
Inlichtingen: P. Leggers, tst. 137.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 031
Vakgroep Algemene Heelkunde
Hoofdproject: Hart- en Vaatziekten.
Deelproject: Vaatwand en Stroming.
Projectelement: (no. 2. 31075) Macro- en microcirculatie bij patiënten met perifeer arterieel vaatlijden.

Taak:
Patiënten met rustpijn en gangreen op basis van perifeer vaatlijden houden hun been vaak buiten bed. Om te onderzoeken wat het effect van deze standsverandering op de microcirculatie heeft, zal m.b.v. eenvoudige niet-invasieve methode (percut.02-meting en Laser-Doppler) de invloed van deze houding bestudeerd kunnen worden bij patiënten met claudicatio en gezonde proefpersonen. De verwerking van deze door de student verkregen gegevens kan geschieden op de in het vaatlab aanwezige personal computer.

Eisen:
3e of 4e jaars geneeskunde;
verwacht wordt dat de student kan omgaan met patiënten met perifeer vaatlijden. Enige ervaring met personal computer streft tot aanbeveling.
Inlichtingen: dr. P. Jörning, dr. M. Jacobs, tel. 861287/861203.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 032
Vakgroep Immunologie
Project: Immunologisch vasculites en microcirculatie.
Taak: inductie van vasculitiden in de rat en evaluatie d.m.v. immunologische technieken en microcirculatie.

Vereist:
3e of 4e jaars geneeskunde;
geen bezwaar tegen werken met proefdieren.
Inlichtingen: dr. G. Majoor, tst. 570.

GROTIUS ACADEMIE

- * De praktijk vraagt om advocaten, notarissen en bedrijfsjuristen met inzicht in de wijze waarop ondernemingen opereren, transacties tot stand komen, fiscale wetgeving werkt en het buitenland situaties beïnvloedt.
- * De Grotius Academie verzorgt als eerste in Nederland een full-time post-doctorale hierop gerichte beroepsopleiding. Juristen met weinig of geen ervaring worden gedurende één jaar intensief geoefend in het zelfstandig analyseren en creatief oplossen van juridische praktijkproblemen.
- * In het opleidingsprogramma van de Grotius Academie zijn het bedrijfsjuridisch georiënteerde vakkenpakket en bedrijfseconomische uitgangspunten geïntegreerd.
- * Voor belangstellenden ligt een brochure klaar met uitvoerige informatie. Deze kan worden verkregen door onderstaande bon te verzenden aan:
Secretariaat Grotius Academie, Postbus 23, 7400 GA Deventer. Telefoon: 05700-91225

Naam

Straat

Postcode/plaats

Telefoonnummer Afstudeerdatum

Boekhandel Leiter-Nypels

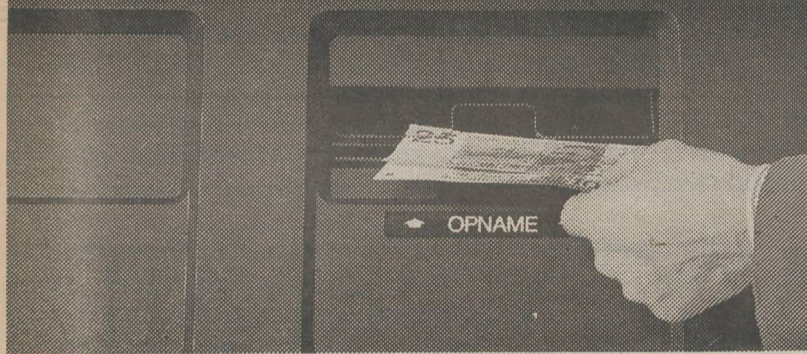
DE MAASTRICHTSE
UNIVERSITEITS-BOEKHANDEL

Wolfstraat 12
6211 GN Maastricht

tel. (043) 252666*
telex 56173 leiny nl.

Ik kan zelfs
geld opnemen
als m'n bank
dicht is.

ABN Geldautomaat

Ik ben bij de ABN.

Met de geldautomaat bij de ABN kunt u zeven dagen per week geld van uw rekening opnemen. Ook 's avonds, in de weekends of gewoon als u snel geld wilt hebben. Met een geldautomaat hebt u in minder dan een minuut geld. Ook kunt u zien hoeveel het saldo op uw rekening is. Dat is handig als u wilt weten of een bepaald bedrag al is af- of bijgeschreven. U hebt daarvoor de ABN Bankpas nodig en uw (geheime) PIN-code. Die vraagt u aan met de coupon uit de folder die bij ons klaar ligt.

ABN Bank

Stationsstraat 1 Wijk-Maastricht.

MOVIEBOX GRATIS

bij huur 3 videofilms
geldig maandag t/m vrijdag

Betere videofilms - alle toptitels

VIDEOTHEEK NEW YORK

St. Pieterstraat 56, Maastricht
Slechts 100 m van stadsbibliotheek

STUDENTEN ZIJN ALTIJD ZÉÉR ZELF-VERZEKERD

Althans bij hun eigen SSGZ. Een instelling van en voor studenten, zonder winst-oogmerk en dat scheelt. Bij de SSGZ kun je je prima verzekeren voor een studentenprijs. Neem het Zekerheidspakket: de onmisbare ongeval- en aansprakelijkheidsverzekering. Aan te vullen met een brand- en inbraakverzekering als je niet meer bij je ouders woont. Kies voor zelfverzekerdheid als je geen risico's wilt nemen. Bel of schrijf ons of vraag de folder bij je onderwijsinstelling.

P.S. SSGZ heeft ook de ideale ziektekostenverzekering voor studenten: uitgebreide dekking, laag eigen risico, soepel acceptatiebeleid. En ook hier is de premie laag!

STUUR MIJ INFORMATIE OVER DE SSGZ

Naam _____

Straat _____

Postcode/Plaats _____

Hij/zij studeert aan een HBO/MBO/WO-instelling.
In envelop sturen aan SSGZ. Antwoordnummer 10070
2200 VB Noordwijk. Geén postzegel plakken.

om _____
Studenten hebben hun
eigen verzekering: SSGZ.

MET HET SSGZ ZEKERHEIDSPAKKET

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 033
 Vakgroep Epidemiologie (2 x 0.1)
 Project: Technology Assessment/Medische Besliskunde.

Taak:
 - de documentatie en literatuurverzameling op het gebied van TA/MB onderhouden en uitbreiden;
 - een bijdrage leveren aan één van de evaluatie-studies.

Vereist:
 - student geneeskunde vanaf het 3e studiejaar;
 - kennis van de basisbegrippen uit de epidemiologie en de medische besliskunde;
 - ervaring met de microcomputer.

Inlichtingen: A. Vissers, tst. 152/145.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 034
 Vakgroep Medische Sociologie
 Project: de zieke doorwerker.

Taak:
 het verrichten van literatuurstudie over de interpretatie van lage rug afwijkingen (in relatie tot werkbelastingen).

Vereist:
 - liefst een ouderejaars MF (3e of 4e jaars), met interesse in orthopaedie

Inlichtingen: G. Houben, tst. 607.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 035
 Vakgroep Algemene Heelkunde

Project: een prospectief gerandomiseerd onderzoek naar de effecten van peroperatieve hyperalimentering op een postoperatieve mortaliteit en morbiditeit van chirurgische behandeling van maligniteiten van de tractus digestivus bij ondervoede kankerpatiënten.

Taak:
 (mee)helpen ontwikkelen, uitvoeren van protocol dat binnen bovenstaand projectelement tumorgroei-stimulatie als gevolg van voeding bestudeert.

Vereist:
 - consciëntieus, zelfstandig, origineel, goede contactuele eigenschappen;
 - 3e of 4e jaars student geneeskunde.

Inlichtingen: dr. M. von Meyenfeldt, tel. 861591.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 036
 Vakgroep Neurologie
 Project: Case Register Epilepsie.

Taak:
 gegevens verzamelen over epilepsiepatiënten in neurologenpraktijken, praktijken van kinderartsen en psychiaters en in zwakzinnigeninrichtingen. De student-assistent zal zich moeten verdiepen in de gebieden informatica en epilepsie en e.c.a. in rubrieken moeten vastleggen. De binnengekomen gegevens dienen verwerkt te worden in de vorm van tabellen en er dient gerapporteerd te worden over de diverse aspecten.

Vereist:
 - belangstelling voor informatica en epidemiologie;
 - accuratesse en goede contactuele vaardigheid;
 - enige ervaring in de omgang met computers;
 - belangstelling voor epilepsie en gezondheidszorg ontwikkeling op dit gebied;

- 3e of 4e jaars student, die zelfstandig kan werken.
 Inlichtingen: prof.dr. P. van der Lugt, tel. 862141.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 037
 Vakgroep Medische Psychologie
 Project: Experimentele Psychopathologie. Onderwerp van het onderzoek: relatieve effectiviteit van intra- vs. extramurale behandeling van obsessief-compulsieve stoornissen.

Taak:
 aanwezig originele data suggereren geen verschil in effect tussen intra- vs. extramurale therapie bij obsessieve beelden. De assistent zal statusonderzoek verrichten in Groningen (n=53) en Maastricht (n=22) teneinde na te gaan

of verschil in effect is toe te schrijven aan populatieverschillen.

Vereist:
 - tenminste 3e jaars; aantoonbare affiniteit tot psychomedisch onderzoek.
 Inlichtingen: dr. M. van den Hout, tst. 366.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 038
 Vakgroep Klinische Psychiatrie
 Projectelement: gedrags-, emotionele en cognitieve functiestoornissen bij veroudering. Deelproject: Neuropsychologie & Psychobiologie. Hoofdproject: Veroudering.

Taak:
 In patiëntgebonden research naar het voorkomen van cognitieve functiestoornissen bij opgenomen- en ambulante patiënten worden per patient gegevens verkregen (medische diagnostiek gegevens, de geheugenfuncties, waarnemingsfuncties en motoriek). Op grond hiervan wordt een diagnose gesteld en een behandelingsadvies gegeven. De inhoud van het student-assistentchap betreft de verwerking van die gegevens die betrekking hebben op cognitieve stoornissen bij ouderdomsvergeetachtigheid, (vormen van) dementie en schizofrenie. Dit betreft een analyse van de reeds verkregen gegevens. De personal computer zal hiervoor worden gebruikt. Een bijdrage wordt ook geleverd aan testonderzoek bij patiënten en niet-zieke proefpersonen. Het project is enerzijds belangrijk voor het concipiëren van wetenschappelijke publicaties op het gebied van de patiëntgebonden research en anderzijds voor het creëren van de infrastructuur waarbinnen wetenschapsstagiaires van de RL een stage binnen het DP (sectie neuropsychologie) kunnen volgen.

Vereist:
 - interesse in neurologie/psychiatrie, evenals een basale interesse in wetenschappelijk onderzoek. Accuratesse is noodzakelijk.

Inlichtingen: P. Ganzevles, tel. 633444.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 039
 Vakgroep Gezondheidsrecht
 Project: juridische aspecten bejaardenbeleid.

Taak:
 het onderzoek richt zich op:
 - het ontwikkelen van een dusdanig organisatorisch, financieel en kwalitatief kader dat nieuwe vormen van zorg voor ouderen optimaal kunnen functioneren;
 - rechten van ouderen in bovenbedoeld perspectief.

Het onderzoek vereist o.a. een uitvoerige literatuurstudie alsmede oriëntatie (via interviews e.d.) op bij ouderen e.c.q. organisaties levende gedachten. Voor beide aspecten zal het studentassistentchap worden ingezet.

Vereist:
 - studiejaar: bij voorkeur 3e of 4e jaars. Brede maatschappelijke belangstelling; oriëntatie op gezondheidszorgsysteem en/of rechten van patiënten (b.v. via gevolgd keuze-onderwijs).

Inlichtingen: H. Roscam Abbing, tst. 531.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 040
 Vakgroep Cardiologie
 Project: onderzoek naar het mechanisme en de beïnvloeding van door digitalispreparaten veroorzaakte kamerritmesstoornissen.

Taak:
 - het verzamelen en bestuderen literatuur;
 - assisteren bij experimenten (dier/humaan);
 - verzamelen meetgegevens;
 - analyse en interpretatie meetgegevens;
 - samenvatten en presentatie resultaten.

Vereist:
 - 3e of 4e jaars met ervaring in uitwerken

Dienst Voorlichting

van dierexperimentele meetgegevens en inzicht in en kennis van klinische cardiologische problematiek.

Inlichtingen: A. Gorgels, tel. 862214.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 041
 Skillslab (3 x 0.1)

Project: "Bejaardencontacten" als onderdeel van het geïntegreerde tweede stroomonderwijs in het derde studiejaar.

Vereist:
 - contactpersoon zijn in een aantal bejaardentehuizen;
 - zorgen voor patiëntselectie;
 - voorbereiden en begeleiden student-bejaardencontact;
 - leiden van het groeps gesprek ter nabespreking van deze contacten;
 - meewerken aan de vormgeving van deze contacten als onderdeel van het tweede stroomonderwijs.

Vereist:
 - 4e jaars student geneeskunde.
 Inlichtingen: A. Stokmans, tel. 882266.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 042
 Skillslab (1 x 0.1)

Project: de (simulatie)patiënt.

Taak:
 - begeleiden van SPK's;
 - zorgdragen voor goede audiovisuele opnamen van SPK's;
 - deelnemen aan projectelementvergaderingen en daarin genomen besluiten helpen uitvoeren;
 - deelnemen aan trainingen van simulatiepatiënten;
 - deelnemen aan het maken of verbeteren van simulatie rollen.

Vereist:
 - studenten moeten (enige) ervaring hebben met simulatiepatiënten. 2e, 3e en 4e jaars studenten hebben deze ervaring al in voorgaande jaren opgedaan.
 Inlichtingen: J. Collet, tel. 882294.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 043
 Vakgroep Pathologie

Project: Markers in colorectal cancer.

Taak:
 - een aantal op de afdeling ontwikkelde monoclonale antilichamen, gericht tegen slijmdeterminanten, zijn redelijk biochemisch gekarakteriseerd. Met onderzoek naar het voorkomen van deze slijmdeterminanten in verschillende weefselsorten is een begin gemaakt. Bij de uitwerking hiervan zal een student-assistent worden betrokken. Ook zal worden bestudeerd, in hoeverre de monoclonalen een rol kunnen spelen bij de diagnostiek en het karakteriseren van aandoeningen, waarin veranderingen van het slijmpatroon een rol spelen (normale dikke darmmucosa - transitoon slijmvlies - adenomen - carcinoomen; colitis celcerosa - risico patiënten voor kanker ontwikkeling).

Vereist:
 - de student zal over enige (microscopische) anatomische en pathofysiologische basiskennis moeten beschikken en geïnteresseerd moeten zijn in onderzoek naar "mechanisms of disease". Vooral ontwikkeling van zijn celbiologische kennis zal worden gestimuleerd. Bij voorkeur wordt gedacht aan een 3e of 4e jaars student.
 Inlichtingen: F. Bosman, tst. 585.

STUDENT-ASSISTENT vac.no. 044
 Vakgroep Huisartsgeneeskunde
 Project: het adoptieplan.

Taak:
 - assisteren bij het verder uitwerken van het experiment, bij het leggen van contacten in het veld en bij de evaluatie. De bedoeling is de evaluatie zodanig vorm te geven dat een wetenschappelijke publicatie daaruit voortvloeit.

Vereist:
 - een 3e jaars student van de Faculteit der Gezondheidswetenschappen met als afstudeerrichting Beleid en Beheer. Maar ook studenten van andere afstudeerrichtingen of van de FdG worden uitgenodigd te reflecteren.
 Inlichtingen: H. Crebolder, tel. 882259.

Interne vacature 045

Bij de vakgroep Huisartsgeneeskunde is plaats voor 2 half-time **HUISARTSBEGELEIDERS (M/V)**.

Taken o.a.:

- de begeleiding van ca. 10 huisarts-student-duo's;
- de begeleiding van de wekelijkse terugkombineercomen;
- het onderhouden van contacten met de huisartsbegeleider (de huisarts die de stageplaats verleent).

Eisen:

- arts; ervaring als huisarts;
- didactische kwaliteiten e.c.q. ervaring;
- bij voorkeur onderwijservaring opgedaan binnen het eigen Maastrichtse onderwijssysteem.

Je wilt een steengoeie studentenverzekering? Vraag't VVAA

Het VVAA studentenpakket voor medische en paramedische studenten bevat een reeks verzekeringen waar je absoluut niet buiten kunt. Daarmee kun je ziektekosten, tandartsenhulp, auto en het extra-safe-pakket voor kamerbewoners verzekeren.

Je kunt zelf een keuze maken met de zekerheid dat je voordelig uit bent:

- ziektekosten slechts f 395,- per jaar;
- kosten van tandarts voor het premiebedrag van f 150,-;
- de Extra-Safe-Polis met dekking tegen aansprakelijkheid particulieren, ongevallen- en inboedelverzekering kost je aanvullend f 40,- per jaar;
- de meest voordelige autoverzekering.

Als verzekerde bij de VVAA heb je recht op gratis hulp in het buitenland en repatriëring door de Artsen-Alarm-Service.

Wil je alles weten over deze verzekeringen, vraag 't VVAA. Je krijgt dan de folder 'Studentenverzekering' met alle voordelige details.

Bel nu VVAA: 030-454911 of stuur onderstaande bon op.

Informatiebon

Stuur mij uw folder over de voordelen van VVAA studentenverzekeringen.

Naam: _____

Adres: _____

Postcode + woonplaats: _____

Studierichting: _____

te: _____

Stuur deze informatiebon in een enveloppe zonder postzegel naar

VVAA, Antwoordnummer 1551, 3500 VP Utrecht.

VVAA
 Verstand van de praktijk

Dienst Voorlichting

uit het uitvoeren van verschillende biochemische (waaronder radio-chemische) en immunochemische analyses. Salariëring afhankelijk van leeftijd, opleiding en ervaring maximaal 0,5 x f 3601,- bruto per maand. Inlichtingen: dr. J. Glatz, tst. 450/476.

RL in de media

Onderstaande knipsels liggen ter inzage in de bibliotheeklocaties Bonnefantien, Randwijk en AZM/BMC en het studielandschap Nieuwenhof. DL = De Limburger, LD = Limburgs Dagblad

"Gezondheidszorg in regionale handen" (DL 27-5)

"De Ned. gezondheidszorg blijft voor een zeer groot deel een regionale aangelegenheid. Commerciële gezondheidszorg dient zich aan te passen", zo meldt de hoofd-directeur planning en financiering van het Min. van WVC op een symposium in Roermond, georganiseerd door de vakgroep Economie van de Gezondheidszorg.

"Patiëntgebonden onderzoek vaak zwak" (NRC 27-5)
RL-onderzoekers (FdG, FdGW, FdEW) doen reeks aanbevelingen tot verbetering.

"Sterke uitbreiding van science-park Maastricht" (DL 29-5)
Tweede gebouw van science-park voor 8 bedrijfjes voor bio-medische producten.

"De beste cardiologen zitten in Maastricht" (DL 30-5) en "Elke 12 minuten dode door hartrimestoonnis" (LD 30-5)
Vooruitblikken op het cardiologencongres.

"Kater over ABP-proces onterecht" (DL 30-5)
Uitspraak van Gerard Mols, RL-hoofd-docent strafrecht, in een artikel over de straf voor Masson en straffen in het algemeen.

"Tekort kamers remt groei RL" (DL 1-6)
Den Haag moet snel toestemming geven om meer (studenten)woningen te bouwen, vinden de drie grote partijen in de Maastrichtse gemeenteraad.

"Reclame-campagne RL voor studentenkamers" (DL 2-6)
Het RL-kamerbureau begint wervingscampagne, met advertenties, posters en folders, die honderden kamers moet opleveren.

"Medtronic-pacemaker bij ademhalingsstoornissen" (LD 2-6) en "Deetman opent onderzoekscentrum Medtronic" (DL 2-6)

Nieuw researchcentrum in Randwijk gaat nauw samenwerken met de afdelingen cardiologie en cardiochirurgie en het BMC.

"Extra geld voor hartonderzoek" (DL 2-6) en "Meer geld voor cardiologie in Maastricht" (LD 2-6)
Tijdens het cardiologencongres blijkt dat Deetman voorstander is van concentratie van onderzoek op het gebied van hartrimestoonnissen in Maastricht.

"Eerste hond met wikkelaar in Maastricht" (DL 3-6) en "Nieuwe pacemaker voor Nederlandse hartpatiënt" (NRC 2-6)

Een wikkelaar kan een enorme besparing opleveren t.o.v. een harttransplantatie.

"RL zit krap in assistenten" (DL 3-6)
Van de vacatures voor aio's is slechts 41,9 procent vervuld.

"Grotere rol voor verpleegkundige bij hartpatiënten" (DL 5-6)
Naar die rol zal in het AZM een onderzoek worden gestart.

"Verantwoordelijkheid voor de eigen gezondheid" (Medisch Contact 5-6)
Artikel van J. Boelen en J. Bremer (Klinisch Psycholoog in Maastricht).

"Dierproeven een noodzakelijk kwaad?" (DL 6-9)
Vragen over vivisectie na proef met wikkelaar.

"RL-student vindt Maastricht matig" (DL 10-6)
Dit haalt de Limburger uit het onderzoek van Observant.

"Verplichte AIDS-testen... daar kan ik niets mee doen" (DL 11-6)
Gesprek met Henriëtte Roscam Abbing n.a.v. het derde internationale AIDS-congres in Washington.

Congressen

Studiedag armoede en gezondheid(szorg)

De internationale Vierde Wereld-beweging, een solidariteitsbeweging met de allerarmsten waar ook ter wereld, zet zich middels een medische werkgroep in voor het vergaren en uitdragen van kennis over de relatie armoede-gezondheid(szorg) in Nederland.

De werkgroep organiseert op 25 september een studiedag in Heerlen over het thema armoede en gezondheid(szorg) met enkele leiders en gelegenheid tot gesprek. Geïnteresseerde en betrokken medewerkers en studenten die een uitnodiging willen ontvangen om deze studiedag bij te wonen, kunnen zich tot 30 juni melden bij Mieke van Paassen, 4e jaars studente GVO, postvak FdGW, Jezuiten klooster.

Symposium "Human Evolution"

Onder de titel "The aquatic ape: fact or fiction? Symposium on human evolution" vindt van 28 tot 30 augustus een symposium plaats in Valkenburg.

De organisatie is in handen van de European Sociobiological Society en de Nederlandse Vereniging voor Fysische Antropologie.
Voor- en tegenstanders van de theorie dat een aantal menselijke kenmerken - uniek voor primaten, maar algemeen bij waterzoogdieren - mogelijk werden ontwikkeld tijdens een water-fase in de evolutie van de mens.

Sprekers zijn o.a. Elaine Morgan, Mark Verhaegen, Derek Ellis en Desmond Morris.
Er is nog een beperkt aantal inschrijvingen mogelijk. Informatie: Machteld Roede, BMC, tst. 595.

The gender of power

Op 24 en 25 september organiseren de vakgroep Vrouwenstudies en de werkgroep Vrouwen en Autonomie (VENA) van de RU Leiden het symposium "The Gender of Power". Thema: in hoeverre zijn bestaande machtstheorieën bruikbaar in feministisch onderzoek en wat kan feministisch onderzoek bijdragen aan de theorievorming m.b.t. macht.

Plaats: Academiegebouw, Rapenburg 73, Leiden. Info: maandag 10-16 uur VENA, tel. 071-273484.

Conferentie OTO-onderzoek

Op donderdag 29 oktober organiseert het IVA (Instituut voor Sociaal-wetenschappelijk Onderzoek) een conferentie over het OTO-onderzoek. OTO is de afgekorte naam voor het onderzoek dat in het schooljaar 85/86 is gehouden naar de taken en de taakbelasting van leraren. De conferentie vindt plaats in de zalen van de Katholieke Universiteit Brabant, Hogeschoollaan 225, Tilburg.

Inlichtingen: mw. H. van Diemen, IVA, Postbus 90153, 5300 LE Tilburg, tel. 013-662443.

Sport

LUSS-bestuur

Voor het stichtingsjaar '87-'88 (tevens lustrumjaar) zoekt de Limburgse Universitaire Studenten Sportstichting nog enige bestuursleden (v/m). Er wordt gezocht naar personen met een duidelijke affiniteit voor de studentensport in Maastricht.

Kandidaten dienen te beschikken over goede contactuele eigenschappen en een forse dosis inzet en vrije tijd. De bestuurswerkzaamheden zullen ongeveer 12 uur (1,5 dag) per week vergen. Geïnteresseerden kunnen zich aanmelden bij Rob Boersma, voorzitter LUSS, tst. 229 of tel. 633157. Ook is men welkom tijdens de bestuursvergaderingen op woensdagmiddag van 16.30 tot 18.30 uur in kamer 028 van het Jezuiten klooster. Als er teveel kandidaten zijn behoort een sollicitatieprocedure tot de mogelijkheden.

"Sportdag"

Ter afsluiting van het academisch jaar organiseert het bureau LV&S een aantal activiteiten voor medewerkers en studenten.

Tijdstip: vrijdagmiddag 26 juni tussen 13.30 en 16.30 uur. Deelnemers (medewerkers) krijgen voor deze activiteit buitengewoon verlof (niet-deelnemers niet).

Plaats: vertrek om 13.30 uur uit het restaurant van sporthal de Geusselt. Aankomst om ca. 16.30 uur ook in de Geusselt.

Activiteiten:
1. wandeltocht van 2,5 uur. Aan de hand van een routebeschrijving kan men individueel of in groepjes deelnemen.
2. fietstocht in de omgeving van Maastricht van 2,5 uur. Ook hier wordt een beschrijving verstrekt. Men kan individueel of in groepjes deelnemen.
3. wielertocht in de omgeving van Maastricht voor trimfietzers, afstand ca. 60 km.
Voor informatie: bureau LV&S, tst. 213/214.

INSCHRIJFSTROOK (z.s.m. insturen!)

Ondergetekende geeft zich op voor deelname aan de laatste middag academisch jaar.

NAAM:

TELEFONISCH BEREIKBAAR:

AFD/VAKGROEP/DIENST:

FACULTEIT:

1. Wandeltocht: individueel/groep Aantal personen:
2. Fietstocht: individueel/groep Aantal personen:
3. Fietstrimtocht: individueel/groep Aantal personen:
(S.v.p. doorhalen wat niet verlangd wordt.)

Salaris: maximaal f 6854,- bruto per maand.
Inlichtingen: prof.dr. C. de Geus, voorzitter van de vakgroep, tel. 882289, of bij drs. A. Mol, coördinator PMO-H, tel. 882274.

Interne vacature 046

Bij de vakgroep Fysiologie kan voor een periode van een jaar, met mogelijke verlenging, in het kader van een mede door

de Nederlandse Hartstichting gesubsidieerd onderzoek (onderdeel van het Hoofproject Hart- en Vaatziekten), worden geplaatst een BIOCHEMISCH ANALIST HLO (M/V) met een 0,5 dagtaak.

De aan te stellen medewerk(st)er komt te werken in een klein team van onderzoekers dat studie verricht naar het effect van ischemie op de myocardiale stofwisseling. Zijn/haar taak zal bestaan

Studentenhuis „In de Fortuyn”

Boschstraat 97, links van de St. Matthiaskerk.

* Aldaar zijn gevestigd het **R.K. Studentenpastoraat Maastricht** en de **R.K. Studentenvereniging Servatius**. Telefoon 043-211126. Secretariaat open: 9.30-12.30 uur.

* In het studentenhuis zijn ingericht: een grote **conversatiezaal** met o.a. bar, TV en piano, een ruime **leeszaal-bibliotheek** (ook open voor vrije studie), een **kapel** voor meditatie en kleinere **ruimten** voor gespreksgroepen.

* Het Studentenhuis biedt graag de **gehele dag gastvrijheid** aan alle studenten van Universiteit en HBO-instellingen, ongeacht hun levensovertuiging.

* Elke zondagmorgen om 10.30 uur en donderdagavond om 19.30 uur is er een **Eucharistieviering** voor studenten. De studentenvoorzitter is de gehele week bereikbaar voor persoonlijke gesprekken.

Het Studentenhuis „In de Fortuyn” is een open huis

Waarom maakte zij het uit met Peter?

Plakt haar oma ook?

Wat wil ze nou eigenlijk?

hoor het van

Loesje

uit haar **DAGBOEK**

donderdag 18 juni

16 - 20 uur

servaas boekhandel
vrythof maastricht

Dienst Voorlichting

Gebeurt dit niet dan kunnen er problemen ontstaan met de verwerking van de gegevens en de vaststelling van het propedeutisch examen.

Studentlid gezocht (GVO)

Gezocht: op korte termijn studentlid planningsgroep 2.1.2 "Gezondheidskundige analyse". Bij voorkeur een GVO student(e) die het blok reeds liep. Coördinator: Lex Bouter, tst. 143.

Studentlid gezocht (VW)

Gevraagd: studentlid voor blokplanningsgroep "Filosofie en Theorie van de Verplegingswetenschap". Bij voorkeur student VW. Coördinator: Rob Houtepen, tst. E 381/382, Elisabethhuis, kamer 104.

Stage BW of GVO

Een BW of GVO student(e) die voor volgend studiejaar nog een stageplaats zoekt, kan in Amsterdam bij de Stichting Consument en Veiligheid onderzoek doen naar de oorzaken van ongevallen bij paardrijden. Inlichtingen: Lex Bouter, vakgroep Epidemiologie, tst. 143.

Onderzoeksstage

Vierde- of vijfdejaars GVO student(e) gevraagd voor onderzoeksstage, vanaf oktober 1987. Onderwerp: voorlichting aan oudere kankerpatiënten in het ziekenhuis. Voor meer informatie: Resi Borgers, vakgroep GVO, tst. 172.

Oproep student-leden

Oproep student-leden voor blokplanningsgroep GGK: 2.3.5, 2.4.5, 2.5.5, 3.2.5, 3.6.5 en 4.2.5. Gevraagd zijn een à twee studenten. Informatie en opgave bij het secretariaat GGK i.o., Angela Silanoe Verweij, tst. 371 tussen 8.30 en 15.30 uur.

Voorkeur GVO-studenten

Toekomstige GVO-studenten kunnen tot 1 juli schriftelijk hun voorkeur ken-

baar maken voor het gezondheidsprobleem waaraan men werkt in blok 2.1.2 "Gezondheidskundige analyse". De keuze is tussen Overgewicht, Longkanker & Borstkanker. Coördinator: Lex Bouter, vakgroep Epidemiologie.

Vacature student-lid BW

In het kader van de curriculumherziening bij de FdGW zal in het studiejaar 87/88 voor het eerst aan derdejaars studenten BW (3.3) het blok Filosofie en Theorie van Bewegingswetenschappen worden aangeboden. Dit blok zal de komende maanden worden ontwikkeld. Voor de planningsgroep van het blok zoekt men een student-lid, liefst een BW-student(e). Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met G. Wackers, vakgroep Gezondheidsethiek en Wijsbegeerte, E-huis, tst. 380.

Rechtsgeleerdheid

Algemeen

RIMO-prijs 86/87

Ter aanmoediging van studie van de Islam en het Midden Oosten heeft de Vereniging tot Bestudering van het Recht van de Islam en het Midden Oosten (RIMO) de RIMO-prijs ingesteld. Deze prijs wordt tweejaarlijks uitgereikt voor een scriptie, tijdschriftartikel of ander geschrift op het gebied van het recht van de Islam en het Midden Oosten. De hoogte van de prijs is vastgesteld op f 1500,-. Studenten (liefst jonger dan 35 jaar) in een Faculteit der Rechtsgeleerdheid of in een Faculteit der Letteren met voor hun doctoraal-examen geschreven werkstukken kunnen meedingen naar de prijs. Inzendingen in viervoud vóór 1 januari 1988 richten aan mr. S. Rutten, FdR, RL. Inlichtingen: Susan Rutten, tel. 887777, tst. 213.

Onderwijs

Herkansingen

De herkansingen voor de bloktoets van 19 juni worden afgenomen in de week van 10-14 augustus.

Propedeuse- en doctoraaluitslagen

De uitslag van de vergadering van de examencommissie over de propedeuse- en doctoraaluitslagen zal naar alle waarschijnlijkheid op 1 juli 12.00 uur bekend zijn.

Economie

Algemeen

Mentoren voor introductie

In verband met de facultaire introductie heeft HADES een zestigtal studenten nodig die als mentor tijdens de introductie, die op maandag 31 augustus en dinsdag 1 september plaatsvindt, willen optreden. Belangstellenden kunnen zich opgeven op de HADES-kamer (0.085) tussen 12.00 en 12.30 uur. Daar ligt ook een voorlopig programma voor hen klaar.

VGT-borrel

De Economische Faculteitsvereniging HADES organiseert op dinsdag 23 juni een VGT-borrel. Vanaf 14.00 uur is iedereen van harte welkom om zich in de "Take Five" te ontspannen na de doorstaane juist-onjuist problemen van de VGT. Hapjes aanwezig.

Geneeskunde

Algemeen

Mogelijkheden na het artsexamen

De KNMG heeft het boekje "Mogelijkheden na het artsexamen" opnieuw uitgegeven. In kort bestek worden alle Nederlandse opleidingen die aansluiten op het artsexamen besproken. Daarnaast is er aandacht voor o.a. opleidingen in het buitenland, werkloosheid en verzekeringen voor artsen. Voor aspirant en gewone leden van de KNMG kost het boekje f 4,95, voor niet-leden f 19,95. Bestellen d.m.v. overmaking van het bedrag op giro 58083 t.n.v. KNMG, Utrecht o.v.v. "Mogelijkheden arts".

Onderwijs

Uitreikingsdata

De uitreikingsdata van de getuigschriften in 1987 zijn als volgt vastgesteld: Propedeuse: donderdag 10 september. Doctoraal: donderdag 17 september donderdag 19 november. Basisarts: donderdag 23 juli donderdag 17 september donderdag 19 november. Nadere informatie betreffende tijd en plaats wordt, te zijner tijd, in deze rubriek vermeld.

Uitreiking stageboeken jaar 5 en 6

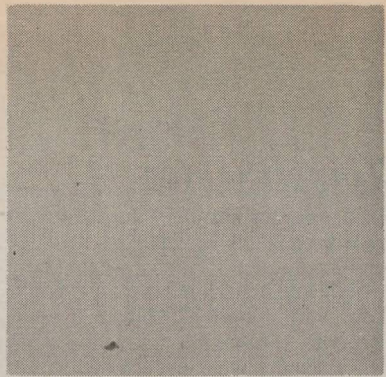
De stageboeken voor de stades van de cursusjaren 5 en 6 kunnen vanaf 24 augustus afgehaald worden aan de onderwijs-informatie-balie van het bureau Onderwijs FdG, kamer 0.25 van het Jezuitenklooster. De onderwijs-informatie

Werving tutor, observator en nabespreker

Onlangs is aan de voorzitters van alle vakgroepen een brief gestuurd, waarin wordt geworven voor de rollen van tutor, observator en nabespreker voor het komende academisch jaar 87/88. Voor die medewerkers van de respectievelijke vakgroepen die dit aangaat, verwijs men naar de uitgebreide informatie rond tutores, observatoren en nabesprekers. De brief van de Onderwijscommissie, die aan de vakgroepvoorzitters is toegestuurd, heeft het kenmerk BO 87-12.039. De sluitingsdatum van de inschrijving is 24 juni.

Financiële aktie

Studenteneklesia
TAFELSTRAAT 13
voert financiële aktie.
Inlichtingen: 043-215651.
Bank: NMB 67.97.63.848
(giro bank: 1057074) t.n.v.
VRIENDEN oec. stud. ekk.
Maastricht.

Gezondheids- wetenschappen

Algemeen

Film GGK

De Filmclub GGK presenteert op dinsdag 9 juni de film "Images". Aanvang: 19.30 uur. Plaats: Filmzaal, Jezuitenklooster.

Studereis

Twee studenten wilden een studiereis naar de VS organiseren. De belangstelling viel echter tegen. Misschien was de prijs te hoog. Zij hebben daarom twee alternatieven bedacht. Een studiereis naar de DDR (f 250,-) of een studiereis naar Engeland (f 300,-). De prijzen zijn ruwe schattingen (groepsgrootte 40 mensen). De reizen duren 1 week en men wil zowel opleidingen als ziekenhuizen bezoeken. Belangstellenden kunnen voor informatie of opgave terecht bij Ans, tel. 620395 of Ernst, tel. 255336 of 03404-52464. (Bij voldoende belangstelling gaat de reis naar de VS gewoon door.)

Onderwijs

Inleveren blokbeoordelingsformulieren van blok 1.7

Voor de verwerking van de studiegegevens en de vaststelling van de propedeuse worden alle eerstejaars studenten verzocht de blokbeoordelingsformulieren van blok 1.7 uiterlijk op vrijdag 26 juni in te leveren.

WIE BINNEN EEN JAAR AFSTUDEERT, KAN DEZE UITGAVEN NU AL GRATIS AANVRAGEN

Studierichtingen:
Alle technische wetenschappen, accountancy, actuariële wetenschappen, andragogie, bedrijfskunde, biologie, chemie, culturele antropologie, economie, econometrie, informatica, pedagogie, planologie, politicalogie, psychologie, rechten, sociologie, wis- en natuurkunde.

Voor een folder met aanvraagformulier kunt u terecht bij:

**RU Limburg, hoofdgebouw,
bureau onderwijs F.B.R.**

Intermediair Jaarboek

met informatie over het zoeken naar en vinden van werk en uitgebreide informatie over 321 Nederlandse ondernemingen.

Intermediair weekblad:

met het meest complete overzicht van vacatures voor personeel met een academische of HBO-opleiding. Verder elke week informatie over arbeid, techniek, wetenschap en samenleving.

cultuur

Samengesteld door Lucia Geurts en Paul Pinxten.

Zomer in zicht

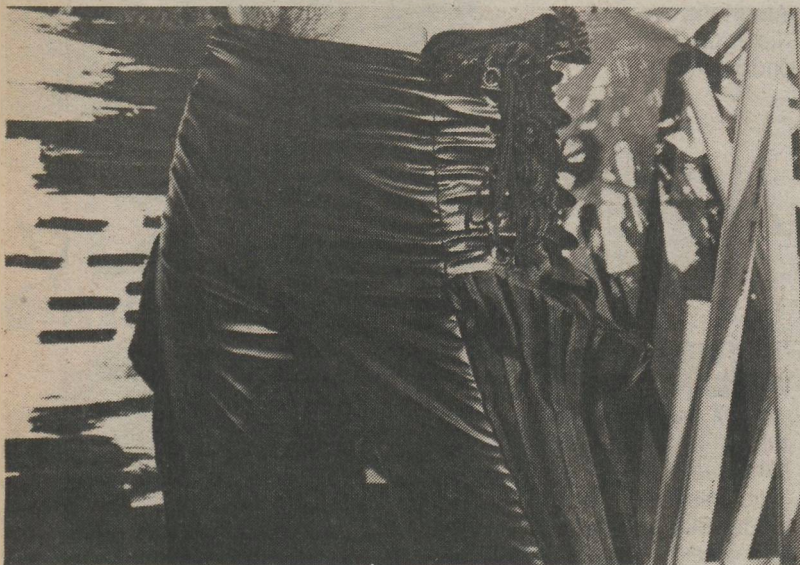
Rugzak gepakt, verse batterijen in de walkman, portemonnee naar vermogen gevuld. Maar waar naar toe? Tal van evenementen worden er in de komende maanden georganiseerd op het terrein van beeldende kunst, film, theater, pop, klassiek, jazz en blues. Wat is het beste voor je budget? Onderstaand lijstje heeft de strenge selectie doorstaan. Ook te hanteren door thuisblijvers.

Oude Muziek

Als onderdeel van het Festival van Vlaanderen is op 28 juni op het landgoed Alden Biesen een Internationale Dag van de Oude Muziek. Wellicht kan deze dag dienen ter introductie van het in september in Maastricht te houden Festival van Religieuze Muziek en het Holland festival Oude Muziek in Utrecht. In het Cultureel Centrum Alden Biesen verschijnen onder andere Utrechts Barok Consort, Le Salon de Madame Victoire. Vier op een rij, Atelier Zyriab en Estampie. Twee dagen later gaat men op zoek naar waardevolle orgels uit het Euregiogebied onder de noemer "Orgeltrip doorheen het land zonder grens". Info: 093250-330711.

Puntianak

Terwijl Paper Art zich nog tot 26 juni op diverse plaatsen in Maastricht manifesteert, is een lokale garde jonge kunstenaars druk in de weer met de opzet van het Puntianak festival. Een grootschalige (maar weliswaar minder zwaar gesubsidieerde) presentatie van werk van beginnende artiesten en naar eigen zeggen "een gebeuren waar Dionysius en Apollo openlijk een conflict zullen aangaan." Van 17 tot en met 21 juni is de voormalige dependance van de toneelschool, Achter de Barakken 31 a, plaats van gebeuren. Ruim dertig beeldende kunstenaars, monumentale vormgevers, fotografen (waaronder Observant-fotograaf Franco Gori), modeontwerpers, kleinkunstenaars en musici proberen zorg te dragen voor het welslagen van deze vijfdaagse onderneming. De eerste drie dagen exposeren deelnemers hun werk. Zaterdag en zondag behoort een doorlopend feest te worden, een aaneenschakeling van acts, modeshows, muziek en dans. Elke dag van 12.00 tot 24.00 uur. Voor meer info: 043-211372/215341 (atelier).

Broek in een vormgeving van Brigitte Altana. Te zien op het Puntianak-festival. (foto Harry Heuts)

Toneeltraining

Het Maastrichtse Janustheater organiseert in samenwerking met de Toneelacademie vanaf september eenjarige toneeltrainingen voor mensen van 16 tot circa 40 jaar die geïnteresseerd zijn in een vaktechnische begeleiding ter verbetering van hun spelniveau. De training kan een voorbereiding zijn op een oriëntatie-/selectie cursus van een toneelacademie. De onderdelen zijn: improvisatie, teksttoneel, spelanalyse, stem- en bewegingslessen. In twee periodes van 15 weken wordt er vijf uur in de week gewerkt op de woensdagnamiddag en -avond. De prijs voor de training is 500 gulden per jaar. Er is een beperkte inschrijving mogelijk. Maandag 22 juni om 17 uur en dinsdag 23 juni om 19.30 uur vinden informatiegesprekken over de training plaats in de Toneelacademie, Lenculenstraat 31-33. De docenten, Yvette Fyen, Peet Houwen, Woody Laurens, Jan van Opstal, Luc Vanhelmont en Kiek Wishaupt zullen dan hun lessen toelichten. Telefonische inlichtingen kan Peet Houwen geven: 641753.

Torhout/Werchter

Ondanks het sterke programma viel Pinkpop dit jaar in het water. Prima muziek maar te weinig ambiance doordat een boven het terrein gehangen dweil vrijwel twaalf uren lang uitgeknepen werd. Tegenhanger Torhout/Werchter zal hopenlijk dit lot bespaard blijven. Op 4 en 5 juli trekt een massa Nederlanders de grens over om Julian Cope, The Triffids, The Housemartins, Iggy Pop, Echo & The Bunnymen, The Pretenders, Eurythmics en Peter Gabriel aan het werk te zien. Hoewel er dit jaar gelukkig niet weer U2 of Simple Minds op het lijstje staan, is er toch sprake van doublures; Eurythmics en Peter Gabriel waren reeds eerder ('83) geprogrammeerd. Toch staat de soepele en

eigentijdse programmering weer garant voor kwaliteit en een enorme toeloop. "Al bij al moet Torhout/Werchter geen gedateerd festival worden voor een generatie, waarmee het ouder wordt, zoals Bilzen dat geweest is. Wij willen iedere keer weer het jonge volk ook aanspreken," volgens organisator Schueremans.

Tafelstraat-toneel

Zaterdag 23 en zondag 24 juni wordt Tafelstraat 13, het huis waar de Studenten Ekklesia zetelt, omgebouwd tot een vestzaktheater. De toneelgroep van de Ekklesia speelt "De boodschappenjongen een komedie van Paul (Dolman) Haenen. De regie is in handen van Mechtild Prins, stagiaire van de Toneelacademie. Er zijn twee voorstellingen per avond, aanvang 20 en 21.30 uur. Het theater is piepklein, zodat plaatsen bestellen nodig is (Tel. 215651).

Zomertheater

Voor theater kan men van 15 tot 24 juni terecht in de Maastrichtse toneelacademie. Tien dagen lang woedt hier het Zomertheater. Stukken van Vondel, Garcia Lorca, Brecht, d'Obaldia, Aeschylus en Reinshagen worden opgevoerd in het amfiteater. Bij regen zoekt men een toneel op in het gebouw. Vrijdag 19 juni staat als Griekse dag in het programma vermeld, met onder meer diverse lezingen over het theater van het klassieke Griekeland. Info en reserveringen: 043-212241.

Belgium Rhythm 'n' Blues Festival

Elk jaar met een nog beter programma uitpakken, lijkt steeds moeilijker te worden voor de organisatie van het Belgium Rhythm 'n' Blues festival in Peer. R&B fans hebben hier bijvoorbeeld Robert Cray en The Fabulous Thunderbirds ruim voor hun internationale doorbraak al kunnen zien. Hoewel er in eigen land nauwelijks enige aandacht aan dit genre-festival besteed wordt, kwam vorig jaar zelfs de BBC-radio afzakken om het gebeuren te registreren. Elk jaar trekt meer volk naar Peer, vorig jaar bijna 8.000 mensen in twee dagen en dit jaar zullen het er ongeveer 10.000 worden. En het programma is er ook naar. 18 juli: The Crew,

Howlin' Wolf & The Veejays, The Hawkins, Memphis Slim en The Nighthawks. Zondag 19 juli: Steve Turcksin Band, Bob Brozman, Mitch Woods & His Rocket 88, Blues 'n' Trouble, Curtis Mayfield, Chris Thomas Band en als afsluiter de onvolprezen Roomful of Blues. In

Een rede voor in spijkerblauw hulde oudere jongeren hun door midlife-crisis veroorzaakte blusweg te drinken met behulp van liters bier. Een doeltreffende helaas kortstondige remedie. Voor twee dagen betaal je in de voorloop 40 gulden en per dag kost het 26 gulden.

Parkpop

"Als de tendens van de afgelopen jaren doorzet, en het weer zo goed houdt, dan verwachten we 200.000 toeschouwers," aldus popprogrammeur John van Veldendren. Curtis Mayfield, Icicle Works, Los Lobos, That Petrol Emotion, Katrina & The Waves, Def Leppard, Trouble Funk en een handvol andere acts zullen de gigantische Clustroom op 28 juni naar het Haagse Zuiderpark moeten lokken. Het park kan een half miljoen mensen bevatten, dus ruimte genoeg. Of dat het Parkpop-festival geheel toegankelijk is, komen er dus de popliefhebbers ook veel dagen mensen aapjes kijken, maar er dan ook genoeg te beleven.

AGENDA

Muziek

N.H. Jaanskerk, Henric van Veldekeplein

Universiteitskoor, o.l.v. E. Claesen, vrij 19 juni 20.00 uur.

Diversen

Toneelacademie
Griekse dag, i.s.m. met Studium Generale. Scènes uit de Oresteia, eindexamenklas
Toneelacademie, vrij 19 juni 16.30 uur.

Dependance Toneelschool, Achter de Barakken 31a
Puntianak Festival, video-kunst, mode, muziek, beeldende kunst en poëzie. Do 18 en vrij 19 juni: tentoonstelling open voor publiek (13.00-24.00 u). Za 20 juni: opening festival (13.00-24.00 u). Zo 21 juni: festival (13.00-24.00 u).

Tentoonstellingen

Bonnefantenmuseum, Roy Villevoey, schild. t/m 28 juni.
Luciano Fabro: 'Prometeo', t/m 23 aug. Sol Lewitt, wandschildering 'Maastricht Piece', t/m 23 aug. Vijf serviezen, t/m 23 aug. Vaste collectie: aanwinsten oude Italiaanse schilderijen, Zuidned. schild., Maastrichtse beelden, archeologie, moderne kunst.
Artifort Galerie, Roger Raveel, tot 12 juli.
Galerie FahBrusselsestraat 80, Stockexpositie. Grafiek van: Appel, Corneille, Dali, Matisse, Montijn, Raveel, Westerk, e.a. Olieverven van: K. Schmidt en Stanislav Vajec. (t/m 27 juni)
Museum van Bommel-van Dam te Venlo, Andries Hoogenraad, Ton Boelhouwer, Luuk Wilmering, Jaap Nanninga (t/m 28 juni), dagelijks van 10.00-16.30 uur, za en zo van 14.00-17.00 uur, ma gesloten.
Expo Janssen, Rechtstraat 80, etalage-galerie René Vissers (tot 20 juni).

Kasteel Hoensbroek, Ton

Vranken, schilderijtentoonstelling "Plekjes langs de Maasvallei" (t/m 28 juni).
Galerie Schuwirth & van Noorden Rechtstraat 64, t/m 28 juni werk van Laurence Barker en Svava Björnsdóttir, do t/m zo van 14.00-17.00 uur, do. avond van 19.00-20.30 uur.
Filmhuis Lumière, Bogaardenstraat 40b, Stan Klarnmer, schilderijen (tot 25 juni).

Galerie Signature, Kapoenstraat 24, Puck Herben, t/m 28 juni, wo t/m vrij 11-18 uur, za 11-17 uur, zo 13-17 uur.
Galerie Wansink, Neerstraat 76, Jan van Eyck, tekeningen en aquarellen, t/m 14 juli, wo t/m zo 13.30-17 uur.

Gemeentemuseum Roermond, Leven en werk van Etty Hillesum, t/m 28 juni, di t/m vrij 11-17 uur, za en zo 14-17 uur.
Provinciehuis, 12 kunstenaars van de Jan van Eyckacademie, t/m 26 juni, werkdagen 9-17 uur.
Galerie Wanda Reiff, Rechtstraat 43, Pierre Kissels (schilderijen), Toby Stevens (schilderijen), Marianne van de Bolt (installatie), t/m 12 juli, di t/m zo 13-17 uur.

Marie José Huismans, Walem 25, Schin op Geul, R. de Haas (tekeningen en keramiek), P. Vos (schilderijen), R. Nijssen (sieraden), za 20 en zo 21 juni, 11-18 uur.
Galerie Dis, Tafelstraat 28, G. van Dijk (aquarellen), wo t/m zo 13-18 uur t/m 12 juli.
Stadsgalerij, Tussenblik, recent werk van jonge schilders, t/m 19 juli, di t/m vrij 11-17, za/zo 14-17 uur.

Kasteel Erenstein, Galerie Hoog Anstel: plst. en sieraden W. Steins en aquarellen T. Laeven, t/m 12 juli, za/zo 14-17 uur.
Beeldentuin Het Gehucht, Waterstraat 47, beelden van H. Duchateau, U. Mulkers, S. Peeters, L. Zander, tot 3 juli, do/vrij/za 14-19 uur.
Het Bassin, K. Barten, K. Clevis, N. Dings, M. Jurien, K.W. Marischler, J. Sadee (schilderijen, installatie, beelden, objecten). 21 juni-12 juli, wo t/m zo van 13.00-17.00 uur.

Films

Lumière, Bogaardenstraat 40b

True Stories, D. Byrne, 18 t/m 24 juni 20.00 uur.
Tiempo de Morir, De triana, 18 juni t/m 24 juni 21.00 uur.
Lili Marlene, Fassbinder, 18 juni t/m 24 juni 22.00 uur.
Rue Cases Negras, Paly, 26 juni t/m 1 juli 20.00 uur.
When the wind blows, Murakami, 26 juni t/m 1 juli 21.00 uur.
True Stories, D. Byrne, 26 juni t/m 1 juli.
Pauline a la Plage, E. Rohmer, 2 juli t/m 8 juli 20.00 uur.
Paris Texas, W. Wenders, 2 juli t/m 8 juli 21.00 uur.
A place in the sun, G. Stevens, 2 juli t/m 8 juli 22.00 uur.
That's life, B. Edwards, 9 juli t/m 22 juli 20.00 uur.
Ran, Kurosawa, 9 juli t/m 15 juli 21.00 uur.
Round Midnight, B. Tavernier, 9 juli t/m 22 juli 20.00 uur.
Betty Blue, Beineix, 16 juli t/m 22 juli 21.00 uur.
Desert Bloom, E. Corr, 23 juli t/m 29 juli 20.00 uur.
Opera do Malandro, R. Guerra, 23 juli t/m 29 juli 21.00 uur.
Desperately seeking Susan, Seidelman, 23 juli t/m 29 juli 22.00 uur.

Mabi B.V., Kleine Gracht 24 a

Platoon, O. Stone, dag. 2.30 en 9.00 uur, za/zo ook om 6.15 uur, do 18 t/m wo 24 juni.
Black Widow, B. Rafelson, dag. om 2.30 en 9.00 uur, za, zo ook om 6.15-9.00 uur, wo alleen om 9.00 uur, do 18 t/m wo 24 juni.
Stand by me, dag. om 2.30-9.00 uur, za, zo ook om 6.15 uur, dag. 2.30 en 8.30 uur, za, zo en ma ook om 6.00 uur, do 18 t/m wo 24 juni.
Defence of the Realm, D. Drury, dag. om 2.30-8.30, za, zo ook om 6.15 uur, do 18 juni t/m wo 24 juni.

Cinema Palace

The name of the rose, dag. 6.30 en 9.00 uur, do 18 t/m wo 24 juni.
Police Academy, dag. 7.00 en 9.30 uur, za, zo, ook 2.00 en 4.00 uur.
Het vierde protocol, dag. 7.00 en 9.15 uur, za, zo, ook om 2.00 en 4.15 uur.

Exposities en tentoonstellingen

afsluit het theater slaapt, maar de cultuur van Bludet. In stad en ommelanden zijn rijwel de hele zomer kleinere en grotere exposities te zien. Om te be- innen herinneren we aan de ten- onstelling van regionale amateur- schilders over het thema "Vrijthof omgeving", die vanaf 30 juli tot met 30 augustus te zien is in het Generaalshuis, dagelijks van elf tot vier uur.

an 2 tot en met 26 juli exposeert J. roonenberg uit Maastricht bron- en plastieken en tekeningen ook in et Generaalshuis. Voor de monu- entale, glazen haldeuren daarvan maakte hij destijds enorme bronzen eerdgrepen.

hten kunstcentrum Het Bassin aan de us Paogaardenstraat exposeren zes e veldende kunstenaars onder de e Worfel "Statu Nascendi": uit onder- Emotiek, denken of voelen komen Def Leuwe mogelijkheden. Soms zijn i handt schilderijen (Kees Barten en gantsdien Clevis), soms een installatie t Haas (Nicolas Dings). Uit Marco Juriën, en. Haus W. Marischler en Juul Sadée i mensn beelden en objecten geboren. eg. De tentoonstelling wordt geopend heel gndag 21 juni om vier uur met een er tusankje en muziekje. Ze duurt tot el dag juli.

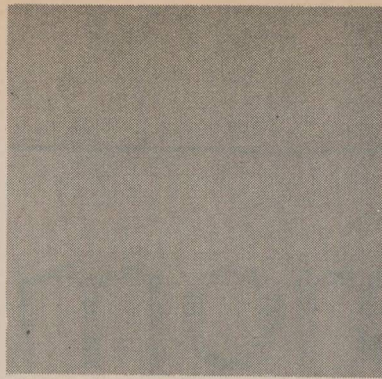
er kasteel Hoensbroek zijn nog tot n. met 28 juni Limburgse land- hapjes van Ton Vranken uit Els- p te zien. Op 3 juli neemt aquarel- te Nelly van de Boom uit Ubachs ter Worms de fakkel over. Zij ont bloemstillevens tot en met 26 li. In de Fotogalerie 68 in het ortgebouw van het kasteel zijn

van 4 juli tot en met 9 augustus fo- to's van de Italiaan Carlo Iavicoli te zien.

In de Stadsgalerij Heerlen aan het Raadhuisplein zijn van 25 juli tot en met 6 september schilderijen van de in 1972 overleden kunstenaar Aad de Haas te zien. Hij kwam uit Rot- terdam, maar dook in de oorlog onder in Limburg en bleef daar. Hij was een bekende maar ook omstre- den kunstenaar. Vooral zijn kruis- wegstaties voor de kerk te Wahlwil- ler gaven aanleiding tot heftige dis- cussies. Het bisdom Roermond laat de schilderijen in 1949 verwijderen en pas in 1968 worden zij terugge- plaatst. In de tweede helft van zijn leven kiest hij vooral de erotiek tot onderwerp. Nu is de expositie "Tus- senblik" te zien in de Stadsgalerij. Zij geeft een overzicht van ontwik- kelingen in de Nederlandse schil- derkunst in de jaren tachtig. Twaalf kunstenaars nemen eraan deel. Tobey Stevens woont en werkt in Roermond. In galerie Wanda Reiff aan de Rechtstraat zijn tot 12 juli schilderijen van hem te zien. Hij is steeds op zoek naar het abstraheren van de werkelijkheid, zonder dat de herkenbaarheid verdwijnt. De kleur blauw komt veel voor en zijn schilderij is expressionistisch. Van Pierre Kissels toont Reiff ook schilderijen in dezelfde periode. Hij heeft de figuratie losgelaten en maakt emotieloze vormen in kleur.

Universiteitskoor

Tien jaar geleden werd het opge- richt en het zingt steeds uit volle

borst: het Universiteitskoor. Onder leiding van Michèl Havenith gingen studenten en medewerkers van uni- versiteit en HBO aan het werk. Het nog kleine koor legde zich toe op kamermuziek en gaf concerten door het hele land. Sinds vier jaar heeft Ludo Claesen uit Hasselt de diri- geerstok in handen. Het koor kreeg in 1985 in Lommel bij een wedstrijd zingen en bij de Pythische Spelen de eerste prijs. Het tijejarig bestaan wordt gevierd met een concert in de Janskerk aan het Van Veldekeplein in Maastricht op zaterdag 19 juni, aanvang 20 uur. Op het programma staan werken van Haendel, Torelli, Purcell, Clarcke en Mozart. Behal- ve het koor zelf werken ook mee: het strijkenensemble "Musica Mosa" uit Heerlen, Ingrid Kapelle (so- praan), Pierre Schrijvers (trompet) en Peter Gelissen (orgel).

Sfinks

Achter een witte villa in Boechout, bij Antwerpen, is een idyllisch park dat 25 en 26 juli de perfecte entou- rage verschaft voor de vrolijkste muziekdagen van het jaar. Sfinks Festival is aan zijn elfde uitgave toe en wordt beslist een van de hoogte- punten van het seizoen. Vorig jaar beleefden 13.000 mensen, van punk

tot socio, van baby tot 65-plusser, dit tweedaags festijn. Afrikaanse, Zuidamerikaanse en Westerse mu- ziek, rootsritmes en fusievormen, jazz en soul, salsa en reggae vormen het regenboogachtige programma. Ook dit jaar wordt het unieke ka- rakter van Sfinks weer onderstreept met een eigenzinnig programma. Onder meer reggae van Lee Perry & The Upstetters, rumba-mbira van The Real Sounds, soul-,funk- en jazzklanken omlijsten de politieke teksten van Gil Scott Heron en vro- lijke latin van Gilberto Gil op de eerste festivaldag. De zondag opent met rai, fusie van westerse en arabi- sche muziek, door Cheb Mami, new-jazz van saxofonist Courtney Pine, (onder voorbehoud) a capella door -de door Paul Simon beroemd gemaakte- Ladysmith Black Mam- bazo en zware funk van Johnny Guitar Watson sluit Sfinks '87 af. Sfinks is een veelzijdig gebeuren voor een muziekliefhebber met een brede interesse. Aanrader! Info: 09323-4556944.

Mallemunt

Ook in België, in het hart van Brus- sel, op het Muntplein, brandt 29 juli Mallemunt los. In de middaguren is er straattheater en in de vroege avonduren live-muziek. Onder an- dere Gil Scott-Heron, Brian Whit- field & The Savages, Richard Thompson, The Daintees en The Chills treden (gratis!) op. Na elk concert is er aansluitend toneel en/of muziek tegen betaalbare prij- zen in de Beursschouwburg, An- cienne Belgique of in de naburige Markten. Hier kun je bijvoorbeeld Pat van Hemelrijk (ex-Radeis),

Johan de Smet, Elisa Waut, Ted Hawkins, The Ordinaires en het merenque-orkest Cita con el Pasada aan het werk zien. De data: 29, 30, 31 juli en 1 augustus en het daarop- volgende weekend van 5,6,7, en 8 augustus. Bij de Beursschouwburg, A. Ortsstraat 22, 1000 Brussel, kun je gratis het Mallemunt programma opvragen. Doen.

Straattheater

Weer terug in de provincie Limburg kan men misschien net het staartje meenemen van het Limburgs Straattheaterfestival van 14 tot en met 22 augustus. In 22 grote en min- der grote plaatsen worden niet min- der dan 93 optredens verzorgd door 13 internationaal vermaarde straat- theatergroepen. Verschillende groe- pen hebben in het verleden ook al deelgenomen aan het straattheater- festival en werden zo goed door het publiek ontvangen dat zij weer ge- vraagd werden. Uit Engeland komt het merendeel van de groepen, na- melijk: Paradise of Fools & Guests, Bob & Bob Jobbins, Mummeranda, John Lee, Unfortunati, Mr. Adams and Mr. Dandridge. L'Insti- tut de Jonglage (Frankrijk), Teatre Curial en Bekereke (Spanje), Les Funambules (België), Paul Clark (Nederland) en The Peabody Bro- thers (Canada) completeren de lijst van genodigde groepen. Afgaande op de kwaliteit van de vorige jaren mag men weer hoogstaand straat- theater verwachten; mime, poppen- spel, clownerie en miniatuurtoneel op de vierkante meter. Het preciese programma zal te zijner tijd bekend gemaakt worden via de Limburgse media.

Begin je laatste jaar economisch

SUMMER COURSE

Van 14 t/m 18 september in Wassenaar.
VOOR AFSTUDERENDEN ECONOMIE

Laatstejaars economiestudenten krijgen de gelegenheid tijdens een 5-daagse Summercourse kennis te maken met PTT Telecommunicatie, een ambitieuze en innovatieve onderne- ming. Er worden inleidingen gehouden over structuur en orga- nisatie, commercie, produktontwikkeling, financiën en control, gelardeerd met cases, discussies, forums, excursies.

Er zijn 25 plaatsen die verdeeld worden over de universiteits- steden en studierichtingen (bedrijfseconomie, commerciële economie, bedrijfskunde en bestuurlijke informatiekunde).

Summercourse vindt plaats op het PTT-landgoed Voor- linden in Wassenaar. Voor huisvesting kan worden gezorgd. Reiskosten worden vergoed.

Meer informatie: bel met PTT Telecommunicatie, de heer C.J.M. Knaap (070) 43 32 14.

Schriftelijk aanmelden: bij mevrouw J.K. Snelleman of de heer M.C.A. Kannekens, Economische faculteitsvereniging, Erasmus Universiteit Rotterdam, Burgemeester Oudlaan 50, Kamer AT-27, 3062 PA Rotterdam.

ptt telecommunicatie

Jolly Jumper

Omdat het de allerlaatste keer is dat we de Maastrichtse horeca met een bezoek vereren zijn we de Servaesbrug maar weer overgestoken, richting centrum. Het Vrijthof is allang niet meer wat het ooit was en het Onze Lieve Vrouweplein biedt met zulk slecht weer ook een trieste aanblik. Daarom hebben we besloten het Amorsplein te bezoeken. Tussen café-chantant de Troubadour en snackbar Lucky Luck gaat de Jolly Jumper schuil. Een deur met daarboven een naambordje, meer niet.

Achter de deur begint een smalle wenteltrap die met de nodige eigen risico's afgedaald dient te worden. 'Going underground' van the Jam klinkt uit de diepte. Binnen is het zo clean als in een gepoetste badkamer; zwart-witte tegels, spiegels en een aquarium met goudvissen boven de bar. Bijna de helft van de zaak wordt ingenomen door de dansvloer.

De muziek is het belangrijkste in de Jolly Jumper. De allernieuwste, dansbare new wave tot discodreunen van Madonna worden met de kracht van een orkaan over je heen gedonderd. Ook al kruip je je buurman of buurvrouw bijna in het oor, een normaal gesprek is onmogelijk. Dansen geldt hier nog als kunst. Geen verliefde stelletjes die verlegen naar elkaar kijkend de voetjes over de vloer schuiven, maar echt swingen tot het zweet op het voorhoofd staat. De gemiddelde danser heeft toch al gauw een vierkante meter nodig en kan zich daarbij in de spiegel bekijken. De platen en CD-schijven worden door Bart vakkundig aaneen gesmolten, zonder Hilversum-achtig gekwijn tussendoor. Overdag appels en peren verkopend, maar in het weekend met een lijn onder de ogen baas achter de draaitafel. De vaste klantenkring valt op door de zwarte kleren die ze dragen. Waarom? Dat weten ze niet, 'maar het zijn geen depro's'.

In het weekend is de zaak afgeladen vol en stijgt de temperatuur tot tropische waarden. Op een doordeweekse dag is het een stuk rustiger en zittend aan de bar ontkiemen dan weleens wilde gedachten. De dansvloer wordt omgeven met spiegels en vormt een klein podium: dit is een ideale plek om een eigen Maastrichtse versie van RUR te organiseren. Professor Co Greep trekt een streepjeshemd aan en leidt het gesprek over wetenschap, cultuur en sex in juiste banen. De eerste stoel is gereserveerd voor onze eigen rector-magnificus Bonke. Omdat er ook een vrouw in moet mag humaan bioloog Machteld Roede naast hem plaats nemen. Om het gesprek ook nog een Limburgs-cultureel aspect te geven is Bernard, de tuinman, uitgenodigd om het trio vol te maken. Bonke en Greep ruziën om het rectoraat. Machteld Roede stelt zich de vraag of sex wel natuurlijk is en Bernard maakt zich ontzettend kwaad omdat het eindfeest dit jaar weer niet in de tuin gehouden wordt.

De jongen achter de bar vraagt of het wel goed gaat met me; "ik kijk zo gelukkig". Nou, nog een pilsje en dan gaan we weer.

Marc Bonten

moreerom

HEEREN

De uitbater van hotel Britannique klaagde er acht jaar geleden al over: de verloedering van het Vrijthof. Vooral het schenden van de nachtrust deed hem leed. Bedoelde hij die zatte hermenie die ons omstreeks halfdrie uit de slaap gebeukt had en zeker een half uur tegen de gevel van In den ouden Vogelstruys had staan schetteren, omringd door wiegelende en onverstaanbare klanken uitstotende, maar toch ozo keurige dames en heren? Welnee, zeker niet! Dat was alleen maar gezellig. Nee, hij bedoelde de disco's, die met hun gillende geluiden en gevelreclames het "mooiste plein van Nederland" bezoedelen. De tijd dat het Vrijthof beheert werd door sjieke dames en heren in sociëteiten schijnt voorbij. Maar schijnt bedriegt.

Laurent Polis, president van de sociëteit Momus (bijna buurman van Britannique) legde in 1883 de "ierste stein" voor deze sociëteit, aldus de marmeren plaquette in de hal van de huidige discotheek. Vanaf de voorgevel kijkt een narrenkop uit over het plein. "Momus" was dan ook lange tijd synoniem voor het Maastrichtse carnaval. De sociëteit ontstond uit het initiatief van vier heren, die tien jaar na de Belgische Opstand de sombere sfeer uit Maastricht wilden verdrijven door de oprichting van een carnavalsvereniging. Met een vrolijk gemoed, een gezonde eetlust en benen, die de polka drie keer achter elkaar konden dansen mocht je vanaf twintig jaar lid worden. Bovendien moest je twee flessen champagne soldaat kunnen maken, zonder dat je je burens ging omhelzen of hun geheimen doorvertellen. Vrouwen werden niet buitengesloten en hadden zelfs een eigen besloten "weffelkespartij". Echt belangrijke zaken werden natuurlijk geregeld door de heren, voornamelijk gegoede burgers uit de Maastrichtse middenstand. Men deed (ook natuurlijk) aan "chariteit" en cultuur. Het carnaval bleef, maar de Momus raakte in verval. De momussen hingen hun narrenmuts aan de platanen en Laurent Polis draait zich treurig om in zijn graf bij het horen van de beat.

Tegenover Momus op nummer 36 huist nog steeds de Groote Sociëteit, in meerdere opzichten de tegenpool van de nogal vrijdenkende narrenclub. Ze werd in 1760 door 52 vooraanstaande mannen opgericht, alleen voor "heeren": hoge militairen, magistraten en edelen. Cul-

bericht uit Maastricht

tuur werd met een grote C geschreven: het merendeel van de aandeelhouders van de nieuwe stadsschouwburg was lid van de Groote Sociëteit. Een pragmatische inslag en twee fusies - in 1907 met de meer wetenschappelijk georiënteerde Sociëteit der Emulatie en in 1985 met de pas opgerichte Sociëteit d'Eglantier - zorgden voor modernisering. Anderhalf jaar geleden werd het fraai gerestaureerde gebouw opengesteld voor andere society-clubs, zoals de Rotary, en zelfs voor bruiloften en partijen. Wee o wee - ook vrouwen zijn nu toegelaten tot de heerenclub. "Eerbiedwaardigheid en slagvaardigheid" aldus een reclame-folder. Voorzitter Crul prijst zijn club graag aan. "Het is een vorm van gemeenschapsleven, die vaak als exclusief wordt ervaren, maar in feite is het alleen een plaats waar leden en hun invite's, gezamenlijk activiteiten kunnen uitoefenen. Natuurlijk moeten zij het goed met elkaar kunnen vinden." Nieuwe leden moeten voorgedragen worden, een ballotagecommissie passeren en tenminste vijfhonderd gulden per jaar op tafel kunnen leggen. De activiteiten? Kort samengevat: briden, babbelen, borrelen en met regelmaat een goede hap. Toch wel exclusief. Lidmaatschap in groepsverband wordt beloond met fikse kortingen. René Persoon, de beheerder van het gebouw, legt graag nog meer nadruk op het open karakter van de "Groote Sociëteit & d'Eglantier". "Iedereen kan hier terecht voor het houden van een party, receptie of di-

(foto Franco Gori)

ner. Reservering is noodzakelijk en de activiteit moet wel binnen het karakter van het gebouw passen". Een service-pakket met een stijlvol strikje.

Zo gretig als de Groote Sociëteit lonkt naar de buitenwacht, zo afkerig is de Circle l'Union ervan. In een opvallend wit pand, naast boekhandel Servaes huist deze nog onvervalste heereensociëteit uit 1874. De omwonenden kennen de heeren wel, 's zomers sigaartjes rokend op het terrasje voor de sociëteit, verstoord door elke inmenging van het gepeupel dat fietsen tegen het terrascherm waagt te plaatsen. Maar wat er zich nu werkelijk afspeelt achter de hoge, blauwgeverfde vensters weet niemand... de gordijnen gaan altijd decent toe. Wat is de Circle? Een boevenbende, een spiritistisch genootschap of een sexclub? Om hierover iets te weten te komen heb je een flinke kruiwagen en het geld van een teckel nodig. Onze gesprekspartner wil angstvallig anoniem blijven. "Het is een keurige vriendenclub, meer niet. Onze leden stellen het nu eenmaal op prijs in de anonimiteit te blijven. De regel is dan ook buiten de vier muren van de sociëteit nooit over de Circle te praten." Alleen bij hoge uitzondering komen de vaste dames van de leden binnen die vier muren. Wanneer? Dat wordt bepaald door het huishoudelijk reglement en dat is geheim. Het is begrijpelijk dat een strenge ballotage dit archaïsche clubje "zuiver" houdt. Het karakter van de Unie mag niet worden aangetast. "Het is een elementair Maastrichts gebeuren en dat mag je niet blootstellen aan import." Zonder tenminste 75 procent Maastrichts of desnoods Limburgs bloed in je aderen, kom je er dan ook niet bij. Een correct uiterlijk is minstens even belangrijk. Stropdas en driedelig pak vereist? "Een blazer mag ook wel. Ik ben een keer in een corduroy broek binnen geweest, maar heb toen de hele avond mijn benen onder de tafel verstopt. Het kon eigenlijk niet." Er is nog waarlijk heerenleed aan het Vrijthof!

Lucia Geurts

Roma

Recentelijk krijg ik steeds vaker klachten te horen dat deze colu ontbrekt de titel "Roman" dra. Welja! zou ik hierop willen antwoorden. Doe maar weer! Maar weer op- en aanmerkingen!

Haha! Heeft U dan echt niet de dat al deze "flauwen zeik" integri in mijn Roman zal verschijnen, zelfs als ik dat er niet expliciet bijvertel? Pas maar op, want anders schrijf ik volgende week iets onvriendelijks over U, en ik gnuif reeds bij het vooruitzicht om U uit waarlijk ieder Maastricht café gegoooid te zien worden.

Maar dit alles even terzijde, want ben mij wel degelijk bewust van het feit dat ik U niet naar behoren op hoogte heb gehouden van de vorderingen in het levenswerk. Schaam op mij! Daar gaat-ie dus weer van jetje kadetje:

"Op weg naar huis tuurt Eva twee-en-een-half uur door de beregende treinruit naar buiten. Een trein is veel te leuk om dat je tijd te verdoen aan lezen, brof aan het uitslaan van onzin te seniele en dementerende burens hun vrij-reizen-dag op de Senioren-kaart hebben.

Nee, de trein is uitgevonden om naar buiten te kunnen kijken. Hoogstens, als er 's avonds eens leuk meisje binnen de actie-rad van het spiegelende raam zit, hoogstens wil Eva daar nog wel eens een oogje aan vuil maken, maar door de bank genomen is buiten meer dan genoeg te zien.

En het is ook zo goed voor je fantasie hè. Eva associeert reusachtig vrij. Zouden koeien leuk vinden als het geelblauwe monster langs-suist? Het lijkt wnet of ze het Doppler-effect bij spoorweg-overgangen afgeschal hebben. Waarom staan de kerktorens in de verte stil terw dichtbij de bomen zo snel langs-schuiven? Die wolk lijkt een konijn, vandaar dat-ie ons makkelijk bijhoudt. Zo'n volkstuintje op het spoortalud is aardig, vooral als je er -zoals ze kleintuinders dat gedaan hebben een van afvalhout getimmerd h weet neer te zetten... Denk je in: een oud bed erin, een petroleumlampje. Gezellig. Eva speelt een spel. In Maastricht belooft ze zichzelf: 'Als ik deze twee zwanen en drie reigers zie ik volgend jaar eindelijk de W ontmoeten.'

Twee stations later dient ze da een amendement in: 'En de W vindt mij ook wel wat als ik bij het uur nog eens drie konijnren een haas zie.'

Na drie kwartier moet ook dit bijgesteld worden: 'Gelukkig w ik pas als ik twee kievitten en wit paard zie vóór station Utre Kort daarna moet Eva haar plan geheel herzien: 'Er zit vandaag veel wild in het veld... Wat ik tot nu toe beloofde wordt alleed na bewaardheid als ik vóór m bestemming twee reeën zie.' E haar onderbewuste zucht daar opgelucht achteraan: 'Gode zij dank! In Utrecht zie je niet ve roodwild langs het spoor...'

Terneergeslagen betreedt Eva perron van het eindstation. 'Nog goed dan!' bijt ze zichzelf toe, op het Stationsplein twee Heilssoldaten staan kan ik de Komst van de Ware volgend je wel vergeten.' Er staan er twee. 'Gelukkig,' verzucht ze, 'weer gered...'

Eva